

ترجمہ و تفسیر احادیث و روایات (۴۳)

چیز و کہانی پیغمبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم

و

پہنڈو ناموژگاری وەرگرتن بیان

نامادہ کردن و وەرگیرانی

م. ابوبکر احمد قادر

پینداچونہ وہی

م. صلاح الدین عبدالکریم

منندی اقر | الثقافي
www.igra.afhamontada.com

لتحميل كتب متنوعة راجع: «مُنْتَدَى اقْرَأْ الثَّقَافِي»

يُودَايَهُ وَاللَّهُمَّ جَوِّدْهَا كَتَيْب: سَهْرَدَانِي: «مُنْتَدَى اقْرَأْ الثَّقَافِي»

برای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

منتدى اقرأ الثقافي

-----
www.iqra/ahlamontada.com

زنجیره پینماییه کانی ریځگای راست (۴۳)

چیرۆکه کانی پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ)

و

په‌ندو ئامۆژگاری وه‌رگرتن لییان

ناماده‌کردن و وه‌رگێڕانی

مامۆستا: ابوبکر احمد

۱۴۳۱ کۆچی - ۲۰۱۰ زایینی

چاپی سێیه‌م

پێناسەی په‌رگه‌وه‌

ئاوای په‌رته‌وه‌: چیرۆکه‌کانی پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) و په‌ندو ئامۆزگاری وه‌رگرتن لێیان.

ئاماده‌کردنی: مامۆستا ئوبریکر أحمد

زنجه‌یره: زنجیره‌ی (٤٣) له زنجیره‌ پێنمائه‌کانی پێگای راست.

سالی چاپ: ١٤٣١ کۆچی - ٢٠١٠ زایینی.

نۆه‌تی چاپ: چاپی سێه‌م.

شوێنی چاپ: چاپخانه‌ی سیفا / سلیمانی

بنکه‌ی بلاوکردنه‌وه: کتێبخانه‌ی سیما / چه‌مه‌مان ☎ (٠٧٧٠١٢٣٦٠٨٩)

ژماره‌ی سپاردن: ژماره‌ (٣٤٦) ی بێ دراوه له لایهن وه‌زاره‌تی روژننبریه‌وه.

تیراژ: (١٠٠٠).

بنکه‌ی بلاوکردنه‌وه:

کتێبخانه‌ی سوننه - سلیمانی

کتێبخانه‌ی سیما - چه‌مه‌مان

کتێبخانه‌ی زانست - که‌لار

هه. مافس چاپکردن و له‌به‌رگرتنه‌وه‌ی پارێزراوه‌.

پێشه‌کس

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ﴿١٠٢﴾ سورة آل عمران

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا

كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ﴿١﴾ سورة النساء

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ﴿٧٠﴾ سورة الأحزاب

أَمَّا بَعْدُ... فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَأَحْسَنُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا وَكُلُّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٍ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

باوه‌پادای خۆشه‌ویست: بێگومان مۆشه‌کان هه‌زبان له‌ چیرۆک و به‌سه‌رهاته، وه‌ کاریگه‌ری هه‌یه‌ له‌سه‌ر ده‌روونی مۆف، وه‌ هۆکاریشه‌ بۆ زیاد بوونی باوه‌پ، وه‌ هۆکاره‌ بۆ په‌یوه‌ست بوون به‌په‌وشتی جوانه‌وه‌، نه‌گه‌ر له‌ قورئانی پیروژ ورد بینه‌وه‌ نه‌وا ده‌بینین که‌ خوای په‌روه‌ردگار چه‌ندین چیرۆک و به‌سه‌رهاتی به‌سوودی بۆ باس کردوین، بۆ ئه‌وه‌ی که‌ دلی پێغه‌مبەری خوای ﷺ پێی دابه‌زیت، وه‌ نامۆزگاری و بیرخستنه‌وه‌ی باشی تێدایه‌ بۆ باوه‌پداران، وه‌ به‌دلتیایی هه‌موو هه‌لسوکه‌وت و په‌فتار و په‌وشتی په‌یوه‌ست بوو به‌ قورئانی پیروژه‌وه‌، وه‌ جابری کوپی سه‌موره‌ (خوای لی‌ په‌زای بیت) ده‌فه‌رموویت: (كَانَ لَا

يَقُومُ مِنْ مُصَلَاةٍ الَّتِي يُصَلِّي فِيهِ الصُّبْحَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، فَإِذَا طَلَعَتْ قَامَ، وَكَانُوا يَتَحَدَّثُونَ، فَيَأْخُذُونَ فِي أَمْرِ الْجَاهِلِيَّةِ، فَيَضْحَكُونَ وَيَتَبَسَّمُونَ^(١).

واژه: پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) کاتی که نوێژی به یانی ده‌کرد، هه‌ل نه‌ ده‌ستا له‌ شوێنه‌ی که نوێژه‌که‌ی تیدا ده‌کرد، تا‌کو خۆر هه‌ل ده‌هات، جا کاتی که خۆر هه‌ل ده‌هات هه‌ل ده‌ستا، جا له‌ ماوه‌یه‌دا قسه‌یان ده‌کردو باسی چیرۆک و به‌سه‌رهاتی سه‌رده‌می نه‌زانیان ده‌کردو پێ ده‌که‌نین، وه‌ پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) زه‌رده‌خه‌نه‌ ده‌یگرت، هه‌روه‌ها پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) فرمویه‌تی: (حَدِّثُوا عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ، فَإِنَّهُ كَانَ فِيهِمُ الْغَايِبُ)^(٢).

واژه: له‌ به‌نی ئیسرائیله‌وه‌ شت بگێڕنه‌وه‌، چونکه‌ له‌ ناو ئه‌واندا شتی زۆر سه‌ر سوپه‌ینه‌ر هه‌یه‌، وه‌ به‌دلتیایی پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) ئه‌م چیرۆک و به‌سه‌رهاتانه‌مان بۆ ده‌گێڕێته‌وه‌، بۆ ئه‌وه‌ی په‌ندو ئامۆزگاری لێ وه‌ربگیرن، هه‌روه‌ها بۆ به‌هێزبوونی باوه‌رمان، بۆیه‌ منیش هه‌ستام به‌ کۆکردنه‌وه‌ وه‌رگێڕانی (٢٩) چیرۆک و به‌سه‌رهات له‌ فرمووده‌ پاسته‌کانی پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌ ئومێدی ئه‌وه‌ی که بپیته‌ مایه‌ی سود و که‌ڵ لێ وه‌رگرتن بۆ باوه‌رپاران .

ک.م. أبوبکر أحمد قادر

٢٥/ربيع الثاني/١٤٣٠

(١) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ (٦١٧٩).

(٢) (صَحِيح) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ فِي سِلْسِلَةِ الْأَحَادِيثِ الصَّحِيحَةِ (٢٩٢٦).

النصّة الأولى: الرجل الذي قتل تسعة وتسعين نفساً

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: كَانَ فِيمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ رَجُلٌ قَتَلَ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ نَفْسًا، فَسَأَلَ عَنْ أَغْلَمِ أَهْلِ الْأَرْضِ، فَذُلَّ عَلَى رَاهِبٍ فَأَتَاهُ فَقَالَ إِنَّهُ قَتَلَ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ نَفْسًا فَهَلْ لَهُ مِنْ تَوْبَةٍ فَقَالَ لَا فَتَتَلَهُ فَكَمَّلَ بِهِ مِائَةً، ثُمَّ سَأَلَ عَنْ أَغْلَمِ أَهْلِ الْأَرْضِ فَذُلَّ عَلَى رَجُلٍ عَالِمٍ فَقَالَ إِنَّهُ قَتَلَ مِائَةَ نَفْسٍ فَهَلْ لَهُ مِنْ تَوْبَةٍ فَقَالَ نَعَمْ وَمَنْ يَحُولُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ التَّوْبَةِ انْطَلِقْ إِلَى أَرْضٍ كَذَا وَكَذَا فَإِنَّ بِهَا أَنْاسًا يَعْبُدُونَ اللَّهَ فَاعْبُدِ اللَّهَ مَعَهُمْ وَلَا تَرْجِعْ إِلَى أَرْضِكَ فَإِنَّهَا أَرْضُ سَوَاءٍ فَانْطَلِقْ حَتَّى إِذَا نَصَفَ الطَّرِيقَ أَتَاهُ الْمَوْتُ فَاخْتَصَمَتْ فِيهِ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ وَمَلَائِكَةُ الْعَذَابِ فَقَالَتْ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ جَاءَ تَائِبًا مُقْبِلًا بِقَلْبِهِ إِلَى اللَّهِ وَقَالَتْ مَلَائِكَةُ الْعَذَابِ إِنَّهُ لَمْ يَعْمَلْ خَيْرًا قَطُّ فَأَتَاهُمْ مَلَكٌ فِي صُورَةِ آدَمِيٍّ فَجَعَلُوهُ بَيْنَهُمْ فَقَالَ قِيسُوا مَا بَيْنَ الْأَرْضَيْنِ فَإِلَى أَيَّتِهِمَا كَانَ أَذْنَى فَهُوَ لَهُ فَقَاسُوهُ فَوَجَدُوهُ أَذْنَى إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي أَرَادَ فَقَبَضَتْهُ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ^(۱)

چیرۆکی یه‌که‌م: نه‌و پیاوه‌ی سه‌ده‌که‌سی کوشتبوو

هاوه‌لی خو‌شه‌ویست نه‌بو سه‌عیدی خودری (خوا‌ی لی‌ په‌زای بی‌ت) ده‌فه‌رمووی‌ت: پینغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: له‌ پێش ئی‌وه‌دا له‌ به‌نی ئی‌سرائیل پیاوی‌ک نه‌وه‌و نو‌که‌سی کوشتبوو، ئینجا پرسیا‌ری کرد سه‌باره‌ت به‌ زان‌ترین که‌سی سه‌ره‌زه‌وی، ده‌ستنیشانی پیاوی‌کی خواپه‌رستی بو‌ کر‌ا،

(۱) أخرجه مُسْلِمٌ (۷۱۸۴).

ئەویش پۆشیشتە لای و پیتی ووت: من نەو دەوێتو کەسم کوشتووێ ئایا بۆم هەیه تەو بە بکەم؟

خوا پەرستەکه ووتی: نەخێر، پیاوێکه خوا پەرستەکه‌ی کوشت و بوو بە سەد کەس، پاشان پرسیاری کرد سەبارەت بە زانائێن کەسی سەر زەوی، وە دەستنیسانی پیاویکی زانای بۆ کرا، پیاوێکه چووێ لای و پیتی ووت: من سەد کەسم کوشتووێ، ئایا بۆم هەیه تەو بە بکەم؟

زاناکە ووتی: بە ئێ، کۆ پێگە لە تەو بەی تۆ دەگریت، بڕۆ بۆ ئەو زەوییە دەستنیسانی دێیەکی بۆکرد، چونکە ئەو دێیە خەڵکانێکی تێدایە خوای پەرورەدگار دەپەرستن، تۆش لەوێ خوا پەرستە، وە نەگەریتەوێ بۆ خاکەکه‌ی خۆت، چونکە شوێنێکی خراپە، پیاوێکه پۆشیشت تا کو گەیشته نیوێ پێگەکه‌و مردن پێگە پێگرت، لەو جێگەدا مەلائیکە‌ی پەرەمەت و مەلائیکە‌ی سزا هەریەکیان دەیویست پوچی بیات، مەلائیکە‌ی پەرەمەت ووتی: ئەم پیاوێ لە شوێنی خۆی دەرچووێ تەو بە کارەو بە دڵی پووی کردۆتە خوای پەرورەدگار، هەروەها مەلائیکە‌ی سزا ووتی: لە ژیا نیدا هیچ خێرێ چاکەیه‌کی نەکردوێ، خوای پەرورەدگار مەلائیکە‌یه‌کی لەسەر شیوێ مرقوف بۆ پەرەوانە کردن، ئەوانیش کردیان بە دادوێر لە نێوان خۆیاندا، مەلائیکە‌یه‌کی کە لەسەر شیوێ مرقوفدا بوو ووتی: هەر دوو زەویەکه‌ بپۆن لە هەر لایەکیانەوێ نزیک بوو، ئەوا بۆ ئەوێ تانە، دوو مەلائیکە‌یه‌که‌ش زەویەکانیان پێوا بینیان بە بستێک لەو دێیەوێ نزیکە کە ویستی بۆی بپوات، بۆیە مەلائیکە‌ی پەرەمەت بڕدی .

چهند سوودو نامۆزگارییه‌ك لهم چیرۆکه‌دا.

(۱) دروست نییه بۆ هیچ كه‌سیك فه‌توا بدات بۆ خه‌لكی، نه‌گه‌ر حوكمی نه‌و شته نه‌زانیت، چ جایی خوا ناسیش بی‌ت و شاره‌زایشی مه‌بی‌ت له هه‌ندێك بواری ئایینیدا، چونكه نه‌گه‌ر نه‌و خواناسه شاره‌زا بوايه به شه‌رعی خوا، نه‌و ده‌رگای ته‌وبه‌ی دانه‌ده‌خست و نه‌فسی خۆشی له‌ده‌ست نه‌ده‌دا .

(۲) ده‌بی‌ت نه‌زان پرسیار له كه‌سیك بكات كه زانا بی‌ت به شه‌رعی خوا، تاكو كیشه‌كه‌ی بۆ چاره‌سه‌ر بكات .

(۳) خوای په‌روه‌ردگار زۆر په‌رهم و به‌سۆزو لی‌بۆرده‌یه به‌رامبه‌ر به‌ بنده‌کانی، نه‌گه‌ر چی به‌ بنده‌کان گونا‌ه و تاوانه‌کانیان به‌ئەندازه‌ی كه‌فی سه‌ر ده‌ریا بی‌ت، به‌مه‌رجێك ته‌وبه‌ بکه‌ن و بگه‌ڕێنه‌وه بۆ‌لای، په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿قُلْ يٰٓعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ ۚ اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا ۚ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ﴾ ﴿٥٢﴾ سورة الزمر .

واته: ئه‌ی موحه‌ممەد (ﷺ) پێ‌یان بڵێ: په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووی‌ت: ئه‌ی به‌ بنده‌کانم نه‌وانه‌ی گونا‌ه و تاوانتان زۆره، بێ ئومید مه‌بن له په‌رم و به‌زه‌یی په‌روه‌ردگار، چونكه به‌پاستی په‌روه‌ردگار له هه‌موو تاوانه‌كانتان خۆش ده‌بی‌ت (نه‌گه‌ر ته‌وبه‌ی پاسته‌قینه بکه‌ن) به‌پاستی په‌روه‌ردگار زۆر لی‌خۆشبوو به‌به‌زه‌یی و میه‌ره‌بانه .

(۴) زانا به‌شه‌رعی خوا نه‌و كه‌سه‌یه ده‌رگای ته‌وبه‌ ده‌کاته‌وه بۆ خه‌لكی، وه ده‌رگای شه‌په‌و خراپه‌کاری و بێ ئومید بوون له په‌حمه‌تی خوا داده‌خات .

(۵) پێیویسته له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که ته‌ویه ده‌کات و ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ لای خوای گه‌وره، له براده‌رو هاو‌پیتی خراپ دوور بکه‌وێته‌وه .

(۶) پێیویسته له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که ته‌ویه ده‌کات نزیک بکه‌وێته‌وه له‌و که‌سانه‌ی که کاری باش و خێر نه‌نجام ده‌ده‌ن، چونکه مرۆڤ له‌سه‌ر نایینی براده‌رو خۆشه‌ویسته‌که‌یه‌تی .

(۷) پێیویستی گه‌ڕانه‌وه بۆ لای زانا‌یان له کاتی کێشه‌و دووبه‌ره‌کیدا .

(۸) نابێت له‌ که‌سی گونا‌ه‌بار و تاوان‌کار بێ ئومێد بین، چونکه نازانین به‌چی کۆتایی به‌ژیانی دیت .

(۹) فه‌زل و گه‌وره‌یی مرۆڤی خواپه‌رست و زانا به‌سه‌ر مرۆڤێک که ته‌نها خوا په‌رسته، چ جایی به‌سه‌ر خه‌ڵکی ئاساییدا .

(۱۰) توانای مه‌لائیکه بۆ خۆخستنه‌سه‌ر شیوه‌ی مرۆڤه‌کان به‌ویستی په‌روه‌ردگار، وه‌کو ئه‌و مه‌لائیکه‌ته‌ی خوای په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر شیوه‌ی مرۆڤ ناردی بۆ ئه‌وه‌ی کێشه‌ی نێوان مه‌لائیکه‌ی په‌حمه‌ت و مه‌لائیکه‌ی سزا چاره‌سه‌ر بکات .

الْقِصَّةُ الثَّانِيَّةُ: الرَّجُلُ الَّذِي تَجَاوَزَ اللَّهُ عَنْهُ

عَنْ حُذَيْفَةَ (رضي الله عنه) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) « تَلَقَّتِ الْمَلَائِكَةُ رُوحَ رَجُلٍ مِمَّنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، فَقَالُوا: أَعْمَلْتَ مِنَ الْخَيْرِ شَيْئًا قَالَ: لَا، قَالُوا: تَذَكَّرُ. قَالَ: كُنْتُ أَذَابُ النَّاسَ فَأَمَرُ فِتْيَانِي أَنْ يَنْظُرُوا الْمَغْسِرَ وَيَتَجَوَّزُوا وَفِي رِوَايَةٍ (وَأَتَجَاوَزُ) عَنِ الْمُوسِرِ، قَالَ قَالَ: اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ تَجَوَّزُوا عَنْهُ » وَفِي رِوَايَةٍ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ نَحْنُ أَحَقُّ بِذَلِكَ مِنْهُ تَجَاوَزُوا عَنْهُ (۱).

چیرۆکی دووهم: ئەو پیاوێی پەروردگار چاوپۆشی لێکرد

هاوێلی خۆشه‌ویست حوزەیفە (خوای لا پازی بیت) دەفەرمووێت: پىغه مبهرى خوا (ﷺ) فەرمووێت: مەلانیكەتەكان پۆحی پیاویك لە ئوممەتانی پێش ئێوە یان وەرگرت و پۆحیان كێشا، ئینجا مەلانیكەتەكان بە پیاوێكەیان وت: ئایا تۆ هیچ خێرو چاكەت كردووە؟ پیاوێكە ووتی: نەخێر، مەلانیكەكان ووتیان: بێر بكەرەو، پیاوێكە ووتی: من لە دنیا دا قەرزە دەدا بەخەلك، وە فەرمانم دەكرد بە كارمەندەكانم چاوپۆشی دواخستنی هێنانەوێ قەرزى نەدارو دەست كورت بكەن و خاترى دەست پۆشتوش بگرن، هەر وەها چاوپۆشیشی لێكەن، ئینجا پىغه مبهرى خوا (ﷺ) فەرموو: پەروردگار بە مەلانیكەتەكانى فەرموو: ئێوەش لێى ببورن و چاوپۆشی لێكەن. یان فەرموو: ئێمە شایستەترین بە و پەوشتە، چاوپۆشی لێكەن و لێى ببورن .

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (۲۰۷۷) وَمُسْلِمٌ (۳۹۶۹).

چەند سوودو نامۆزگارییەك لەم چیرۆكەدا.

(۱) بەخشندەیی و میهرەبانی خۆی پەرەردگار بەرامبەر بەندەکانی، لە بەندەیه‌کی خۆش دەبێت بەهۆی ئەوێ قەرزێ داوێ بەخەڵکی و چاوپۆشی لەو کەسەش کردووە کە نەبێت بوو قەرزەکی بداتەوێ .

(۲) فەزڵ و گەورەیی قەرزدا بەخەڵکی و چاوپۆشی کردن و دواخستنی هێنانەوێ قەرز لای قەرزدار .

(۳) کەس بە کردەوێ خراب کافر نابێت ئەگەر باوەردار بێت، ئەو پیاوێ تەنها کاریکی چاکێ نەکردبوو، جگە لەوێ قەرزێ دەدا بە خەڵکی و پاشان چاوپۆشی دواخستنی هێنانەوێ قەرزەکی دەکرد .

(۴) بەلگەیه‌کی گەورەیی تێدایە لەسەر بنەمایه‌کی گەورە دەربارەیی سیفەتەکانی خۆی پەرەردگار، ئەویش چاوپۆشیکردن و ئی بوردییە، پەرەردگار بە مەلاییکەتەکانی فرموو: ئێمە شایستەترین بەو پەوشتە، چاوپۆشی لێیکەن و لێی ببون .

(۵) هەر کەسێک چاوپۆشی و کار ئاسانی لە قەرزێک بکات کە لای هەزار بێت، ئەوا پەرەردگار کار ئاسانی بۆ دەکات، پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) فرمویەتی: (وَمَنْ يَسِّرْ عَلَى مُعْسِرٍ يَسِّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ)^(۱) .

واتە: هەر کەسێک کار ئاسانی بۆ قەرزێ هەزار بکات و لە قەرزەکی ببورێت، ئەوا پەرەردگار کاری دۆنیاو دوابۆی بۆ ئاسان دەکات .

(۱) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ .

(۶) کار ئاسانی بۆ قهرز لای هه‌ژار، هۆکاره بۆ نه‌وه‌ی که پزگارت بێت له ناره‌حه‌تییه‌کانی پۆژی دوا‌یی، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموو‌یه‌تی: (مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُنْجِيَهُ اللَّهُ مِنْ كُرْبٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَلْيَنْفَسْ عَنْ مُغْسِرٍ أَوْ يَضَعْ عَنْهُ) ^(۱).
واته: هه‌ر که‌سی‌ک پێی خۆشه په‌روه‌ردگار پزگاری بکات له ناره‌حه‌تییه‌کانی پۆژی دوا‌یی، نه‌وا با قهرزی قهرزازی هه‌ژار که‌م بکاته‌وه، یان لێی خوش بێت و ده‌ستی لێ هه‌لگریت.

(۷) چاوه‌پوانی کردن و دوا‌خستنی قهرز لای هه‌ژار، به‌ئه‌ندازه‌ی قهرزه‌که خێر بۆ خاوه‌ن قهرز ده‌نوسریت، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموو‌یه‌تی: (مَنْ أَنْظَرَ مُغْسِرًا كَانَ لَهُ بِكُلِّ يَوْمٍ صَدَقَةٌ وَمَنْ أَنْظَرَهُ بَعْدَ حِلِّهِ كَانَ لَهُ مِثْلُهُ فِي كُلِّ يَوْمٍ صَدَقَةٌ) ^(۲).
واته: هه‌ر که‌سی‌ک چاوه‌پوانی دوا‌خستنی هێنانه‌وه‌ی قهرز له‌لای هه‌ژار و ده‌ست کورت بکات، پێش نه‌وه‌ی کاتی هاتنی دانه‌وه‌ی قهرزه‌که بێت، نه‌وا هه‌موو پۆژیک به‌ئه‌ندازه‌ی نه‌و قهرزه خێرو چاکه‌ی بۆ ده‌نوسریت، هه‌روه‌ها هه‌ر که‌سی‌کیش چاوه‌پوانی دوا‌خستنی هێنانه‌وه‌ی قهرز له‌لای هه‌ژار و ده‌ست کورت بکات، له دای تێپه‌ر بوونی کاتی هێنانه‌وه‌ی قهرزه‌که، نه‌وا هه‌موو پۆژیک به‌ئه‌ندازه‌ی دوو نه‌وه‌نده‌ی قهرزه‌که خێری بۆ ده‌نوسریت.

(۱) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ (۳۹۷۶).

(۲) (صَحِيح) أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَةَ فِي السُّنَنِ (۲۴۱۸)، وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْعَامِيعِ (۶۱۰۸).

(۸) چاوه‌پوانی کردن و واخستن قەرز لای هه‌ژار، هۆکاره‌ بۆ ئه‌وه‌ی خاوه‌ن قەرز له‌ ژێر سیبه‌ری عەرشی په‌روه‌ردگاردا حەشر بکری، پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) فەرموویه‌تی: (مَنْ أُنْظِرَ مُعْسِرًا أَوْ وَضَعَ عَنْهُ أَظْلَهُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ)^(۱).

واته‌: هه‌رکه‌ سێک چاوه‌پوانی دواخستن هێنانه‌وه‌ی قەرز له‌ لای هه‌ژارو ده‌ست کورت بکات، یان له‌ قەرزەکه‌ی دا بشکێنێت و ده‌ست له‌ قەرزەکه‌ی هه‌لبگریت، ئه‌وا په‌روه‌ردگار له‌ پۆژی دوایدا ئه‌و خاوه‌ن قەرزە ده‌خاته‌ ژێر سیبه‌ری عەرشی خۆیه‌وه‌، وه‌ له‌و پۆژه‌دا هه‌چ سیبه‌ریک نییه‌ جگه‌ له‌ سیبه‌ری عەرشی خوای په‌روه‌ردگار .

(۹) هه‌ندیک له‌ زانایان ده‌فه‌رموون: قەرزدا ن به‌خه‌لکی چاکترو گه‌وره‌تره‌ له‌ خێرو سه‌ده‌قه‌ی سوننه‌ت، چونکه‌ خێرو سه‌ده‌قه‌ی سوننه‌ت ده‌دریته‌ به‌ هه‌ژارو ده‌ست کورت و نه‌بوو جگه‌ له‌ وانیش، به‌لام قەرز جگه‌ له‌ ده‌ست کورت و نه‌بوو هه‌چ که‌سی تر داوای قەرز ناکات .

(۱) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ (۷۴۳۷) .

الفصة الثالثة: الثلاثة الذين آواهم الغار

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: يَتِمُّ ثَلَاثَةٌ نَفَرٍ يَمْشُونَ أَخَذَهُمُ الْمَطَرُ، فَأَوَّأُوا إِلَى غَارٍ فِي جَبَلٍ، فَالْحَطَّتْ عَلَى فَمِ غَارِهِمْ صَخْرَةٌ مِنَ الْجَبَلِ فَالْطَبَقَتْ عَلَيْهِمْ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: انْظُرُوا أَعْمَالًا عَمَلْتُمُوهَا صَالِحَةً لِلَّهِ فَادْعُوا اللَّهَ بِهَا لَعَلَّهُ يُفَرِّجُهَا عَنْكُمْ، قَالَ أَحَدُهُمْ: اللَّهُمَّ إِنَّهُ كَانَ لِي وَالِدَانِ شَيْخَانِ كَبِيرَانِ، وَلِي صَبِيَّةٌ صِغَارٌ كُنْتُ أَرْعَى عَلَيْهِمْ، فَإِذَا رُحْتُ عَلَيْهِمْ حَلَبْتُ، فَبَدَأْتُ بِوَالِدَيْهِ أَسْقِيهِمَا قَبْلَ بَنِي، وَإِنِّي اسْتَأَخَرْتُ ذَاتَ يَوْمٍ فَلَمْ آتِ حَتَّى أَمْسَيْتُ فَوَجَدْتُهُمَا نَامًا فَحَلَبْتُ كَمَا كُنْتُ أَحْلُبُ، فَقُمْتُ عِنْدَ رُءُوسِهِمَا أَكْرَهُ أَنْ أَوْقِظَهُمَا وَأَكْرَهُ أَنْ أَسْقِيَ الصَّبِيَّةَ، وَالصَّبِيَّةُ يَتَضَاغُونَ عِنْدَ قَدَمَيَّ حَتَّى طَلَعَ الْفَجْرُ، فَإِنْ كُنْتُ تَعْلَمُ أَلَسِي فَعَلْتُهُ ابْتِغَاءَ وَجْهِكَ فَافْرُجْ لَنَا فَرْجَةً تَرَى مِنْهَا السَّمَاءَ فَفَرَجَ اللَّهُ فَرَأَوْا السَّمَاءَ، وَقَالَ الْآخَرُ: اللَّهُمَّ إِنَّهَا كَانَتْ لِي بِنْتُ عَمٍّ أَحَبَّتْهَا كَأَشَدِّ مَا يُحِبُّ الرِّجَالُ النِّسَاءَ، فَطَلَبْتُ مِنْهَا فَأَبَتْ حَتَّى أَتَيْتُهَا بِمِائَةِ دِينَارٍ فَبَغَيْتُ حَتَّى جَمَعْتُهَا، فَلَمَّا وَقَفْتُ بَيْنَ رِجْلَيْهَا قَالَتْ: يَا عَبْدَ اللَّهِ اتَّقِ اللَّهَ، وَلَا تَفْشَحِ الْخَائِمَ إِلَّا بِحَقِّهِ فَقُمْتُ، فَإِنْ كُنْتُ تَعْلَمُ أَلَسِي فَعَلْتُهُ ابْتِغَاءَ وَجْهِكَ فَافْرُجْ عَنَّا فَرْجَةً فَفَرَجَ وَقَالَ الثَّالِثُ: اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَأَجَرْتُ أَحِيرًا بِفَرَقِ أَرْزٍ، فَلَمَّا قَضَى عَمَلَهُ قَالَ: أَعْطِنِي حَقِّي فَعَرَضْتُ عَلَيْهِ فَرَعَبَ عَنْهُ، فَلَمْ أَزَلْ أَرْزَعُهُ حَتَّى جَمَعْتُ مِنْهُ بَقْرًا وَرَاعِيَهَا فَجَاءَنِي فَقَالَ: اتَّقِ اللَّهَ، فَقُلْتُ: أَذْهَبَ إِلَيَّ ذَلِكَ الْبَقَرِ وَرَاعِيَتُهَا فَاخُذْ فَقَالَ: اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تَسْتَهْزِئْ بِي فَقُلْتُ: إِنِّي لَا أَسْتَهْزِئُ بِكَ فَخَذْتُ فَأَخَذَهُ، فَإِنْ كُنْتُ تَعْلَمُ أَلَسِي فَعَلْتُ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ وَجْهِكَ فَافْرُجْ مَا بَقِيَ، فَفَرَجَ اللَّهُ^(١).

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (٢٣٣٣) وَمُسْلِمٌ (٦٨٨٤).

چیرۆکی سێ یەم: ئەو سێ کەسەی چوونە ناو ئەشکەوتە کەوێ

هاوێلی خۆشەویست عەبدوللای کۆپی عومەر (خوایان لێ پانی بێت) دەفەرموویت: گوێم لێ بوو پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) دەیفەرموو: سێ کەس لە ئوممەتانی پیش ئێوە پۆیشتن و دەرچوونە دەرەوێ دێ، جا توشی باران بارین بوون، پەنایان بردە بەر ئەشکەوتیک، کاتیک کە چوونە ناو ئەشکەوتە کەوێ، بەردیک لە شاخە کەوێ کەوتە خوارەوێ دەرگای ئەشکەوتە کەوێ گرت، وە ئەوانیش بێ ئومێد بوون، ئینجا لە ناو خۆیاندا بەیەکتریان ووت: سەیری چاکەتان بکەن، ئەو کردەوانە کە ئەنجامتان داوێ کامیان لە بەر رەزامەندی پەرەردگار بوو، بپاریتەوێ پێی بە لکو پزگارمان بێت.

یەکیکیان ووتی: خاوە خۆت ئاگاداری دایک و باوکێکم هەبوو چوو بوونە ناوسالەوێ، وە منداڵی بچوکیشم هەبوو شوانیم بۆ دەکردن، ئینجا هەركات شیرم دەدۆشی و دەم هێناوێ و لە پێشدا لە دایک و باوکمەوێ دەستم پێدەکرد پیش ئەوێ بیدەم بە منداڵەکانم، وە پۆزێکیان درەنگ هاتمەوێ کاتیک بینیم دایک و باوکم نوستوون، وە شیرە کەم دۆشی بوو وەک جاران، جا لە لای سەریانەوێ پاوێستام، پێم ناخۆش بوو خەبەریان بکەمەوێ، وە پێشم ناخۆش بوو کە لە پێشدا بیدەم بە منداڵەکانم لە کاتیکدا منداڵەکانم لای پێم دەگریان و دەنۆزانەوێ لە برساندا تاکو بەیانی پۆژ بووێ وێ، وە خاوە ئەگەر ئەو کارەم لە بەر خاتری تۆ کردوێ وێ ناپەرەهەتیێ پزگارمان بکەوێم بەردە لایێ دەرگامان بۆ بکەرێ وێ بتوانین ئاسمان ببینین، پەرەردگار بەردە کەوێ جۆلاندو ئاسمانیان بینی.

دووهمیان ووتی: خواجه کچه مامێکم هه‌بوو زۆرم خۆش ده‌ویست زیاتر له خۆش ویستنی پیاو بۆ خێزانه‌که‌ی، وه جاریکیان داوای کاری بۆ شه‌رعیم لێکرد ئه‌ویش پازی نه‌بوو، ووتی: تاكو سه‌د دینارم پێنه‌ده‌ی پازی نابم، وه منیش چووم تاكو سه‌د دینارم په‌یدا‌کرد، وه کاتیك ویستم کاری خراپی له‌گه‌ڵدا ئه‌نجام بده‌م، کچی مامه‌که‌م پیتی ووتم: ئه‌ی به‌نده‌ی خوا له‌ خوا بترسه، وه بۆت دروست نییه جوت ببی له‌گه‌ڵدا مه‌گه‌ر به‌ حه‌لالی نه‌بی‌ت، وه منیش هه‌ستام و ئه‌و کاره‌م نه‌کرد هه‌رچه‌نده‌ ده‌شم توانی ئه‌و کاره‌ بکه‌م، خواجه ئه‌گه‌ر ئه‌و کاره‌م له‌ به‌ر ره‌زامه‌ندی تۆ کردوه له‌م نا‌په‌هه‌تییه‌ پزگارمان بکه‌و ده‌رگامان بۆ بکه‌ره‌وه، ئینجا به‌رده‌که‌ که‌میکی تری لێ جولا.

سێهه‌میان ووتی: خواجه منیش کرێکاریکم به‌کرێ گرتبوو، به‌ حه‌وت کیلو برنج، جا کاتیك له‌ کاره‌که‌ی بووه‌وه، ووتی: کرێکه‌م پێ بده، منیش کرێکه‌ی حه‌وت کیلو برنج بوو، خستمه‌ به‌رده‌ستی ئه‌ویش پیتی پازی نه‌بوو تو‌په‌ه‌بوو، جا کاتیك کرێکاره‌که‌ پو‌یشت و به‌ کرێکه‌ی پازی نه‌بوو، منیش برنجه‌که‌م بۆی تۆو کردو برنجه‌که‌ گۆلی کردو ئینجا بۆیم دورییه‌وه‌ و بۆیم کۆکرده‌وه‌و، تاكو چه‌ند مانگایه‌کم لێ کړی بۆی، پاش ماوه‌یه‌ک کابرای کرێکار هاته‌وه‌ و پتیمی ووت: له‌ خوا بترسه‌ حه‌قم مه‌خۆ، منیش پتیم ووت: بچۆ بۆلای ئه‌و مانگایانه‌و بۆ خۆتی ببه، ئه‌ویش پیتی ووتم: له‌ خوا بترسه‌و گالته‌م پێ مه‌که، منیش پتیم ووت: گالته‌ت پێناکه‌م بپۆ بیبه، ئه‌ویش بردی، خواجه ئه‌گه‌ر ئه‌م کاره‌م له‌ به‌ر ره‌زامه‌ندی تۆ کردوه له‌م نا‌په‌هه‌تییه‌ پزگارمان بکه‌و ده‌رگامان بۆ بکه‌ره‌وه‌و، ئه‌و به‌رده‌ لابه‌ده، ئینجا به‌رده‌که‌ لاچوو ئه‌وانیش پزگاریان بوو.

چەند سوودو ئامۆزگارییه‌ك لهم چیرۆكه‌دا.

(۱) فەزڵو گەڕەیی نیه‌ت پاکی له‌ کرده‌وه‌دا، ئەگەرچی تەنها کرده‌وه‌یه‌کیشت بێت .

(۲) کرده‌وه‌ی چاک و باش له‌کاتی خۆشیدا ئەنجامی بده‌یت سوودت پێ ده‌گه‌یه‌نێت له‌کاتی ناپه‌حه‌تی و سه‌ختیدا، پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) فەرموویه‌تی: (تَعْرِفُ إِلَى اللَّهِ فِي الرَّخَاءِ يَغْرِقُكَ فِي الشَّدَّةِ)^(۱).

واته‌: له‌ کاتی خۆشگۆزه‌رانی و ژیا‌ن خۆشیدا په‌روه‌ردگار بناسه‌و بپه‌سته‌و سنووره‌کانی بپاریزه‌و له‌ گونا‌ه‌وتوان دوری‌که‌وه‌ره‌وه‌، په‌روه‌ردگار له‌ کاتی ناپه‌حه‌تی و ناخۆشیدا ئەت ناسیت و به‌هانا‌ته‌وه‌ دیت و پزگارت ده‌کات و ده‌تپاریزیت .

(۳) پێویسته‌ له‌سه‌ر مو‌س‌لمان له‌ کاتی پارانه‌وه‌دا تەنها پشت به‌ خ‌وای په‌روه‌ردگار ببه‌ستیت و داوا له‌ جگه‌ له‌ په‌روه‌ردگار نه‌کات و خ‌وی توشی هاوبه‌ش بپارێدان نه‌کات، چونکه‌ په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ﴾ سورة یونس .

واته‌: جگه‌ له‌ (اللَّهُ) هاناو هاوار نه‌به‌یت بۆ هه‌یج که‌سی‌ک یان هه‌یج شتی‌ک، نه‌ قازانج و نه‌ سوودت پێ ده‌گه‌یه‌نیت وه‌ نه‌ زیان، چونکه‌ قازانج و زیان تەنها به‌ده‌ست خ‌وای په‌روه‌ردگار ه‌ .

(۱) (صَحِيح) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ وَالطَّبْرَانِيُّ وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ الْأَبْنَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ (٢٩٦١) .

- (۴) دروسته بۆ موسلمان به کرده وه چاکه کانی بیاریته وه به تاییه تی نه و کرده وانه ی که له بهر ره زامه ندی خوی گه وه نه نجامی داوه .
- (۵) فه زلّ و گه وده یی چاکه کردن له گه لّ دایک و باوکدا، وه گوپرایه لی کردنیان له چاکه دا .
- (۶) خوشه ویستی په روه ردگار پیش ده خریت، به سه ره خوشه ویستی نه فسی خۆت بۆ هه واو ئاره زوو .
- (۷) هه رکه سیّک واز له کاری خراب بهیّنیت به تاییه ت زینا، له ترسی په روه ردگار، نه وا په روه ردگار پزگاری ده کات له نا په حه تی .
- (۸) فه زلّ و گه وده یی پاراستنی نه مانه ت و دانه وه ی به خاوه نی .
- (۹) دروست نییه کرّی کرّیکار دوا بخریت چونکه پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رمویه تی: (اَعْطُوا الْأَجِرَ أَجْرَهُ قَبْلَ أَنْ يَجِفَّ عَرَقُهُ)^(۱) .
- واقه کرّی و پاره ی کرّیکار بده ن پیش نه وه ی عاره قه که ی وشک ببیته وه .
- (۱۰) دروسته گه شه پیدانی پاره ی کرّیکار، وه کاریکی چاکه به مه رجیک به رژه وه ندی خاوه ن پاره (کرّیکاره که) ی تیدا بیت .
- (۱۱) خاوه ن کاره که چاکه ی کرد له گه لّ کرّیکاره که دا، به وه ی ماله که بۆ زیاد کردو گه شه ی پید، به لّام کرّیکاره که چاکه ی نه کرد له گه لّ خاوه ن کاره که، ده بوايه هه قی ماندوو بوونه که ی پئی بدايه .
- (۱۲) هه ژاری و نه بوونی هۆکاره بۆ بلّاو بوونه وه ی خراپه کاری .

(۱) (صَحِيح) أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَهَ فِي السُّنَنِ (۲۴۱۳)، وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِي فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ (۱۰۵۵).

تیبینی / ئایا لهو سێ که سه دا کامیان زیاتر پارانه وه که ی سوودی هه بووه بۆ هاورپۆ و براده ره کانی وه بۆ لابرینی بهرده که .

پیشهوا ئیبنو حه جهر (په حمه تی خوای لێ بیت)^(۱)، ده فه رموویت: که سی سێ یه میان، چونکه یه که میان له تاریکی پزگاری کردن، وه دووه میان توژیک له شوینی ده رباز بوونی فراوان کرده وه، بۆ نمونه نه گهر که سێک به لایاندا برپوات و بیان بینیت چاره سه ریکیان بۆ بدۆزیته وه، به لام سێ یه میان پارانه وه که ی بووه هۆی لاچونی بهرده که و پزگار بوونیان، بۆیه ده گونجیت که سی سێیه میان کرده وه که ی باشترو چاکتر بووینت له و دوانه ی تر، وه که سی یه که م که له گه ل دایک و باوکیدا باش بووه که مته رخه می تیدا بووه، هه روه ها سێیه میان پیاویکی نه مانه ت پاریز بووه، وه که سی دووه م چاکترینان بووه چونکه دلی ترسی خوای تیدا بووه، په روه ردگارد هه رموویت: ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ﴾

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٤١﴾ سورة النازعات .

واقه: به لام نه وه ی له خوای په روه ردگار ترسابیت و جله وی گرتبیت وه له هه وه سو ئاره زوه کان، نه وا به دلنیا ی ته نها به هه شت جێگه ی حه وانه وه یه تی .

هه روه ها که سی دووه م وازی له و پارهی هه ش هینا که بۆ نه و کاره خراپه یه په یدای کردبوو.

(۱) فتح الباری شرح صحیح البخاری، للحافظ: احمد ابن حنر العسقلانی (رحمه الله) (۱۰/۲۶۸/۳۲۰۶) .

القصة الرابعة: الرجل الذي أمر أولاده أن يحرقوه بعد موته

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: «كَانَ رَجُلٌ يُسْرِفُ عَلَى نَفْسِهِ، فَلَمَّا حَضَرَهُ الْمَوْتُ، قَالَ لِبَنِيهِ: إِذَا أَنَا مِتُّ فَأَحْرِقُونِي ثُمَّ أَطْحَنُونِي ثُمَّ ذَرُونِي فِي الرِّيحِ، فَوَاللَّهِ لَئِنْ قَدَرَ عَلَى رَبِّي لَيَعَذِّبَنِي عَذَابًا مَا عَذَّبَهُ أَحَدًا، فَلَمَّا مَاتَ فَعَلَ بِهِ ذَلِكَ، فَأَمَرَ اللَّهُ الْأَرْضَ فَقَالَتْ: اجْمَعِي مَا فِيكَ مِنْهُ، فَفَعَلَتْ فَإِذَا هُوَ قَائِمٌ، فَقَالَ: مَا حَمَلَك عَلَى مَا صَنَعْتَ، قَالَ: يَا رَبِّ، خَشِيتُكَ، فَفَقَرَ لَهُ» (۱).

چیرۆکی چوارهم: ئەو پیاووهی فەرمانی کرد بە منداڵەکانی لاشە ی بسوتێنن

دواى مردنى

هاوێلى خۆشه‌ويست ئەبو هورەيره (خوای ئى پازى بێت) دەفەر موویت: پێغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) فەرموویەتى: پیاویك هەبوو بى ئاگا و غافل بوو لە نەفسى خۆى بەردەوام تاوانى ئەنجام دەدا، جا کاتى مردنى نزيك بووه‌وه بە منداڵەکانى وت: ئەگەر مردم بمسوتێنن و بمدهن بە دەم بادا لە پوژدێکدا باى بێت، چونکە سویند بە خوا ئەگەر پەرەردگارم بم دۆزیتە‌وه و توانای بەسەرمدا هەبێت، ئەوا سزادانیك سزای دەدات هیچ کەسیكى بەو شیۆه‌یه سزا نەدابێت، جا کاتیك مرد منداڵەکانى ئەو کارەیان ئەنجامدا، ئینجا پەرەردگار فەرمانى کرد بەزەوى کۆى بکەرەوه چیت تێدايه، زەویش کۆى کردەوه پیاوکه‌که بەپێوه وەستا، پەرەردگار پێى فەرموو: چى وای لێکردى ئەم کارە بکەیت؟

پیاوکه‌که‌ ووتى: پەرەردگار ترسى سزای تۆ، خوای گەورەش لێى خوشبوو.

چه‌ند سوودو نامۆزگارییه‌ك له‌م چیرۆكه‌دا.

(۱) پێویسته مۆفی موسلمان له‌سه‌ره‌مه‌رگدا وه‌سیه‌تی باش بۆ مندالی بکات.
(۲) ترسان له‌ خوای په‌روه‌ردگار له‌ به‌رزترین پله‌یه‌، وه‌ په‌روه‌ردگار به‌هۆیه‌ وه‌ له‌ تاوانی زۆر ده‌بووریت، ئه‌وه‌بوو په‌روه‌ردگار له‌و به‌نده‌یه‌ بوورا، هه‌رچه‌نده‌ تاوانی زۆریشی هه‌بوو .

(۳) تواناو ده‌سه‌لاتی خوای په‌روه‌ردگار به‌سه‌ر به‌نده‌کانییه‌ وه‌، هه‌روه‌ها زیندو کردنه‌وه‌ی به‌نده‌کانی، وه‌ هه‌رشتیکی بویت یه‌کسه‌ر ده‌بییت، له‌ نایه‌تیکدا ده‌فه‌رموویت: ﴿أَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ جَمَعَ عِظَامَهُ﴾ (۲) ﴿بَلْ قَدِيرِينَ عَلَّ أَنْ تُسَوَّىٰ بَنَانُهُ﴾ (۱) ﴿سورة القيامة﴾

واته‌: ئایا مۆفه‌کان واده‌زانن هه‌رگیز ئێسکه‌کانیان کۆ ناکه‌ینه‌وه‌، به‌ئێ، له‌وه‌ش زیاتر توانامان هه‌یه‌ که‌ نه‌خشه‌ ورده‌کانی سه‌ر په‌نجه‌کان به‌دیبه‌یتینه‌وه‌ .

(۴) نابیت گوێپایه‌لی هه‌چ که‌سیک بکریت له‌ بێ فرمانی خوای په‌روه‌ردگارا، ئه‌و پیاوه‌ فرمانی به‌ منداله‌کانی کرد لاشه‌ی بسوتینریت، ئه‌میش کاریکه‌ سه‌رپێچی فرمانی خوای په‌روه‌ردگار و نابیت بۆ هه‌چ که‌سیک ئه‌نجام بدریت
(۵) دروست نیه‌ بۆ هه‌چ که‌سیک که‌سیکی تر کافر بکات به‌ بیانوی ئه‌وه‌ی تاوانی ئه‌نجامداوه‌، (کافر نه‌کردنی که‌سیکی ده‌ستنیشان کراو هه‌رچه‌نده‌ ووته‌ یاخود کرداری کوفری ئه‌نجام داویت تاكو پاستی پی ده‌گات)، ئه‌مه‌ش بۆ چوونی ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌یه‌ .

القصة الخامسة: الغلام المؤمن مع الملك الكافر

عَنْ صُهَيْبٍ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: كَانَ مَلِكٌ لِّمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ وَكَانَ لَهُ سَاحِرٌ فَلَمَّا كَبِرَ قَالَ لِلْمَلِكِ: إِنِّي قَدْ كَبِرْتُ فَأَبْعَثْ إِلَيَّ غُلَامًا أَعْلَمُهُ السَّحْرَ، فَبَعَثَ إِلَيْهِ غُلَامًا يُعْلَمُهُ فَكَانَ فِي طَرِيقِهِ إِذَا سَلَكَ الرَّاهِبَ فَقَعَدَ إِلَيْهِ وَسَمِعَ كَلَامَهُ فَأَعْجَبَهُ فَكَانَ إِذَا أَتَى السَّاحِرَ مَرًّا بِالرَّاهِبِ وَقَعَدَ إِلَيْهِ فَإِذَا أَتَى السَّاحِرَ ضَرْبُهُ فَشَكَا ذَلِكَ إِلَى الرَّاهِبِ فَقَالَ: إِذَا خَشِيتَ السَّاحِرَ فَقُلْ حَبْسَنِي أَهْلِي، وَإِذَا خَشِيتَ أَهْلَكَ فَقُلْ حَبْسَنِي السَّاحِرَ، فَيَنْتَمَا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ أَتَى عَلَى ذَابَّةٍ عَظِيمَةٍ قَدْ حَبَسَتْ النَّاسَ فَقَالَ: الْيَوْمَ أَعْلَمُ السَّاحِرُ أَفْضَلُ أَمْ الرَّاهِبُ أَفْضَلُ فَأَخَذَ حَجَرًا فَقَالَ: اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ أَمْرُ الرَّاهِبِ أَحَبَّ إِلَيْكَ مِنْ أَمْرِ السَّاحِرِ فَاقْتُلْ هَذِهِ الدَّابَّةَ حَتَّى يَمُوتَ النَّاسُ، فَرَمَاهَا فَقَتَلَهَا وَمَضَى النَّاسُ فَأَتَى الرَّاهِبَ فَأَخْبَرَهُ فَقَالَ لَهُ الرَّاهِبُ: أَيُّ بَنِي أَلْتِ الْيَوْمَ أَفْضَلُ مِنِّي، قَدْ بَلَغَ مِنْ أَمْرِكَ مَا أَرَى وَإِلَيْكَ سَتُبْتَلَى، فَإِنْ ابْتَلَيْتَ فَلَا تَدُلْ عَلَيَّ، وَكَانَ الْغُلَامُ يُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَيُدَاوِي النَّاسَ مِنْ سَائِرِ الْأَدْوَاءِ فَسَمِعَ جَلِيسٌ لِلْمَلِكِ كَانَ قَدْ عَمِيَ فَأَتَاهُ بِهِدَايَا كَثِيرَةً فَقَالَ: مَا هَذَا لَكَ أَجْمَعُ إِنْ أَلْتِ شَفِيتَنِي فَقَالَ إِنِّي لَا أَشْفِي أَحَدًا إِنَّمَا يَشْفِي اللَّهُ فَإِنْ أَلْتِ آمَنْتَ بِاللَّهِ دَعَوْتُ اللَّهَ فَشَفَاكَ، فَأَمَنَ بِاللَّهِ فَشَفَاهُ اللَّهُ فَأَتَى الْمَلِكَ فَجَلَسَ إِلَيْهِ كَمَا كَانَ يَجْلِسُ فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ مَنْ رَدَّ عَلَيْكَ بَصْرَكَ قَالَ: رَبِّي، قَالَ: وَلَكَ رَبٌّ غَيْرِي قَالَ: رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ، فَأَخَذَهُ فَلَمْ يَزَلْ يُعَذِّبُهُ حَتَّى دَلَّ عَلَى الْغُلَامِ فَجِئَ بِالْغُلَامِ فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ: أَيُّ بَنِي قَدْ بَلَغَ مِنْ سِحْرِكَ مَا تُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَتَفْعَلُ وَتَفْعَلُ، فَقَالَ إِنِّي لَا أَشْفِي أَحَدًا إِنَّمَا يَشْفِي اللَّهُ، فَأَخَذَهُ فَلَمْ يَزَلْ يُعَذِّبُهُ حَتَّى دَلَّ عَلَى الرَّاهِبِ فَجِئَ بِالرَّاهِبِ فَقِيلَ لَهُ: ارْجِعْ عَنْ دِينِكَ، فَأَبَى فَدَعَا بِالْمِنْشَارِ فَوَضَعَ الْمِنْشَارَ فِي مَفْرَقِ رَأْسِهِ فَشَقَّهُ حَتَّى وَقَعَ شَقَاهُ ثُمَّ جِئَ بِجَلِيسِ الْمَلِكِ فَقِيلَ لَهُ ارْجِعْ عَنْ دِينِكَ، فَأَبَى فَوَضَعَ الْمِنْشَارَ فِي مَفْرَقِ رَأْسِهِ فَشَقَّهُ بِهِ حَتَّى

وَقَعَ شَقَاءُهُ ثُمَّ جِيءَ بِالْغُلَامِ فَقِيلَ لَهُ ارْجِعْ عَنْ دِينِكَ، فَأَبَى فَدَفَعَهُ إِلَى نَفَرٍ مِنْ أَصْحَابِهِ فَقَالَ اذْهَبُوا بِهِ إِلَى جَبَلٍ كَذَا وَكَذَا فَاصْعَدُوا بِهِ الْجَبَلَ فَإِذَا بَلَغْتُمْ ذُرْوَتَهُ فَإِنْ رَجَعَ عَنْ دِينِهِ وَإِلَّا فَاطْرَحُوهُ فَذَهَبُوا بِهِ فَصَعَدُوا بِهِ الْجَبَلَ فَقَالَ اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ، فَرَجَفَ بِهِمُ الْجَبَلُ فَسَقَطُوا وَجَاءَ يَمْشِي إِلَى الْمَلِكِ فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ مَا فَعَلَ أَصْحَابُكَ قَالَ: كَفَانِيهِمُ اللَّهُ، فَدَفَعَهُ إِلَى نَفَرٍ مِنْ أَصْحَابِهِ فَقَالَ اذْهَبُوا بِهِ فَاحْمِلُوهُ فِي قُرُورٍ فَتَوَسَّطُوا بِهِ الْبَحْرَ فَإِنْ رَجَعَ عَنْ دِينِهِ وَإِلَّا فَاقْدِفُوهُ، فَذَهَبُوا بِهِ فَقَالَ اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ، فَانْكَفَأَتْ بِهِمُ السَّفِينَةُ فَغَرِقُوا وَجَاءَ يَمْشِي إِلَى الْمَلِكِ فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ مَا فَعَلَ أَصْحَابُكَ قَالَ: كَفَانِيهِمُ اللَّهُ، فَقَالَ لِلْمَلِكِ إِنَّكَ لَسْتَ بِقَاتِلِي حَتَّى تَفْعَلَ مَا أَمُرُكَ بِهِ، قَالَ: وَمَا هُوَ قَالَ: تَجْمَعُ النَّاسَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ وَتَصْلُبُنِي عَلَى جَذَعٍ ثُمَّ تَخُذُ سَهْمًا مِنْ كِنَانَتِي ثُمَّ ضَعِ السَّهْمَ فِي كَبِدِ الْقَوْسِ ثُمَّ قُلْ بِاسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْغُلَامِ، ثُمَّ ارْمِنِي فَإِنَّكَ إِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ قَتَلْتَنِي. فَجَمَعَ النَّاسَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ وَصَلَبَهُ عَلَى جَذَعٍ ثُمَّ أَخَذَ سَهْمًا مِنْ كِنَانَتِهِ ثُمَّ وَضَعَ السَّهْمَ فِي كَبِدِ الْقَوْسِ ثُمَّ قَالَ: بِاسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْغُلَامِ، ثُمَّ رَمَاهُ فَوَقَعَ السَّهْمُ فِي صُدْغِهِ فَوَضَعَ يَدَهُ فِي صُدْغِهِ فِي مَوْضِعِ السَّهْمِ فَمَاتَ فَقَالَ النَّاسُ آمَنَّا بِرَبِّ الْغُلَامِ آمَنَّا بِرَبِّ الْغُلَامِ، فَأَتَى الْمَلِكُ فَقِيلَ لَهُ أَرَأَيْتَ مَا كُنْتُ تَحْذَرُ قَدْ وَاللَّهِ نَزَلَ بِكَ حَذَرُكَ قَدْ آمَنَ النَّاسُ، فَأَمَرَ بِالْأَخْذُودِ فِي أَفْوَاهِ السَّكَّكِ فَخُذْتُ وَأَضْرَمَ النَّارَ وَقَالَ مَنْ لَمْ يَرْجِعْ عَنْ دِينِهِ فَاحْمَرُّهُ فِيهَا، أَوْ قِيلَ لَهُ افْتَحِمِ، فَفَعَلُوا حَتَّى جَاءَتْ امْرَأَةٌ وَمَعَهَا صَبِيٌّ لَهَا فَتَقَاعَسَتْ أَنْ تَقَعَ فِيهَا فَقَالَ لَهَا الْغُلَامُ يَا أُمَّهُ اصْبِرِي فَإِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ (١).

چیرۆکی پینجهم: لاویکی باوهردار له گهل پادشایه کی بی باوهر

هاوه لی خۆشه و یست صوهه یب (خوا ی بازی بیت) ده فه رموویت: پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رموو یه تی: له ئوممه تانی پیش ئیوه پادشایه که هه بوو، جا نه و پادشایه ساحیر یکی هه بوو، کاتی که ساحیر که به سالدا چوو پیر بوو به پادشاکه ی ووت: من به سالدا چوومو پیر بوومه و مردنیشم نزیک بوته وه، لاویکم بۆ بنیره بۆته وه ی سیحری فیریکه م، پادشاکه لاویکی بۆناردو پۆژانه لاواکه ده چوو بۆلای ساحیر که، له ڕیگا کهیدا راهیبیک هه بوو، هه رکات لاوه که ده که یشته شوینی راهیبه که داده نیشتم گوئی لی ده گرتو قسه کانی له لا په سهند بوو، وه هه رکات بهاتایه بۆلای ساحیر که لی دهاو پیتی ده ووت: بۆ درهنگ هاتووی، لاوه که ش هات بۆلای راهیبه که و سکا لای کرد، راهیبه که ووتی: هه رکات چوویت بۆ لای ساحیر که بلی ماله وه درهنگ ناردو میتی، وه هه رکات که پایته وه بۆ ماله وه بلی ساحیر که درهنگ ناردو میتیه وه، لاوه که به م شیوه یه بهرده وام بوو تا کو پۆژیکیان سهیری کرد له سه ڕیگای خه لک ئاژه لکی ترسناکی که و ره ڕیگای له خه لکی گرتو وه که س ناتوانیت تیپه ڕیت، بۆیه لاوه که ووتی: ئه مرۆ ده زانم بۆم ده ده که ویت که ئایا به رنامه و مه نه جی ساحیر که پاستو په وایه یان به رنامه و مه نه جی راهیبه که، به رد یکی هه لگرتو ووتی: ئه ی په ره ردگار نه گه ر به رنامه و مه نه جی نه و راهیبه ت له لا خۆشه و یست تره له به رنامه و مه نه جی نه و ساحیره، نه و به م به رده نه و ئاژه له بکوژیت و بم ڕیت، به لکو خه لکی پزگاریان بیت و تیپه ڕن، لاوه که به رده که ی تیگرتو ئاژه له که ی کوشت، ئینجا خه لکی

تیپه پینو پزگاریان بوو، لاوه که به راهیبه که ی ووت: که نه و کاره ی کردوه، راهیبه که ووتی: نه ی پۆله نه مپۆ تو له من باشترو خیرتری له لای خوا، به لام تاقی ده کریتته وه، وه نه گهر تاقی کرایته وه ناوی من و شوینی من به کهس مه لێ، لاوه که کوپرو زکما و نه خۆشی به له کی و هه موو نه خۆشیه که دوعای بۆ ده کردوو به ئیزنی خوا چاک ده بوونه وه، پادشا وه زیریکی هه بوو هه ردوو چاوی کوپر بوو کاتیک گوێ بیستی نه وه بوو که لاویک هه یه دوعا بۆ کوپر ده کات و چاک ده بیته وه، بۆیه دیاری و خه لاتیک زۆری له گه ل خۆی بردو چوو بۆ لای لاوه که وه پیتی ووت: شیفام بده و چاوه کانم چاک بکه ره وه، لاوه که ووتی: من کهس چاک ناکه مه وه و شیفاش لای من نییه به لکو ته نها نه وه ی که شیفای خه لک ده دات خوای په ره ردگار، نه گهر باوه ری پبیه ننی، نه وا بۆت ده پارتمه وه و خوا شیفات ده دات، وه زیره که باوه ری هینا به خوای گه وره و چاوی چاک بووه وه، پاشان وه زیره که هات بۆ لای پادشاکه و لای دانیشته هه ره که چۆن جارن له لای داده نیشت، پادشاکه که بینی چاوی چاک بۆته وه به وه زیره که ی ووت: کی چاوه کانی بۆ گێرپایته وه، وه زیره که ووتی:

په ره ردگارم، پادشاکه ووتی: جگه له من په ره ردگار یکی تر هه یه ؟

وه زیره که ووتی: په ره ردگاری من وتو (الله) یه، ئینجا پادشاکه به رده وام سزاو نه شکه نه ی وه زیره که ی ده دا تاکو وه زیره که شوینی لاوه که ی به پادشاکه ووت، ئینجا ناریدیان به دوا ی لاوه که داو هینایان بۆ لای پادشا، پادشاکه کاتیک که لاوه که ی بینی پیتی ووت: نه ی پۆله سیحه که ت که یشتۆته نه و پاده یه کوپرو زکما و نه خۆشی به له کی چاک بکه یته وه ؟

لاوه که ووتی: من هیچ که سێک چاک ناکه مه وه، ته نها خوای په روه ردگار شیفای خه لک ده دات، ئینجا به رده وام سزاو نه شکه نهی لاهه که یان ده دا تا کو شوینی راهیبه که یانی پی ووت، ئینجا راهیبه که یان هیتا و پتیان ووت: له و دینه ی خۆت په شیمان ببه وه و بگه پێوه، راهیبه که ووتی: په شیمان نابمه وه، ئینجا مشاریکیان هیتا و له ناوه راستی سه ری دایان و کردیان به دوو له ته وه، ئینجا وه زیره که یان هیتا و پتیان ووت: بگه پێوه په شیمان ببه وه له و دینه، وه زیره که په شیمان نه بویه وه، به هه مان شیوه وه زیره که شیان کرد به دوو له ته وه، ئینجا لاهه که یان هیتا و پتیان ووت، بگه پێوه په شیمان ببه وه له و دینه ی که له سه ریت؟ لاهه که په شیمان نه بووه وه، ئینجا پادشاکه فه رمانی کرد که بیبه ن بۆ سه ر شاخێک، ئه گه ر په شیمان بووه وه، ئه و بیگه پێننه وه ئه گه ر په شیمانیش نه بووه وه، ئه و له سه ر شاخه که وه بیخه نه خواره وه، کاتێک که گه یشتنه سه ر شاخه که لاهه که له خوا پارایه وه و ووتی: خوا به پزگارم بکه ی له ده ست ئه مانه به وه ی که خۆت ده ته وئ، شاخه که له ژیریان که وته له رزه و که وتنه خواره وه و ته نها لاهه که پزگاری بوو، پاشان لاهه که گه پرایه وه بۆ لای پادشاکه، پادشاکه به لاهه که ی ووت: چیت له وانه کرد که تۆیان برد؟ لاهه که ووتی: ئه و خوا به ی که من ده پیه رستم پزگاری کردم له ده ستی ئه وان، ئه م جاره یان پادشاکه فه رمانی کرد که بیبه نه ناوه راستی ده ریا ئه گه ر په شیمان یووه وه، ئه و بیگه پێننه وه، ئه گه ر په شیمانیش نه بووه وه، ئه و بیخه نه ناو ده ریا که وه، دوو باره لاهه که له خوا پارایه وه که پزگاری بکات، ووتی: په روه ردگار پزگارم بکه ی له ده ستیان

به‌وه‌ی که خۆت ده‌ته‌وێت، په‌روه‌ردگار غه‌رقیانی کرد، لاوه‌که گه‌رایه‌وه بۆلای پادشا کاتێک بینی پێی ووت: چیت له‌وانه کرد که‌تۆیان برد! لاوه‌که ووتی: ئه‌و خوابه‌ی که‌من ده‌په‌رستم پزگاری کردم له‌ده‌ست ئه‌وان، ئینجا لاوه‌که ووتی: تۆ ناتوانی من بکوژی تا‌کو ئه‌وه‌ی که پێت ده‌لێم جێبه‌جێ نه‌که‌ی، پادشاکه ووتی: چیه‌؟ لاوه‌که ووتی: خه‌لکی کۆبکه‌ره‌وه له‌یه‌ک جێگه‌دا، پاشان به‌دار خورمایه‌که‌وه بم به‌سته‌ره‌وه، ئینجا پمێک له‌پمه‌کانم ده‌ریکه‌و بلی: به‌ناوی خوا خوای ئه‌و لاوه، پاشان پمه‌که‌م تێبگره، ئه‌گه‌ر ئه‌ته‌وی بم کوژی، پادشاکه خه‌لکی کۆ کرده‌وه‌و لاوه‌که‌ی به‌سته‌وه به‌قه‌د دارخورمایه‌که‌وه، پاشان له‌به‌ر چاوی خه‌لکی پمێک له‌پمه‌کانی لاوه‌که‌ی هه‌لگرت و ووتی: به‌ناوی خوا خوای ئه‌و لاوه، پادشاکه پمه‌که‌ی تێگرت و دای له‌نیوان گوپی و چاوی لاوه‌که، ئینجا ده‌ستی خسته‌سه‌ر شوینی پمه‌که‌تا پۆچی ده‌رچوو مرد، کاتێک خه‌لکه ئه‌وه‌یان بینی هه‌موویان ووتیان: باوه‌پمان هێنا به‌خوای ئه‌و لاوه، ئینجا به‌پادشاکه‌یان ووت: ئه‌ی پادشا ئه‌وه‌ی که تۆ لێی ده‌ترسای ئه‌وا گه‌وره‌تر پووی دا! پادشاکه فه‌رمانی کرد که‌چال هه‌لبکه‌نرێت و ئاگری تێدا بکریته‌وه، هه‌رکه‌سێک په‌شیمان بووه‌وه ئه‌وا لێی بکه‌پێن هه‌رکه‌سێکیش په‌شیمان نه‌بووه‌وه، ئه‌وا بیخه‌نه‌ناو ئاگره‌که‌وه، به‌رده‌وام خه‌لکیان ده‌کرده‌ناو ئاگره‌که‌وه تا‌کو گه‌یشه‌ ئافره‌تێک منداڵێکی شیره‌خۆره‌ی پێ بوو، به‌ ئافره‌ته‌که‌یان ووت: په‌شیمان ببه‌وه؟ ئافره‌ته‌که له‌به‌ر منداڵه‌که‌ی هه‌لوێسته‌یه‌کی کرد، بۆیه منداڵه‌که به‌ویست خوا هاته قسه‌و به‌دایکی ووت: ئه‌ی دایه ئارام بگره به‌پاستی تۆ له‌سه‌رحه‌قی .

چهند سوودو نامۆزگارییه‌ك لهم چیرۆكه‌دا.

- (۱) هه‌موو مندالێك له‌سه‌ر فیتره‌تێکی پاك له‌دايك ده‌بیّت .
- (۲) سیحر به‌ فێربوونه، وه‌ ساحیره‌که به‌ پادشاکه‌ی وت: لاویکم بۆ بنێره فێری سیحری ده‌که‌م، به‌لام فێربوون و فێرکردنی بێ باوه‌ریه، په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ﴾ (سورة البقرة .
واقه: به‌لكو شه‌یتانه‌كان کافر بوون، چونکه خه‌لکیان فێری سیحر ده‌کرد .
- (۳) دروسته بۆ که‌سیك درۆ بکات نه‌گه‌ر پووبه‌پوی دوژمن بووه‌وه له‌کاتی زه‌روریدا، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: درۆ کردن خه‌لال نیه بۆ هه‌یج که‌سیك، مه‌گه‌ر له‌ سێ کاتدا، له‌وانه‌ش: (وَالْكَذِبُ فِي الْحَرْبِ)^(۱) .
واقه: له‌کاتی جه‌نگدا، کاتیک پووبه‌پوی دوژمن ده‌بیته‌وه، وه‌ نه‌و لاهه درۆی له‌گه‌ل ساحیره‌که ده‌کرد بۆئه‌وه‌ی له‌ فێلی پرگاری بیّت .
- (۴) پارانه‌وه له‌ په‌روه‌ردگار بۆ ئه‌وه‌ی پاستی و حه‌قت بۆ پوون بکاته‌وه‌و گومانته‌هێلێت، هه‌روه‌ك چۆن نه‌و لاهه پاراپیه‌وه له‌ په‌روه‌ردگاری .
- (۵) باوه‌رداری پاسته‌قینه ئه‌و که‌سه‌یه که هۆکاره‌كان بداته‌وه پال په‌روه‌ردگار نه‌ك ببدا ته‌ پال خۆی بۆ ئه‌وه‌ی بلێن پایه به‌رزه له‌ لای خوا .
- (۶) زۆر جار پێك ده‌که‌وێت ته‌له‌به له‌ مامۆستا که‌ی باشترو چاکتر بیّت، نه‌گه‌ر چی ته‌له‌به‌که‌ش منداڵ بیّت، وه‌ پێویسته مامۆستا که‌ی دان به‌وه‌دا بنیّت، وه‌ك چۆن راهیبه‌که وتی: ئه‌ی پۆله تو باشترو خێرتری له‌لای خوا وه‌ك له‌من.

(۱) (صَحِيح) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ فِي السُّنَنِ (۱۹۳۹) وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْمَعَامِ (۷۷۲۳) .

(٧) لابردنی ناپه‌حه‌تی نازار پێگه‌یاندن له‌سه‌ر پێگای خه‌لکی، پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (وَإِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ) ^(١).

واژه: لابردنی ناپه‌حه‌تی و نازار پێگه‌یاندن له‌سه‌ر پێگا خێرو سه‌ده‌قه‌یه.

(٨) هه‌رکه‌سیک فه‌رمان به‌ چاکه‌ و پێگری له‌ خراپه‌ بکات، ئه‌وا به‌ دلنیاپی تاقی ده‌کرێته‌وه، وه‌ پێویسته‌ له‌ کاتی تاقیکردنه‌وه‌دا خۆگرییت، چونکه‌ پاداشتی گه‌وره‌ ده‌درێته‌وه، پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (يُتَلَّى النَّاسَ عَلَى قَدْرِ دِينِهِمْ فَمَنْ نَحَنَ دِينَهُ اشْتَدَّ بَلَاؤُهُ وَمَنْ ضَعَفَ دِينَهُ ضَعُفَ بَلَاؤُهُ) ^(٢).

واژه: خه‌لکی تاقی ده‌کرێته‌وه‌ به‌ ئه‌ندازه‌ی ئایینه‌که‌یان، جا هه‌رکه‌سیک باوه‌ری به‌ هیزییت، ئه‌وا تاقیکردنه‌وه‌که‌ی قورسو گرانه، وه‌ هه‌رکه‌سیکیش باوه‌ری لاواز بیٔ، ئه‌وا تاقیکردنه‌وه‌که‌ی لاوازو ئاسان ده‌بیٔ.

(٩) هه‌رکه‌سیک هه‌له‌ی کرد له‌ ووتنه‌دا پێویسته‌ بۆی چاک بکه‌یه‌وه، به‌ تاییه‌تی له‌ بیروباوه‌ردا، وه‌ زیره‌که‌ به‌ لاوه‌که‌ی ووت: شیقام بده‌ ئه‌ویش ووتی: من شیقای هیچ که‌سیک ناده‌م به‌ لکو په‌روه‌ردگار شیفا ده‌دات.

(١٠) نه‌گه‌ر پۆرت ته‌واو نه‌بوو بیٔ، ئه‌وا هیچ که‌سیک ناتوانیٔ بتکوژیٔ و ته‌نانه‌ت زیانیشت پێگه‌ی نیٔ، پادشاکه‌ هه‌رچه‌نده‌ هه‌ولی دا لاوه‌که‌ بکوژیٔ به‌لام نه‌ی ده‌توانی، تاکو خۆی پێگه‌ی به‌ پادشاکه‌ نیشاندا.

(١) (صَحِيح) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ فِي السُّنَنِ (١٢٨٥) وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْعَامِيعِ (٨٠٩٦).

(٢) (صَحِيح) أَخْرَجَهُ ابْنُ حِبَّانَ فِي صَحِيحِهِ (٢٩٨٢) وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْعَامِيعِ (٩٩٣).

(۱۱) خۆبه‌ختکردن له پیناوی خوا، ئه‌و لاه له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندی هه‌موو خه‌لکی ئاماده‌یه خۆی به‌خت بکات، بۆ ئه‌وه‌ی که خه‌لکی باوه‌پیتن و بزگاریان بێت له شێرک و نه‌زانی .

(۱۲) خوای گه‌وره باوه‌پداران جێگیرو چه‌سپاو ده‌کات له‌سه‌ر ئایین، وه‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا﴾ (سوره‌ ابراهيم). واته‌: خوای گه‌وره باوه‌پداران دامه‌زراوو جێگیر ده‌کات به‌ ووته‌ی راست و په‌وا له‌ ژیانی دونه‌یا ئاندا، وه‌ کاتی که ئه‌و ئافه‌رته‌ سه‌یری مندا له‌که‌ی ده‌کات شیره‌ خۆره‌و بێ گوناوه‌ مندا له‌که‌ دیته‌ قسه‌و ده‌لێت: ئه‌ی دایه‌ خۆگره‌ تو له‌سه‌ر حه‌قی، بۆیه‌ به‌ خۆی و مندا له‌که‌یه‌وه‌ ده‌چیته‌ ناو ئاگره‌که‌وه‌و گوێی بێ نادات، چونکه‌ له‌ پیناوی خوای گه‌وره‌یه‌ .

(۱۳) سه‌ر ئه‌نجام و چاره‌ نووسی باوه‌پداران له‌ دواى مردنیان بۆ به‌هه‌شته‌، وه‌ سه‌ر ئه‌نجام و چاره‌ نووسی بێ باوه‌په‌کان بۆ ناو ئاگر و دۆزه‌خه‌ .

(۱۴) باوه‌پ پێویستی به‌ کاتی دوورو درێژ نییه‌ بۆ ئه‌وه‌ی جێگیربێت له‌ ناو ده‌لکاندا، ئه‌و قه‌ومه‌ی پازى بوون به‌ ئاگره‌که‌ چه‌ند ساتێک به‌سه‌ر باوه‌په‌یتانه‌که‌ یاندا تێ نه‌په‌پیبوو، وه‌ باوه‌پ جێگیر ببوو له‌ ناو ده‌لکاندا .

(۱۵) توندو تیژی بێ باوه‌پان به‌رامبه‌ر باوه‌پداران، پادشا بێ باوه‌په‌که‌ راهیبه‌که‌و وه‌زیره‌که‌ی به‌ مشار کرده‌ دوو که‌رته‌وه‌و خه‌لکه‌که‌ی سوتاند .

(۱۶) له‌ ئومه‌تانی پێش ئه‌م ئومه‌ته‌ پادشا هه‌بووه‌ بانگه‌شه‌ی خوايه‌تیان کردووه‌و وتویه‌ ئێمه‌ خوای خه‌لکین، وه‌ک فیره‌وون و نه‌مرودو ئه‌م پادشایه‌ .

(۱۷) جاری واهیه به‌رگه نه‌گرتنی ئازارو نه‌شکه‌نجه ده‌بیته هۆی لاواز بوونی باوه‌ر، هه‌روه‌ها وا له‌ مڕۆژ ده‌کات دان به‌شتی وادا بنیّت که نابیت بیاییت، نه‌و پیاوه‌ی په‌روه‌ردگار چاوه‌کانی بۆ گێڕایه‌وه، له‌ ژێر سزاو نه‌شکه‌نجه‌دا ناوی منداڵه‌که‌ی هێنا، هه‌روه‌ها منداڵه‌که‌ش ناوی پاهیه‌به‌که‌ی هێنا، به‌لام سزاو نه‌شکه‌نجه‌ کاری تینه‌کردن و په‌شیمان نه‌بوونه‌وه له‌ ئایینه‌که‌یان .

(۱۸) خوای گه‌وره‌ بێ باوه‌ره‌کان لاوازو بێ ده‌سه‌لات ده‌کات به‌رامبه‌ر باوه‌رداران، وه‌ خوای گه‌وره‌ نه‌و پادشایه‌ی بێ ده‌سه‌لات کردبوو به‌رامبه‌ر نه‌و منداڵه‌و نه‌یده‌توانی بیکۆژیت، تاكو خۆی ڕیگه‌ی نیشاندا .

(۱۹) خوای په‌روه‌ردگار نه‌ولیاو پیاوچا‌کانی خۆی ده‌پاریژیت و سه‌ریان ده‌خات به‌سه‌ر دوژمندا، هه‌روه‌کو چۆن نه‌و منداڵه‌ی له‌ کوشتن ده‌پاراست و دو‌عا‌کانی قه‌بول ده‌کردو دوژمنه‌کانی له‌ ناو ده‌برد .

(۲۰) خرابه‌کاران به‌رده‌وام هه‌ول ده‌ده‌ن خه‌ڵکی گومرا بکه‌ن، ته‌نانه‌ت له‌ کاتی نزیک بوونه‌وه‌ی مردنیشیاندا، ساحیره‌که‌ به‌په‌رۆش بوو له‌سه‌ر فێرکردنی نه‌و منداڵه‌ بۆ نه‌وه‌ی ببیته‌ میراتگری و له‌ دوا‌ی خۆی خه‌ڵکی پێ گومرا‌بکات و له‌ خوای په‌روه‌ردگاریان دوور بخه‌نه‌وه .

ڕونکردنه‌وه‌یه‌ك: خۆ به‌ختکردن له‌ پێناوی خوای په‌روه‌ردگادا بریتی نییه له‌ خۆ کوشتن و خۆ ته‌قاندنه‌وه، وه‌ ئهم فهرموده‌یه‌ش نابیت به‌هه‌لکه‌ له‌سه‌ر نه‌نجامدانی ئهو کاره، ئهو لاوه‌ی له‌م فهرموده‌یه‌دا باس‌کراوه ڕێنموونی پادشاکه ده‌کات بۆ ئهو ڕیگه‌یه‌ی که پێی ده‌کوژیت، چونکه به‌رژه‌وه‌ندی گشتی تێدا‌یه، به‌وه‌ی ئهو خه‌ڵکه‌ هه‌موویان چوونه‌ سه‌ر ئایینی لاوه‌که، وه‌ له‌ دۆزه‌خ پزگاریانی کردوو به‌رمو به‌مه‌شت به‌ڕێیانی کرد، به‌لام ئه‌وه‌ی که خۆی ده‌ته‌قینیت‌وه خه‌ڵکی به‌رمو دۆزه‌خ به‌ڕی ده‌کات ئەگەر کافر بن، وه‌ ئەگەر موسلمان بن، ئه‌وا به‌ناح‌ق ده‌یان کوژیت و پوو به‌ڕه‌وی سزای خوای گه‌وره‌ ده‌بیته‌وه .

القصة السادسة: الرجل الذي دخل الجنة في كلب سقاه

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: «بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ فَوَجَدَ بَنَاءً فَتَزَلَّ فِيهَا فَشَرِبَ ثُمَّ خَرَجَ فَإِذَا كَلْبٌ يَلْهَثُ يَأْكُلُ التُّرَى مِنْ الْعَطَشِ فَقَالَ الرَّجُلُ: لَقَدْ بَلَغَ هَذَا الْكَلْبُ مِنَ الْعَطَشِ مِثْلُ الَّذِي كَانَ بَلَغَ مِنِّي، فَتَزَلَّ الْبِئْرُ فَمَلَأَ خُفَّهُ مَاءً ثُمَّ أَمْسَكَهُ بِفِيهِ حَتَّى رَقِيَ فَسَقَى الْكَلْبَ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَقَفَرَ لَهُ» قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَإِنَّا لَنَا فِي هَذِهِ الْبَهَائِمِ لِأَجْرٍ أَفَقَالَ «فِي كُلِّ كَبِدٍ رَطْبَةٌ أَجْرٌ»^(۱).

چیرۆکی شه شه‌م: ئەو پیاوێی چوووه بەهه‌شته‌وه له‌به‌ر ئەوێی سه‌گێکی تێر ئاوکرد هاوێلی خۆشه‌ویست ئەبو هوریه‌ره (خوای لی پازی بیست) ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: پیاویک به‌ پێگایه‌کدا ده‌پۆیشت زۆری تینو بوو بیرێکی دۆزییه‌وه ئاوی تێدابوو، ئینجا دابه‌زییه‌ ناو بیره‌که‌و ئاوی خواردو پاشان هاته‌ ده‌روه‌وه، سه‌گێکی بیینی زمانی ده‌ره‌یناوه‌وه هه‌ناسه‌ برکییه‌تی و له‌ تینوداو خۆل ده‌خوات، پیاوه‌که‌ ووتی: به‌پاستی ئەم سه‌گه‌ وه‌ک منی لی به‌سه‌ر هاتوه‌وه، ئینجا پیاوه‌که‌ دووباره‌ چوووه‌ ناو بیره‌که‌وه‌و پێلاوه‌که‌ی پرکرد له‌ ئاو به‌ده‌می گرتی تاکو هاته‌ ده‌روه‌ی بیره‌که‌، جا ئاوه‌که‌ی دا به‌ سه‌گه‌که‌و تێر ئاوی کرد، خوای گه‌وره‌ ئەو کاره‌ی لێوه‌رگرتو سوپاسی کردو لێی خۆشبوو، ووترا: ئەو پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) چا‌که‌ کردن له‌گه‌ل ئازهل و ئاودانی پاداشتی هه‌یه‌؟ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: بۆ هه‌موو ئازهلێکی زیندوو پاداشت و نه‌جر هه‌یه‌ (هه‌موو خاوه‌ن جگه‌ریک).

(۱) أخرجه البخاري (٦٠٠٩)، ومسلم (٥٨٢٠).

چه‌ند سوودو نامۆزگارییه‌ك له‌م چیرۆكه‌دا.

(۱) به‌خشنده‌یی و لێبوورده‌یی و فراوانی په‌حمه‌تی خوای په‌روه‌ردگار، پاداشتیکی زۆر گه‌وره‌ ده‌داته‌وه‌ له‌سه‌ر كرده‌وه‌یه‌کی كه‌م .

(۲) ئاو نیعه‌تیکی په‌روه‌ردگار و مرقۆ و ئازله‌ به‌ی ئاو ناتوانن بژین .

(۳) ئاو به‌خشین خێرو سه‌ده‌قه‌یه‌، سه‌عدی كۆپی عوباده (ﷺ) فه‌رمووی:

ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) دایکم مرد ئایا چی بۆ بکه‌م به‌خێر؟ فه‌رمووی: ئاوی بۆ بکه‌ به‌خێر، ئه‌ویش چوو بیرێکی لێداو فه‌رمووی: ئه‌مه‌ بۆدایکم ^(۱) .

(۴) به‌نده‌یه‌ك به‌هۆی ئه‌وه‌ی سه‌گیکی تێر ئاوکرد چووه‌ به‌هه‌شته‌وه‌، ئه‌ی

ئه‌گه‌ر مرقۆفێك تێر ئاو بکریته‌ ده‌بیته‌ خێرو پاداشتی چی بیته‌؟

(۵) ئاودان و تێرکردنی ئازله‌ و پاراستنی له‌سه‌رماو گه‌رما خێره‌و پاداشتی

له‌سه‌ره‌، زانایان ده‌فه‌رموون: به‌مه‌رجێك ئه‌و ئازله‌ زیان به‌خش نه‌بیته‌ .

(۶) هه‌ندێك له‌زانایان ده‌فه‌رموون ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی كه‌

دروسته‌ سه‌فه‌رکردن به‌ته‌نها، ئه‌گه‌ر زانی توشی ئاره‌حه‌تی و هه‌لاکه‌ت نابیته‌.

(۷) ئاو به‌خشین له‌به‌ر ره‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگار یه‌کیكه‌ له‌ كرده‌وه‌ چاکه‌كان،

هه‌ندێك له‌ پێشینه‌كان فه‌رموویانه‌: (مَنْ كَثُرَتْ ذُنُوبُهُ فَعَلَيْهِ بِسْقَى الْمَاءِ) ^(۲) .

واته‌: هه‌ر كه‌سێك تاوان و گوناھی زۆره‌ با ئاو بکات به‌خێرو بیبه‌خشیت .

(۱) (حَسَنٌ أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَةَ وَالنَّسَائِيُّ، وَحَسَنُهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْخَامِعِ (۱۱۱۳) .

(۲) عمدة القاري شرح صحيح البخاري (۵۲/۱۹)، شرح البخاري لابن بطال (۲۰/۱۲) .

الْقِصَّةُ السَّابِعَةُ: الْأَبْرَصُ وَالْأَعْمَى وَالْأَقْرَعُ الَّذِينَ ابْتَلَاهُمُ اللَّهُ

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) « إِنَّ ثَلَاثَةً فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ أَبْرَصٌ وَأَقْرَعٌ وَأَعْمَى بَدَأَ لِلَّهِ أَنْ يَبْتَلِيَهُمْ، فَبَعَثَ إِلَيْهِمْ مَلَكًا، فَأَتَى الْأَبْرَصَ، فَقَالَ أَيُّ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ لَوْنٌ حَسَنٌ وَجِلْدٌ حَسَنٌ، قَدْ قَدَرَنِي النَّاسُ، قَالَ فَمَسَحَهُ، فَذَهَبَ عَنْهُ، فَأَعْطَى لَوْنًا حَسَنًا وَجِلْدًا حَسَنًا، فَقَالَ أَيُّ الْمَالِ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ الْإِبِلُ أَوْ قَالَ الْبَقَرُ هُوَ شَكٌّ فِي ذَلِكَ، إِنَّ الْأَبْرَصَ وَالْأَقْرَعِ، قَالَ أَحَدُهُمَا الْإِبِلُ، وَقَالَ الْآخَرُ الْبَقَرُ فَأَعْطَى نَاقَةً عَشْرَاءَ، فَقَالَ يُبَارِكُ لَكَ فِيهَا، وَأَتَى الْأَقْرَعُ فَقَالَ أَيُّ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ شَعْرٌ حَسَنٌ، وَيَذْهَبُ عَنِّي هَذَا، قَدْ قَدَرَنِي النَّاسُ، قَالَ فَمَسَحَهُ فَذَهَبَ، وَأَعْطَى شَعْرًا حَسَنًا، قَالَ فَأَيُّ الْمَالِ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ الْبَقَرُ، قَالَ فَأَعْطَاهُ بَقْرَةً حَامِلًا، وَقَالَ يُبَارِكُ لَكَ فِيهَا، وَأَتَى الْأَعْمَى فَقَالَ أَيُّ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ يَرُدُّ اللَّهُ إِلَيَّ بَصَرِي، فَأَبْصَرُ بِهِ النَّاسَ، قَالَ فَمَسَحَهُ، فَرَدَّ اللَّهُ إِلَيْهِ بَصَرَهُ، قَالَ فَأَيُّ الْمَالِ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ الْغَنَمُ، فَأَعْطَاهُ شَاةً وَالِدًا، فَأُتِيَ هَذَانِ، وَوُلِدَ هَذَا، فَكَانَ لِهَذَا وَادٍ مِنْ إِبِلٍ، وَلِهَذَا وَادٍ مِنْ بَقَرٍ، وَلِهَذَا وَادٍ مِنَ الْغَنَمِ، ثُمَّ إِنَّهُ أَتَى الْأَبْرَصَ فِي صُورَتِهِ وَهَيْئَتِهِ فَقَالَ رَجُلٌ مِسْكِينٌ، تَقَطَّعَتْ بِيَ الْجِبَالُ فِي سَفَرِي، فَلَا بَلَاغَ الْيَوْمَ إِلَّا بِاللَّهِ ثُمَّ بَكَ، أَسْأَلُكَ بِالَّذِي أَعْطَاكَ اللَّوْنَ الْحَسَنَ وَالْجِلْدَ الْحَسَنَ وَالْمَالَ بَعِيرًا أَتَبْلُغُ عَلَيْهِ فِي سَفَرِي، فَقَالَ لَهُ إِنَّ الْحَقُوقَ كَثِيرَةٌ، فَقَالَ لَهُ كَأَنِّي أَغْرِفُكَ، أَلَمْ تَكُنْ أَبْرَصَ يَقْدِرُكَ النَّاسُ فَقِيرًا فَأَعْطَاكَ اللَّهُ

فَقَالَ لَقَدْ وَرِثْتُ لِكَابِرٍ عَنْ كَابِرٍ، فَقَالَ إِنْ كُنْتَ كَاذِبًا فَصَيِّرْكَ اللَّهُ إِلَى مَا كُنْتَ، وَأَتَى الْأَفْرَعَ فِي صُورَتِهِ وَهَيْئَتِهِ، فَقَالَ لَهُ مِثْلَ مَا قَالَ لِهَذَا، فَرَدَّ عَلَيْهِ مِثْلَ مَا رَدَّ عَلَيْهِ هَذَا فَقَالَ إِنْ كُنْتَ كَاذِبًا فَصَيِّرْكَ اللَّهُ إِلَى مَا كُنْتَ، وَأَتَى الْأَعْمَى فِي صُورَتِهِ فَقَالَ رَجُلٌ مُسْكِينٌ وَابْنُ سَبِيلٍ وَتَقَطَّعَتْ بِي الْجِبَالُ فِي سَفَرِي، فَلَا بَلَغَ الْيَوْمَ إِلَّا بِاللَّهِ ثُمَّ بِكَ، أَسْأَلُكَ بِالَّذِي رَدَّ عَلَيْكَ بَصْرَكَ شَاءَ أَتَبْلُغُ بِهَا فِي سَفَرِي، فَقَالَ قَدْ كُنْتُ أَعْمَى فَرَدَّ اللَّهُ بَصْرِي، وَفَقِيرًا فَقَدْ أَغْنَانِي، فَخُذْ مَا شِئْتَ، فَوَاللَّهِ لَا أَجْهَدُكَ الْيَوْمَ بِشَيْءٍ أَخَذْتَهُ لِلَّهِ، فَقَالَ أَمْسِكْ مَا لَكَ، فَإِنَّمَا ابْتَلَيْتُمْ، فَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْكَ وَسَخِطَ عَلَى صَاحِبَيْكَ» (۱).

چیرۆکی هه‌وته‌م: به‌له‌که‌یک و که‌چه‌لیک و کویری‌ک و هه‌وانی په‌روم‌ردگار تاقیانیک‌رده‌وه هه‌وانی خۆشه‌ویست نه‌بو هه‌وره‌یره (خوای لی پازی بیست) ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: سی‌که‌س هه‌بوون له‌ئوممه‌تانی پیش ئیوه (له‌به‌نی ئیسرائیل) نه‌وسى‌که‌سه: به‌له‌که‌یک و که‌چه‌لیک و کویری‌ک، خوای که‌وره‌ویستی و ابو که‌تاقیبان بکاته‌وه، بۆیه مه‌لانیکه‌تیکى نارد بۆلایان، مه‌لانیکه‌ته‌که هات بۆلای پیاوه به‌له‌که‌که‌و پێی ووت: چ شتی‌ک له‌لای تو زۆر باش و خۆشه‌ویسته (واته: هه‌ز و ئاره‌زو له‌چ شتی‌ک ده‌که‌یت؟) پیاوه به‌له‌که‌که‌ووتی: په‌نگو‌پوویه‌کی چاک و جوان و پێستی‌کی چاک،

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (۳۴۶۴)، وَمُسْلِمٌ (۷۳۵۷).

چونکه به‌پاستی خه‌لكی لێم بێزار بوونه‌و هه‌زیان پێم نیه‌و
 هه‌زناکه‌ن بم بینن، مه‌لانیکه‌ته‌که‌ ده‌ستی به‌ لاشه‌یدا هێناو
 به‌له‌کیه‌که‌ی چاک بووه‌و په‌نگی گۆرا بوو به‌ مروفیکی په‌نگ جوان و
 پێست چاک و باش، پاشان مه‌لانیکه‌ته‌که‌ پێی ووت: چ سامان و مالێک
 له‌لای تۆ له‌هه‌موویان خۆشه‌ویستته‌؟ ئه‌ویش ووتی: (وشتریان
 مانگا)، مه‌لانیکه‌ته‌که‌ وشتیکی ئاوسی سک پێی پێداو ووتی:
 په‌روه‌ردگار فەرداری بکات، ئینجا مه‌لانیکه‌ته‌که‌ پوشت و چوو بۆلای
 پیاوه‌که‌چه‌له‌که‌و پێی ووت: چ شتێک له‌لای تۆ باش و خۆشه‌ویسته
 (واته: هه‌ز و ئاره‌زو له‌ چ شتێک ده‌که‌یت؟) پیاوه‌که‌چه‌له‌که‌ ووتی:
 قزێکی جوان و له‌م که‌چه‌لییه‌ پرگه‌رم ببێت، چونکه‌ به‌پاستی خه‌لكی
 لێم بێزار بوونه‌و هه‌زیان پێم نیه‌و هه‌زناکه‌ن بم بینن، مه‌لانیکه‌ته‌که‌
 ده‌ستی به‌ سه‌ریدا هێناو که‌چه‌لییه‌که‌ی چاک بووه‌وه‌و بوو به
 که‌سیکی قز چوان، پاشان مه‌لانیکه‌ته‌که‌ پێی ووت: چ سامان و مالێک
 له‌لای تۆ له‌هه‌موویان خۆشه‌ویستته‌؟ ئه‌ویش ووتی: مانگا،
 مه‌لانیکه‌ته‌که‌ش مانگایه‌کی ئاوسی سک پێی پێداو ووتی: خوای
 په‌روه‌ردگار فەرداری بکات، ئینجا مه‌لانیکه‌ته‌که‌ پوشت و چوو بۆلای
 پیاوه‌کوێره‌که‌و پێی ووت: چ شتێک له‌لای تۆ باش و خۆشه‌ویسته
 (واته: هه‌ز و ئاره‌زو له‌ چ شتێک ده‌که‌یت؟) پیاوه‌کوێره‌که‌ ووتی:
 خوای په‌روه‌ردگار چاوه‌کانم بۆ بگێڕته‌وه‌، بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لكی پێی
 بینن، ئینجا مه‌لانیکه‌ته‌که‌ ده‌ستی هێنا به‌سه‌ر چاوه‌کانیدا، وه

خوای گه‌وره هه‌ردوو چاوی بۆ گێڕایه‌وه، پاشان مه‌لائیکه‌ته‌که به پیاوه کوێره‌که‌ی ووت: چ مال و سامانێک له‌ای تۆ له‌هه‌موویان خۆشه‌ویسته‌ره؟ ئه‌ویش ووتی: مه‌، مه‌لائیکه‌ته‌که مه‌ریکی ئاوسی سک پێی پێدا، پاشان خاوه‌ن و شتو مانگا‌که به‌ره‌میکی زۆری لێکه‌وته‌وه به‌فه‌زلی خوای گه‌وره، وه‌ خاوه‌ن مه‌ره‌که‌ش به‌وینه‌ی ئه‌وان، ئینجا پیاوه به‌له‌که‌که بوو به‌خاوه‌ن دۆلێک و شتر، وه‌ پیاوه که‌چه‌لکه بوو به‌خاوه‌نی دۆلێک مانگا، وه‌ پیاوه کوێره‌که بوو به‌خاوه‌نی دۆلێک مه‌، پاش ماوه‌یه‌ک مه‌لائیکه‌ته‌که هات بۆلای پیاوه به‌له‌که‌که له‌سه‌ر ئه‌و شێوه‌یه‌ی که پێشتر هاتبوو بۆلای (بۆئه‌وه‌ی حوجه‌ی نه‌مینێت)، پێی ووت: پیاویکی هه‌ژارو پێیوارم هیچ شتی‌کم پێ نه‌ماوه بۆ په‌یداکردنی خۆراک وه‌ بۆگه‌یشتنه‌وه‌م به‌ شوینی خۆم، جا هیچ که‌سێک ناتوانی‌ت من بگه‌ینێته‌وه شوینی خۆم جگه له‌ خوای گه‌وره‌و پاشان تۆ، جا داوات لێده‌که‌م تۆ ئه‌و خوایه‌ی که ئه‌و په‌نگو پوهه‌ جوان و پێسته‌ چاکه‌ی پێداوی و مال و سامانی پێ به‌خشیوی، و شتری‌کم پێ بده‌ بۆ ئه‌وه‌ی بگه‌مه‌وه شوینی خۆم؟

پیاوه به‌له‌که‌که له‌وه‌لامدا ووتی: به‌پاستی مافه‌کان زۆرن و ئه‌رکی زۆرم به‌سه‌ره‌وه‌یه ناتوانم و شتری‌کت پێبده‌م، یان مافه‌کان زۆرن تۆ و شتری‌کت به‌ر ناکه‌وێت، پیاوه به‌له‌که‌که مه‌به‌ستی ئه‌وه بوو به‌پێی بکات و هیچی نه‌دات، مه‌لائیکه‌ته‌که پێی ووت: وه‌ک ئه‌وه وایه‌ بت ناسم، ئایا تۆ پیاویکی به‌له‌که نه‌بووی خه‌لکی حه‌زیان به‌ بینینت نه‌بوو، وه‌ لێت بێزار بیه‌وون و بێزیان لێت

ده‌کرده‌وه؟ وه هه‌زار بوویت خوای په‌روه‌ردگار ده‌وله‌مندی کردی بووێته به خاوه‌نی ئهم مال و سامانه زۆره، پیاوه به‌له‌که‌که ووتی: ئهم مال و سه‌روه‌ته‌م له باو باپیرانه‌وه بۆ ماوه‌ته‌وه‌و ده‌ست به ده‌ست گه‌یشتووه به‌من، مه‌لائیکه‌ته‌که ووتی: ئه‌گەر درۆ ده‌که‌یت خوای گه‌وره وه‌ک خۆت لی بکاته‌وه، پاشان مه‌لائیکه‌ته‌که هات بۆلای که‌چه‌له‌که له‌سه‌ر ئه‌و شیوه‌یه‌ی که‌پیشتر هاتبوو بۆلای، ئه‌وه‌ی به به‌له‌که‌که‌ی ووتبوو به که‌چه‌له‌که‌شی ووت، که‌چه‌له‌که به‌هه‌مان شیوه‌ی به‌له‌که‌که وه‌لامی دایه‌وه، مه‌لائیکه‌ته‌که ووتی: ئه‌گەر درۆ ده‌که‌ی خوا وه‌ک خۆت لی بکاته‌وه، پاشان مه‌لائیکه‌ته‌که هات بۆلای پیاوه کوێره‌که له‌سه‌ر شیوه‌ی یه‌که‌م جار که هاتبوو بۆلای و پێی وت: پێتاویکی هه‌زارو ریبوارم و هیچ شتی‌کم پێ نه‌ماوه بۆ په‌یدا‌کردنی خۆراک و گه‌یشته‌وه‌م به شوینی خۆم، جا هیچ که‌سی‌ک ناتوانی‌ت من بگه‌ینێته‌وه شوینی خۆم جگه له خوای گه‌وره‌و پاشان تو، جا داوات لێده‌که‌م تو ئه‌و خواجه‌ی که چاوه‌کانی بۆ گێرپایته‌وه مه‌رێکم پێ بده بۆ ئه‌وه‌ی بگه‌مه‌وه شوینی خۆم؟ پیاوه کوێره‌که له وه‌لامدا ووتی: من کوێرو نابینا بووم په‌روه‌ردگار چای بۆ گێرپامه‌وه، هه‌زار بووم په‌روه‌ردگار ده‌وله‌مندی کردم، چیت پێویسته بۆخۆت ببیه، سویند به‌خوا ده‌ست ناهێنمه‌ پێت نه‌م‌رۆ به ئاره‌زووی خۆت چی ده‌به‌ی ببیه له پێی خوا، مه‌لائیکه‌ته‌که پێی ووت: مالی خۆت بگره بۆخۆت، ئێوه تاقیکرانه‌وه، به‌راستی خوای په‌روه‌ردگار له تو پازی بوو، وه خه‌شم وقینی گرت له دوو هاوه‌له‌که‌ت .

چەند سوودو نامۆزگارییه ک له م چیرۆکه دا.

(۱) تاقیکردنه وهی پهروهردگار بۆ بهنده کانی، بۆ ئه وهی دهر بکه ویت کێ شوکرانهی خوای پهروهردگار دهکات له سهر نیعمه ته کان .

(۲) هه ندیک جار مه لائیکه ته کان له سهر شیوهی مروف دین بۆلای بهنده کان و قسه یان له گه لدا ده که ن و شیفای نه خۆش ده ده ن به فهرمانی پهروهردگار.
(۳) خوای پهروهردگار به ره که ت بخاته مالی هه ر که سیکه وه، ئه و ئه و ماله گه شه ده کات و زیاد ده کات .

(۴) ده وله مه ندی به لگه نییه له سه ر ئه وهی خوا ئه و که سه ی خۆش ده ویت، به لکو هه ر که سیك ده وله مه ند بیت، ئه و خوای پهروهردگار تاقی ده کاته وه .
(۵) هه یج شتیک نییه به لای نه خۆشه وه خۆشتر بیت له وهی خوا شیفای بدات .
(۶) ته نها خوا ده به خشیت و ده گریته وه و ده وله مه ندی وه هزاری به ده ست ئه وه .
(۷) له نیشانه و ئه ده بی خوا به رستی ئه وه یه شیفا بگێرێت و به بۆلای خوا، پیاوه کویره که ووتی: من کوێرو نابینا بووم پهروهردگار چاوی بۆ گێرامه وه .
(۸) مروفی نه زان به خیل ده بیت له کاتی ده وله مه ندیدا، وه مروفی ژیر ئه و که سه یه ده ستراره بیت له به خشین له پێگه ی خوای پهروهردگار دا .
(۹) له ناو خه لکیدا که سانیك هه ن بیریا ن چۆته وه که پێشتر هه ژار بوونه، وه پێشیا ن ناخۆشه یادیا ن به ریته وه .

(۱۰) هه ر که سیك سوپاسی پهروهردگار بکات له سهر نیعمه ته کان و به به خشیت له پێگه ی ئه و دا، ئه و پهروهردگار زیاتری پێده به خشیت، وه هه ر که سیك به خیلی بکات، ئه و ماله که به هه ده ری ده دات و پهروهردگار لێی توپه ده بیت.

(١١) به خشين له ريگه‌ى خوادا ده‌بيته هوى پازى بوونى خواى په‌روه‌ردگار، وه به‌خيلى و ده‌ستگرتنه‌وه ده‌بيته هوى توپه‌يى خواى گه‌روره .

(١٢) سوپاسى نيعمه‌ته‌كان به‌گويره‌ى خويانه: سوپاسى مال و سامان نه‌وه‌يه كه بيه‌خشيت له‌به‌ر په‌زامه‌ندى په‌روه‌ردگار، وه سوپاسى زانست و زانيارى نه‌وه‌يه كاتيك پرسيارت لى ده‌كرت پاستى و حق بلييت .

(١٣) (الصّاحِب) هاوه‌له‌كه‌ت ته‌ن‌ها به‌كار نايات بۆ كه‌سيكى نزيك، به‌لكو بۆ كه‌سيكىش به‌كاردت كه له حالى نه‌و بچيت، وه مه‌لائيكه‌ته‌كه به‌كويره‌كه‌ى ووت: ئيوه تاقيرانه‌وه به‌پاستى په‌روه‌ردگار له تو پازى بوو، وه خه‌شم و قينى گرت له دوو هاوه‌له‌كه‌ت .

(١٤) زاناي پايه‌به‌رز شيخ (ابن عثيمين)^(١) ده‌فه‌رمووت: مروفه‌كان پازى نين به‌قه‌زاو قه‌ده‌رى په‌روه‌ردگار، نه‌و سى كه‌سه كه توشى به‌لاو نه‌خوشى ببوون ده‌يان ووت: فلانه مال و سامان له‌لاى من له‌هه‌موويان خوشه‌ويستره؟ نه‌ميش پيچه‌وانه‌ى پازى بوونه به‌قه‌زاو قه‌ده‌ر، وه بيگومان مروفه‌كان له‌كاتى به‌لاو موسيبه‌ت و نا‌په‌حه‌تى دا چوار جوړن:

بى ئارامه: كه‌نه‌ميش هه‌رامه .

نارامگره: كه‌نه‌ميش واجبه .

پازييه: كه‌نه‌ميش موسته‌حه‌به .

سوپاس گوزاره: كه نه‌ميش چاك و باشه .

(١) پروانه: القول المفيد شرح كتاب التوحيد .

الْقِصَّةُ الثَّامِنَةُ: الرَّجُلُ الَّذِي اشْتَرَى عَقَارًا وَفِي عَقَارِهِ جَرَّةٌ فِيهَا ذَهَبٌ

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) اشْتَرَى رَجُلٌ مِنْ رَجُلٍ عَقَارًا لَهُ فَوَجَدَ الرَّجُلُ الَّذِي اشْتَرَى الْعَقَارَ فِي عَقَارِهِ جَرَّةً فِيهَا ذَهَبٌ فَقَالَ لَهُ الَّذِي اشْتَرَى الْعَقَارَ خُذْ ذَهَبَكَ مِنِّي إِنْ مَا اشْتَرَيْتُ مِنْكَ الْأَرْضَ وَلَمْ أَبْتَغِ مِنْكَ الذَّهَبَ. فَقَالَ الَّذِي شَرَى الْأَرْضَ إِنْ مَا بَعَثْتَ الْأَرْضَ وَمَا فِيهَا قَالَ: فَتَحَاكَمَا إِلَى رَجُلٍ فَقَالَ الَّذِي تَحَاكَمَا إِلَيْهِ أَلَكُمَا وَلَدٌ فَقَالَ أَحَدُهُمَا لِي غُلَامٌ وَقَالَ الْآخَرُ لِي جَارِيَةٌ. قَالَ أَلِكُوهَا الْغُلَامَ الْجَارِيَةَ وَأَنْفِقُوا عَلَى أَنْفُسِكُمَا مِنْهُ وَتَصَدَّقَا (١).

چيروكى هه شتهد: نهو پياوهى زهويه كى كړى و له زهويه كه دا گوزه يه ك نالتونى تيدابوو هاوه لى خو شه ويست نه بو هوره يره (خوای لى پازى بيت) ده فه رموويت: پيغه مبهري خوا (ﷺ) فه رموويتى: پياويك خانويه ك يان زهوى له پياويكى تر كړى، نهو پياوهى كه زهويه كى كړيپوو گوزه يه ك نالتونى له زهويه كه دا دوزيه وه، ئينجا پياوه كړپاره كه به پياوه فرو شياره كى ووت: نالتونه كه ت ببه وه له لاي من، چونكه من زهويم له تو كړپوه نه ك نالتون، پياوه فرو شياره كه ووتى: من زهويه كه و نه وهى كه تييدا يه به توتم فرو شتووه، پاشان هاتن بولاي دادوه ريك بو نه وهى چاره سه ريكيان بو بدوزيته وه، دادوه ره كه ووتى: نايامندالتان هيه؟ يه كيكيان ووتى: من كوړپكم هيه، نه وهى تريشيان ووتى: منيش كچيكم هيه، ئينجا پياوه دادوه ره كه ووتى: كه واته تو كچكه ت بده به كوپه كه و نهو ماله خه رج بكن بويان وخيريشى لييكه ن .

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (٣٤٧٢)، وَمُسْلِمٌ (٤٤٧٢) .

چهند سوودو ناموزگار بیهك لهم چیرۆکه دا.

(١) بوونی پیاو چاکان و له خوا ترسو به په رۆش له هه موو سهرده مێکدا له سه ر به دهست هێنانی مالی حه لال، هه روه ها دوور که و تنه وه له حه رام .

(٢) بێویسته نه مانه ت بگێر د ریته وه بۆ خاوه نه که ی، چونکه په روه ردگار فه رمانی پێک ر دوین نه مانه ت و سپار ده کان بگێر پینه وه بۆ خاوه نه کانیان .

(٣) قه ناعه ت و پازی بوون مال و سه روه تیکه بێ کۆتاییه، وه به خێرو به ره که ت ده گه ر پیته وه بۆ خاوه نه که ی .

(٤) هه ر که س پازی بێت به وه ی خوا پێی به خشیوه، نه واده وه له مه ندترین که سه، پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموویه تی: (وَأَرْضَ بِنَا قَسَمَ اللَّهُ لَكَ تَكُنَ أَغْنَى النَّاسِ)^(١)

واته: وه پاز بیه به و به شه ی په روه ردگار بۆی دانای ده وه له مه ندترین که سی.

(٥) پزق و پۆزی دابه شکر اوه، هه ر ده بێت پێت بگات له کات و شوینی خۆیدا، پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموویه تی: (لَوْ أَنَّ ابْنَ آدَمَ هَرَبَ مِنْ رِزْقِهِ كَمَا

يَهْرُبُ مِنَ الْمَوْتِ لَأَذَرَكَ رِزْقَهُ كَمَا يُذَرِّكُهُ الْمَوْتُ)^(٢).

واته: نه گه ر ئاده میزاد پابکات له پزق و پۆزییه که ی وه کو چۆن له مردن پاده کات، نه و پزق و پۆزییه که ی ده یگر پیته وه وه کو چۆن مردن ده یگر پیته وه.

(٦) بێویسته موسلمان پازی بێت به حه لال، هه روه ها دوور که ویته وه له حه رام و هۆکاری خراب بۆ به دهست هێنانی پزق و پۆزی .

(١) (حَسَنٌ أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ فِي الْمُسْنَدِ، وَحَسَنُهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْإِسْلَامِ (١٠٠).

(٢) (صَحِيحٌ صَحْحَةُ الشَّيْخِ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْإِسْلَامِ (٥٢٤٠)، وَفِي سِلْسِلَةِ الْأَحَادِيثِ الصَّحِيحَةِ (٩٥٢).

القصة التاسعة: الرجل الذي استلف ألف دينار

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) « أَنَّهُ ذَكَرَ رَجُلًا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ سَأَلَ بَعْضَ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنْ يُسْلِفَهُ أَلْفَ دِينَارٍ، فَقَالَ انْتَبِهِ بِالْشُهَدَاءِ أَشْهَدُهُمْ، فَقَالَ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا، قَالَ فَأَتَيْتَنِي بِالْكَفِيلِ، قَالَ كَفَى بِاللَّهِ كَفِيلًا، قَالَ صَدَقْتَ، فَدَفَعَهَا إِلَيْهِ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى، فَخَرَجَ فِي الْبَحْرِ، فَقَضَى حَاجَتَهُ، ثُمَّ اتَّمَسَ مَرَكَبًا يَرْكَبُهَا، يَقْدُمُ عَلَيْهِ لِلْأَجَلِ الَّذِي أَجَّلَهُ، فَلَمْ يَجِدْ مَرَكَبًا، فَأَخَذَ خَشَبَةً، فَتَقَرَّهَا فَأَدْخَلَ فِيهَا أَلْفَ دِينَارٍ، وَصَحِيفَةً مِنْهُ إِلَى صَاحِبِهِ، ثُمَّ رَجَعَ مَوْضِعَهَا، ثُمَّ أَتَى بِهَا إِلَى الْبَحْرِ، فَقَالَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَعْلَمُ أَنِّي كُنْتُ تَسْلِفْتُ فَلَانًا أَلْفَ دِينَارٍ، فَسَأَلَنِي كَفِيلًا، فَقُلْتُ كَفَى بِاللَّهِ كَفِيلًا، فَفَرَضِي بِكَ، وَسَأَلَنِي شَهِيدًا، فَقُلْتُ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا، وَآتَى جَهْدْتُ أَنْ أَجِدَ مَرَكَبًا، أَبْعَثْ إِلَيَّ الَّذِي لَهُ فَلَمْ أَقْدِرْ، وَإِنِّي أَسْتَوْدِعُكَهَا، فَرَمَى بِهَا فِي الْبَحْرِ حَتَّى وَلَجَتْ فِيهِ، ثُمَّ انْصَرَفَ، وَهُوَ فِي ذَلِكَ يَلْتَمِسُ مَرَكَبًا، يَخْرُجُ إِلَى بَلَدِهِ، فَخَرَجَ الرَّجُلُ الَّذِي كَانَ أَسْلَفَهُ، يَنْظُرُ لَعَلَّ مَرَكَبًا قَدْ جَاءَ بِمَالِهِ، فَإِذَا بِالْخَشَبَةِ الَّتِي فِيهَا الْمَالُ، فَأَخَذَهَا لِأَهْلِهِ حَطَبًا، فَلَمَّا نَشَرَهَا وَجَدَ الْمَالَ وَالصَّحِيفَةَ، ثُمَّ قَدِمَ الَّذِي كَانَ أَسْلَفَهُ، فَأَتَى بِالْأَلْفِ دِينَارٍ، فَقَالَ وَاللَّهِ مَا زِلْتُ جَاهِدًا فِي طَلَبِ مَرَكَبٍ لَاتِيكَ بِمَالِكَ، فَمَا وَجَدْتُ مَرَكَبًا قَبْلَ الَّذِي أَتَيْتُ فِيهِ، قَالَ هَلْ كُنْتَ بَعَثْتَ إِلَيَّ بَشِيرًا قَالَ أَخْبَرْتُكَ أَنِّي لَمْ أَجِدْ مَرَكَبًا قَبْلَ الَّذِي جِئْتُ فِيهِ، قَالَ فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ آدَى عَنْكَ الَّذِي بَعَثْتَ فِي الْخَشَبَةِ فَانْصَرِفْ بِالْأَلْفِ الدِّينَارِ رَاشِدًا » ^(١).

چیرۆکی نۆیه‌م: نه‌و پیاوه‌ی هه‌زار دیناری به‌ قه‌رز وهرگرت

هاوه‌لی خوشه‌ویست نه‌بو هوره‌یره (خوای لا پازی بیت) ده‌فرموویت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرموویته‌ی: پیاویک هه‌بوو له ئوممه‌تانی پیش ئیه‌ پرسیا‌ری ده‌کرد بۆ نه‌وه‌ی که یه‌کیک هه‌زار دیناری بداتی به‌قه‌رز، پیاویکی دۆزییه‌وه، پیاوه‌که پێی ووت: چه‌ند شایه‌تیکم بۆبێنه شایه‌تیت بۆ بده‌ن، نه‌ویش ووتی: خوا‌ی گه‌وره به‌سه که شایه‌ت بیت له نێوان من و تۆدا، پیاوه‌که ووتی: که‌فیل بۆ بێنه که‌سیک تۆ له نه‌ستۆ بگرت و زامنت بکات، نه‌ویش ووتی: خوا‌ی گه‌وره به‌سه بۆ که‌فیل و زامنی من، پیاوه‌که ووتی: راست ده‌که‌یت، ئینجا پیاوه‌که هه‌زار دیناری داپێی به‌قه‌رز تا‌کو ماوه‌یه‌کی دیاریکراو، پاشان پیاوه‌که پو‌شت و ئیش و کاری خۆی پێ جێبه‌جێ کرد، که ماوه‌ دیاریکراوه‌که ته‌واو بوو، پیاوه‌ قه‌رزاره‌که ده‌یویست سوارییه‌کی ده‌ست بکه‌و‌یت و پاره‌ قه‌رزه‌که بێنێته‌وه بۆ خاوه‌نه‌که‌ی، به‌لام هیچی ده‌ست نه‌که‌وت که بچێته‌وه بۆ‌لای خاوه‌ن قه‌رزه‌که، بۆیه‌ دا‌ریکی هێناو دا‌ره‌که‌ی کون کرد ئینجا هه‌زار دیناره‌که‌ی کرده ناو کونی دا‌ره‌که‌وه‌و نوسراوێکیشی له‌گه‌ڵدا نارد بۆ‌خواوه‌ن قه‌رزه‌که، پاشان دا‌ره‌که‌ی جوان پێچایه‌وه‌و کردیه ناو ئاوه‌که‌وه، ئینجا هات بۆ‌لای ده‌ریاکه‌و ووتی: خوا‌یه تۆ بۆ خۆت ده‌زانیت من هه‌زار دینارم له‌ فلانه‌که‌س وهرگرت به‌ قه‌رز، داوا‌ی که‌فیل و زامنی لێ‌کردم منیش ووتم: خوا‌ی گه‌وره به‌سه بۆ که‌فیل و زامنی من، وه پازی بوو به‌وه‌ی تۆ که‌فیل و زامنی من بکه‌یت، هه‌روه‌ها داوا‌ی شایه‌تی لێ‌کردم منیش ووتم: خوا‌ی گه‌وره به‌سه که شایه‌تی من بیت، وه پازی بوو به‌وه‌ی که تۆ شایه‌تم

بیت، وه من هه‌ولۆ کۆششم دا بۆ ئه‌وه‌ی که سوارییه‌کم ده‌ست بکه‌وێت و پاره‌که‌ی بۆ بیه‌مه‌وه، به‌لام ده‌ستم نه‌که‌وت، ئه‌وا منیش به‌تۆی ده‌سپێرم، ئینجا پیاوه‌که‌ داره‌که‌ی کرده‌ ناو ده‌ریاکه‌وه، پاشان پیاوه‌که‌ پۆیشت، ئه‌و پیاوه‌ی که هه‌زار دیناره‌که‌ی دابوو به‌قه‌رز سه‌یر سوارییه‌کانی ده‌کرد به‌لکو پیاوه‌ قه‌رزاره‌که‌ بێت و قه‌رزه‌که‌ی بۆ بێنێته‌وه، کاتی‌ک سه‌یری ئاوه‌که‌ی ده‌کرد بینی که دارێک له‌سه‌ر ئاوه‌که‌یه، ئینجا پیاوه‌که‌ داره‌که‌ی برده‌وه بۆماله‌وه‌و مشارێکی بردو داره‌که‌ی برپیه‌وه‌و کاتی‌ک سه‌یری کرد قه‌رزه‌که‌و نوسراویکی تێدا، پاشان ماوه‌یه‌ک پیاوه‌ قه‌رزاره‌که‌ هات بۆ لای خاوه‌ن قه‌رزه‌که‌و هه‌زار دیناری تریشی له‌گه‌ڵ خۆیدا هێناو به‌ خاوه‌ن قه‌رزه‌که‌ی ووت: سوێند به‌خوا سواریم ده‌ست نه‌که‌وت تا‌کو قه‌رزه‌که‌ت بۆ بێنمه‌وه، به‌رده‌وام هه‌ولم ده‌دا بۆ ئه‌وه‌ی که سوارییه‌کم ده‌ست بکه‌وێت و قه‌رزه‌که‌ت بۆ بێنمه‌وه، به‌لام هیچ ده‌ست نه‌که‌وت، خاوه‌ن قه‌رزه‌که‌ ووتی: ئایا تۆ هیچ شتی‌کت بۆ من نه‌ناردوه‌؟ ئه‌ویش ووتی: پێتم ووت که هیچ سوارییه‌کم ده‌ست نه‌که‌وت که قه‌رزه‌که‌ت بۆ بێنمه‌وه، ئیستاش ئه‌وته هه‌زار دیناره‌که‌م بۆ هێناوی، خاوه‌ن قه‌رزه‌که‌ ووتی: به‌راستی خوای گه‌وره ئه‌مانه‌ته‌که‌ی پێگه‌یاندمه‌وه، به‌وه‌ی که قه‌رزه‌که‌ت کردبووه‌ ناو دارێکه‌وه، ئه‌و هه‌زار دیناره‌ی که هێناوته بۆ خۆت هه‌لبگره‌وه .

چه‌ند سوودو نامۆزگارییه‌ك لهم چیرۆكه‌دا.

(١) بوونی پیاو چاكان و له‌خواترس له‌ ناو ئوممه‌ته‌كانی پێش ئیسلام، ئه‌و پیاوه‌ی قه‌رزه‌كه‌ی دا به‌ پیاوه‌كه‌ی تر به‌مه‌به‌ستی پاداشتی په‌روه‌ردگار ئه‌و کاره‌ی ده‌کرد، بۆیه به‌وه‌ پازی ده‌بوو که خوا شایه‌ت و که‌فیل بێت .

(٢) قه‌رزدا ن به‌خه‌لکی له‌شه‌رعه‌دا پێگه‌ پێدراوه‌و پاداشتی زۆری له‌سه‌ره .
(٢) پێویسته له‌کاتی قه‌رزدا نندا نوسراو هه‌بێت، وه‌ کاتی دانه‌وه‌ی دیاریکراو بێت، هه‌روه‌ها شایه‌تیش هه‌بێت .

(٣) پێویسته موسلمان هۆکار بگرێته‌ به‌ر پاشان پشت به‌خوا به‌ستێت .
(٤) هه‌ر شتێك به‌ په‌روه‌ردگار بسپێدرێت، ئه‌وا ده‌ی پارێزێت، پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) فهرموویه‌تی: (إِذَا اسْتُودِعَ اللَّهُ شَيْئًا حَفِظَهُ)^(١) .

واته‌: ئه‌گه‌ر شتێك به‌ خوای په‌روه‌ردگار بسپێدرێت، ئه‌وا ده‌ی پارێزێت .
(٥) ئه‌گه‌ر موسلمان نیه‌تی پاك بێت و نیه‌تی دانه‌وه‌ی قه‌رزێ هه‌بێت، ئه‌وا خوای په‌روه‌ردگار کار ئاسانی بۆ ده‌کات، تاكو قه‌رزه‌كه‌ی بداته‌وه‌ .

(٦) دانه‌وه‌ی ئه‌مانه‌ت و وه‌فا به‌رامبه‌ر به‌ خاوه‌ن ئه‌مانه‌ت واجبه‌، وه‌ دروست نییه‌ قه‌رز له‌کاتی دیاریکراودا دواخړێت، چونکه هه‌رکه‌سیك له‌ دونه‌یادا قه‌رز هه‌كه‌ی نه‌داته‌وه‌، ئه‌وا له‌ پۆژی دوااییدا له‌چا که‌کانی قه‌رزێ پێده‌درێته‌وه‌.

(١) (صَحِيحُ) صَحْحَةُ الشَّيْخِ الْأَلْبَانِيِّ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ (١٧٠٨)، وَفِي السَّلْسِلَةِ الصَّحِيحَةِ (٢٥٤٧) .

النَّصَةُ الْعَاشِرَةُ: السَّحَابَةُ الَّتِي أَمَرْتُ أَنْ نَسْقِيَ حَدِيقَةَ الرَّجُلِ الصَّالِحِ
 عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: (يَبْنِي رَجُلٌ بِفَلَاحَةٍ مِنَ الْأَرْضِ،
 فَسَمِعَ صَوْتًا فِي سَحَابَةٍ: اسْقِ حَدِيقَةَ فُلَانٍ، فَتَنَحَّى ذَلِكَ السَّحَابُ، فَأَفْرَغَ مَاءَهُ
 فِي حَرَّةٍ، فَإِذَا شَرْجَةٌ مِنْ تِلْكَ الشَّرَاحِ قَدْ اسْتَوْعَبَتْ ذَلِكَ الْمَاءَ كُلَّهُ، فَتَبَعَ
 الْمَاءَ، فَإِذَا رَجُلٌ قَائِمٌ فِي حَدِيقَتِهِ يُحَوِّلُ الْمَاءَ بِمَسْحَاتِهِ، فَقَالَ لَهُ، يَا عَبْدَ اللَّهِ،
 مَا اسْمُكَ؟ قَالَ فُلَانٌ لِلِاسْمِ الَّذِي سَمِعَ فِي السَّحَابَةِ، فَقَالَ لَهُ: يَا عَبْدَ اللَّهِ لِمَ
 تَسْأَلُنِي عَنْ اسْمِي؟ فَقَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ صَوْتًا فِي السَّحَابِ الَّذِي هَذَا مَاؤُهُ يَقُولُ:
 اسْقِ حَدِيقَةَ فُلَانٍ لِاسْمِكَ، فَمَا تَصْنَعُ فِيهَا؟ قَالَ: أَمَّا إِذَا قُلْتُ هَذَا فَإِنِّي أُنْظِرُ
 إِلَى مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، فَأَتَصَدَّقُ بِثَلَاثِهِ، وَأَكُلُ أَنَا وَعِيَالِي ثَلَاثًا، وَأَرُدُّ فِيهَا ثَلَاثَهُ ^(١) .

چيروکي ديهيم؛ نه وه هوردي فهرمانی پيکرا باخي پياويک ناويدات

هاوه لی خوښه ويست نه بو هورديره (خوای لی پازی بیت) ده فهرمویت:
 پيغه مبهري خوا (ﷺ) فهرمويه تی: له کاتيکدا پياويک له ده شتيکدا بوو،
 گوئی له دهنگيک بوو به هوريکی دهوت: باخو بيستاني فلانه کهس ناو
 بده، نينجا هورده که ناوه که ی کرد به سهر زهويه کی به رده لانی رهشدا ( )
 زهويه که پرپوو له بر د)، سهيري کرد ناوه که هه مووی به جوگه له يه کدا
 پويشت، وه پياويک به پتوه وه ستابوو له ناو باخ و بيستانه که يدا به بيلا که يه وه
 ناو ديتری دهکات، نه ميش به پياوه باخه وانه که ی ووت: نهی به ندهی خوا ناوت
 چيه؟

(١) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ (٧٣٩٨) .

پیاوه باخه‌وانه‌که ووتی: فلان، ناوی خۆی پێ ووت، هه‌ر ئه‌و ناوه‌ بوو که گویێ لێ بوو له‌ هه‌وره‌که‌ بیستی، پیاوه‌ باخه‌وانه‌که‌ پێی ووت: ئه‌ی به‌نده‌ی خوا بۆ له‌ ناوی من ده‌پرسی؟

ئه‌میش ووتی: چونکه‌ گویم له‌ ده‌نگێک بوو له‌ هه‌وره‌وه‌ ده‌یووت: ئه‌مه‌ ئاوه‌که‌یه‌تی باخو بیستانی فلانه‌که‌س ئاو ده‌، ناوی تۆی هه‌تا!

پیاوه‌ که‌ به‌ باخه‌وانه‌که‌ی ووت: ئایا تۆ چی له‌ به‌روبوم و حاصلا‌تی ئه‌م باخو بیستانه‌ ده‌که‌یت؟ پیاوه‌ باخه‌وانه‌که‌ ووتی: من چاوه‌پێی به‌روبوم و حاصلا‌تی ئه‌م باخو بیستانه‌ ده‌که‌م، ئینجا هه‌رکات پێگه‌یشت، ئه‌وا سێ یه‌کی لێ ده‌که‌م به‌ خێرو سه‌ده‌قه‌ بۆ فه‌قیرو هه‌ژاران، وه‌ سێ یه‌کی له‌ گه‌ل مال و منداله‌که‌مدا ده‌یخوین، هه‌روه‌ها سێ یه‌کی بۆ به‌نه‌توو ده‌هه‌یلمه‌وه‌.

چهند سوودو ئاموزگارییه‌ك له‌م چیرۆکه‌دا.

(۱) په‌روه‌ردگار چهند مه‌لائیکه‌یه‌کی تایبه‌ت کردوو به‌ هه‌وو باران بۆ ئاودانی باخو بیستانی ئه‌وکه‌سانه‌ی خێرو سه‌ده‌قه‌ ده‌دن به‌ هه‌ژاران.

(۲) موس‌لمانی ژیرو داناو تیگه‌یشتو ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ یارمه‌تی هه‌ژارو لیقه‌ و ماوان بدات، وه‌ مافی خه‌زانیشی بدات.

(۳) یارمه‌تیدانی هه‌ژارانو لیقه‌ و ماوان هۆکاره‌ بۆ زیاد بوونی پزقو پۆزی و فه‌رداری.

(۴) ئه‌گه‌ر ناوی که‌سیکت نه‌زانی پێی بلێ به‌نده‌ی خوا.

(۵) ئه‌گه‌ر که‌سیک هه‌والی ئاوه‌که‌تی پرسی دروسته‌ پێی بلێ بۆ له‌ ناوی من ده‌پرسی وه‌کو خاوه‌ن باخه‌که‌ به‌ پیاوه‌که‌ی ووت: بۆ له‌ ناوی من ده‌پرسی؟

(۶) دروسته گێرانه وهی هه والی كه سێك كه خوای پهروهردگار پێزی لێنا بیئت، نه گهر زانرا نه و كه سه توشی فتنه نابییّت .

(۷) دروسته گێرانه وهی هه والی نه و قه ومانه ی پێش خۆمان، بۆ نه وهی ببیته په ندو ئامۆزگاری بۆ ئێمه، چونكه به راستی له چیرۆك و به سه رهاته كانیاندا په ندو ئامۆزگاری هه یه بۆ كه سانی كه ژيرو هۆشمه ندن.

(۸) خوای پهروهردگار به نده یه کی خۆش ده ویت كه كاره كانی به جوانی و پێكو پێکی به پێوه ببات و مافی خۆی پێیدات، له وانه: نه و به ش كردنه ی باخه وانه كه بوو كه به رو بوومی باخه كه ی ده كرد به سی به شی یه كسانه وه .

(۹) هه ر به نده یه ك خوای پهروهردگار لێی پازی بیّت، نه و اچی له ئاسمان و زه ویدا هه یه بۆی ده خاته به ر ده ستی، نه و باخه وانه به هۆی نه وهی خوای پهروهردگار لێی پازی بوو به ویستی پهروهردگار نه و هه وره باخه كه ی ئاودا .

(۱۰) یه كێك له ده رگاكانی به هه شت ناوی خێرو سه ده قه یه .

(۱۱) مه لائیکه ته كان دوا ی لێخۆش بوون بۆ نه و كه سانه ده كه ن كه له پێناو ره زامه ندی پهروهردگار ده به خشن .

(۱۲) هه ر كه سێك له پێناوی خوای پهروهردگاردا بیه خشیّت، نه و ا خوای پهروهردگار جێگه ی به خشینه كه ی به زیاده وه بۆ پرده كاته وه .

(۱۳) به خشین له بهر ره زامه ندی خوای گه وره پارێزه ره له ئاگر .

(۱۴) به خشین له بهر ره زامه ندی خوای پهروهردگار چاره سه ره بۆ نه خۆشی .

(۱۵) به خشین له بهر ره زامه ندی خوای گه وره توپه یی خوا لاده بات .

القصة الحادية عشر: جريج العابد

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ رَجُلٌ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ، يُقَالُ لَهُ جُرَيْجٌ، وَكَانَ جُرَيْجٌ رَجُلًا عَابِدًا فَاتَّخَذَ صَوْمَعَةً فَكَانَ فِيهَا فَائِتُهُ أُمُّهُ وَهُوَ يُصَلِّي فَقَالَتْ يَا جُرَيْجُ، فَقَالَ: يَا رَبِّ أُمِّي وَصَلَاتِي، فَأَقْبَلَ عَلَى صَلَاتِهِ فَانْصَرَفَتْ، فَلَمَّا كَانَ مِنَ الْغَدِ أَتَتْهُ وَهُوَ يُصَلِّي فَقَالَتْ: يَا جُرَيْجُ فَقَالَ يَا رَبِّ أُمِّي وَصَلَاتِي فَأَقْبَلَ عَلَى صَلَاتِهِ فَلَمَّا كَانَ مِنَ الْغَدِ أَتَتْهُ وَهُوَ يُصَلِّي فَقَالَتْ: يَا جُرَيْجُ، فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ أُمِّي وَصَلَاتِي، فَأَقْبَلَ عَلَى صَلَاتِهِ فَقَالَتْ اللَّهُمَّ لَا تُمِتْنِي حَتَّى يَنْظُرَ إِلَيَّ وَجْهُهُ الْمُؤَمِّسَاتِ، فَتَذَاكَرَ بَنُو إِسْرَائِيلَ جُرَيْجًا وَعِبَادَتَهُ وَكَانَتْ امْرَأَةٌ بَغْيٌ يَتَمَثَّلُ بِحُسْنِهَا فَقَالَتْ إِنْ شِئْتُمْ لَأُفْسِنَنَّ لَكُمْ قَالَ: فَتَعَرَّضَتْ لَهُ فَلَمْ يَلْتَفِتْ إِلَيْهَا فَكَانَتْ رَاعِيًا كَانَ يَأْوِي إِلَى صَوْمَعَتِهِ فَأَمْكَنَتْهُ مِنْ نَفْسِهَا فَوَقَعَ عَلَيْهَا فَحَمَلَتْ فَلَمَّا وَلَدَتْ قَالَتْ هُوَ مِنْ جُرَيْجٍ، فَأَتَتْهُ فَاسْتَنْزَلُوهُ وَهَدَمُوا صَوْمَعَتَهُ وَجَعَلُوا يَضْرِبُونَهُ فَقَالَ مَا شَأْنُكُمْ؟ قَالُوا زَنَيْتَ بِهَذِهِ الْبَغْيِ فَوَلَدَتْ مِنْكَ فَقَالَ: أَتَيْنَ الصَّبِيَّ؟ فَجَاءُوا بِهِ فَقَالَ: دَعُونِي حَتَّى أَصَلِّيَ فَصَلَّى فَلَمَّا انْصَرَفَ أَتَى الصَّبِيَّ فَطَعَنَ فِي بَطْنِهِ وَقَالَ يَا غُلَامُ مَنْ أَبُوكَ قَالَ فَلَانُ الرَّاعِي قَالَ: فَأَقْبَلُوا عَلَى جُرَيْجٍ يَقْبَلُونَهُ وَيَتَمَسَّحُونَ بِهِ وَقَالُوا نَبِيُّ لَكَ صَوْمَعَتِكَ مِنْ ذَهَبٍ قَالَ: لَا أَعِيدُوهَا مِنْ طِينٍ كَمَا كَانَتْ فَفَعَلُوا (١).

(١) أخرجه البخاري (٢٤٨٢)، ومسلم (٦٤٥٥).

چیرۆکی یانزەیه‌م: جوهره‌یجی خوا په‌رست

هاوه‌لی خۆشه‌ویست ئه‌بو هوره‌یره (خوای لی‌پازی بیت) ده‌فه‌رموویت: پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) فه‌رمووێتی: پیاویك هه‌بوو له ئوممه‌تانی پێش ئێوه (له به‌نی ئیسرائیل)، پێی ده‌ووترا جوهره‌یج، جوهره‌یج پیاویکی خواپه‌رست بوو، شوێنێکی بۆ خۆی دابین کردبوو (له‌و شوێنه‌دا به‌ندایه‌تی تیدا ده‌کرد بۆ خوا) جارێکیان جوهره‌یج نوێژی ده‌کرد (نوێژی سوننه‌ت) دایکی هات بۆلای پێی ووت: کوپم جوهره‌یج، جوهره‌یج له‌دلی خۆیدا ووتی: په‌روه‌ردگار دایکم یان نوێژه‌که‌م، ئینجا نوێژه‌که‌ی هه‌لبژارد (واته: به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر نوێژه‌که‌ی)، دایکی پۆشت، بۆ به‌یانی به‌هه‌مان شیوه‌ دایکی هاته‌وه‌و جوهره‌یج نوێژی ده‌کرد، پێی ووت: کوپم جوهره‌یج، ئه‌ویش ووتی: په‌روه‌ردگار دایکم یان نوێژه‌که‌م، ئینجا نوێژه‌که‌ی هه‌لبژارد (به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر نوێژه‌که‌ی)، دایکی پۆشت، بۆ به‌یانی به‌هه‌مان شیوه‌ دایکی هاته‌وه‌و جوهره‌یج نوێژی ده‌کرد، پێی ووت: کوپم جوهره‌یج، ئه‌ویش ووتی: په‌روه‌ردگار دایکم یان نوێژه‌که‌م، ئینجا نوێژه‌که‌ی هه‌لبژارد (به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر نوێژه‌که‌ی)، ئینجا دایکی ووتی: خواجه مه‌یمرینه‌ تاكو پوخساری داوین پیسان ده‌بینیت، به‌نی ئیسرائیلیه‌کان که‌وتنه‌ باسکردنی جوهره‌یج و به‌ندایه‌تی‌ه‌که‌ی، وه‌ ئافه‌رتیک به‌د په‌روشت (داوین پیس) هه‌بوو که‌ نمونه‌ بوو له‌ جوانیدا، ئافه‌رتکه‌ ووتی: ئه‌گه‌ر ئێوه بتانه‌وی ئه‌وا من جوهره‌یج له‌خشته‌ ده‌به‌م و توشی فیتنه‌ی ده‌که‌م، ئینجا ئافه‌رتکه‌ چوو بۆلای جوهره‌یج و (پێگه‌ی پێگرت به‌وه‌ی کاری داوین پیسی له‌گه‌ڵدا بکات)، به‌لام جوهره‌یج گوێی پێ

نه دا، ئافره ته کهش چوو بۆلای شوانێک که ئهو شوانه سهردانی جورهیجی دهکرد، ئافره ته که له گهڵ شوانه که دا کاری داوێن پیسی کردو سکی پریوو (واته: حامیله بوو لهو شوانه)، کاتی که منداڵه که ی بوو، ئافره ته داوێن پیسه که ووتی: ئهم منداڵه له جورهیجه، ئینجا خه لکه که چون بۆ لای جورهیج و ئهو شوینه ی که جورهیج به ندایه تی تیدا دهکرد پوو خانیا ن وتیکیاندا، وه دهستیان کرد به لیدانی جورهیج، جورهیجی خوا به رست ووتی: چیتانه بۆچی وام لیده که نو لیم ده ده ن؟ خه لکه کهش ووتیان: تو له گه ل ئهم ئافره ته کاری داوێن پیسی ت کردو وه مندا لێ لیتی بووه، جورهیج ووتی: کوا مندا لکه؟ خه لکه کهش مندا لکه یان بۆ هینا، جورهیج ووتی: وازم لی بینن با نوێژ بکه م، پاشان نوێژی کردو کاتی که لی بووه وه، هات بۆ لای مندا لکه وه دهستی هینا به سکی مندا لکه داو ووتی: کوپه باوکت کێیه؟ مندا لکه کهش هاته زمان و ووتی: فلانه که سی شوان، ئینجا خه لکه که پوو یان کرده جورهیج و ماچیان ده کردو دهستیان پیدا ده هینا و پاشان خه لکه که به جورهیجیان ووت: شوینی که (جیگه یه کت) بۆ دروست ده که ی نه وه له ئالتون وزیو؟ جورهیج ووتی: نه خیر، به لکو وه کو خۆیم بۆ لیبکه نه وه که له گل دروست کرابوو، خه لکه کهش شوینه که یان بۆ دروست کرده وه.

چهند سوودو ئاموزگاری به ک ئهم چیرۆکه دا.

(۱) ئازاردانی دایکو باوک و پشتگۆی خستنیان هۆکاره بۆ توش بوون به فیتنه و ناخۆشی زیان، وه ک ئه وه ی له م چیرۆکه دا پوویدا .

- (۲) نابیت دایک و باوک دوعاو نزا له مندالێه‌کانیان بکه‌ن، چونکه دوعاو پارانه‌وه‌یان قه‌بوله‌و پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) قه‌ده‌غهی له‌و کاره‌ کردووه .
- (۳) وه‌لامدانه‌وه‌ی دایک له‌ پێشتره‌ له‌ نوێژی سوننه‌ت، چونکه وه‌لامدانه‌وه‌ی دایک پێویست (واجب)ه‌، وه‌ واجب و پێویست پێش سوننه‌ت ده‌خړیت، جا نه‌گه‌ر به‌کێک له‌ نوێژی سوننه‌تدا بوو دایکی یان باوکی بانگیان کرد، نه‌وا ده‌بیت نوێژه‌که‌ی بپریت و وه‌لامیان بداته‌وه‌ نه‌گه‌ر زانیتی توپه‌ ده‌بن، به‌لام نه‌گه‌ر زانیتی که‌ توپه‌ نابن نه‌وا با نوێژه‌که‌ی نه‌پریت، به‌لکو کورتی بکاته‌وه‌و پاشان وه‌لامیان بداته‌وه‌، هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر نوێژه‌که‌ فەرز بوو نه‌وا با نوێژه‌که‌ی نه‌پریت، به‌لکو کورتی بکاته‌وه‌ .
- (۴) هه‌رکه‌ سێک راست بکات له‌ گه‌ل خوا، هه‌چ فیتنه‌یه‌ک زیانی پێناگه‌ینیت.
- (۵) به‌هه‌یزی باوه‌ڕی جوهره‌یج نه‌وه‌بوو مندالێکی تازه‌ له‌ دایک بوو دیته‌ قسه‌.
- (۶) هه‌رکه‌ سێک له‌ کاتی خۆشیدا خوا بناسیت و به‌ندایه‌تی بۆ بکات، نه‌وا خوای گه‌وره‌ له‌ کاتی ته‌نگانه‌دا به‌ ته‌نگیه‌وه‌ دیت و پرزگاری ده‌کات .
- (۷) هه‌رکه‌ سێک کاری داوێن پیسی و به‌د په‌وشتی بکات، نه‌وا سومعه‌و پێزو سه‌نگی نامیتیت له‌ ناو خه‌لکیدا .
- (۸) تاقیکردنه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار بۆ به‌نده‌ صالحه‌کان، بۆ نه‌وه‌ی ده‌ربکه‌و دیت تاجه‌نده‌ ئارامگرن به‌رامبه‌ر به‌ نا‌په‌هه‌تی دنیا، وه‌ جوهره‌یج تاقیکرایه‌وه‌ به‌وه‌ی که‌ ماله‌که‌یان پووخاندو لێاندو قسه‌ی ناشیرینیان پێی ووت .
- (۱۰) نوێژ ته‌نها تاییه‌ت نه‌بووه‌ به‌م ئوممه‌ته‌وه‌، به‌لکو ئوممه‌تانی تریش نوێژیان له‌ سه‌ر بووه‌، به‌لام جیاوازی هه‌بووه‌ له‌ گه‌ل نوێژی ئه‌م ئوممه‌ته‌دا .

(۱۱) مرقفی باوه‌ردار له‌کاتی ناخۆشی و ئازارو په‌ژاره‌دا په‌نا ده‌بات بۆ نوێژ، خوای په‌روه‌ردگار فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾ ﴿سورة البقرة ۱۵۰﴾ واته‌: پشت بیه‌ستن به‌نوێژو ئارامگرتن (بۆگه‌یشتن به‌ ئامانج)، وه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئه‌گه‌ر کارێکی ناخۆش و ناپه‌رحه‌ت به‌هاتایه‌ته‌ پیش ئه‌وا نوێژی ده‌کرد (إِذَا حَزَبَهُ أَمْرٌ صَلَّى) ^(۱).

(۱۲) دروسته‌ بیرکردنه‌وه‌ له‌ناو نوێژدا، جوهره‌یجی خواپه‌رست بیرى ده‌کرده‌وه‌و ده‌ی ووت: په‌روه‌ردگار دایکم یان نوێژه‌که‌م، ئینجا نوێژه‌که‌ی هه‌لده‌ بژاردو به‌رده‌وام ده‌بوو له‌سه‌ر نوێژه‌که‌ی.

(۱۳) له‌ دواى هه‌موو ناپه‌رحه‌تییه‌ك خۆشی و ئاسوده‌یی به‌دوادا دیت.

(۱۴) فیل و نه‌خشه‌و پیلانی ئافه‌رتی داوین پیس زۆر گه‌وره‌و مه‌ترسی داره‌.

(۱۵) خۆ به‌که‌م زانین و دنیانه‌ویستی جوهره‌یج به‌وه‌ی خه‌لکه‌که‌ پێیان ووت: شوین و جینگه‌یه‌کت بۆ دروست ده‌که‌ینه‌وه‌ له‌ ئالتون و زیو؟ به‌لام جوهره‌یج ووتی: نه‌خێر، به‌لکو وه‌کو خۆیم بۆ ئی بکه‌نه‌وه‌ که‌ له‌گل دروست کرابوو.

(۱۶) نابیت هه‌رکه‌سیک هه‌والێکی گێژاپه‌وه‌ یان تۆمه‌تیکی دایه‌ پال که‌سیک، به‌کسه‌ر باوه‌ری پێ بکړیت به‌بێ ئه‌وه‌ی به‌لگه‌ یان سه‌لماندنێکی هه‌بیت، هه‌روه‌ك خه‌لکی ئه‌و گونده‌ ئه‌نجامیانداو باوه‌ریان به‌قسه‌ی ئه‌و ئافه‌رته‌ داوین پیسه‌کرد، پتووست بوو له‌سه‌ر ئه‌و خه‌لکه‌ له‌قسه‌ی ئه‌و ئافه‌رته‌ بکۆلنه‌وه‌ پیش ئه‌وه‌ی له‌ جوهره‌یج بده‌ن و ماله‌که‌ی تێك بده‌ن.

(۱) (حَسَن) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَحَسَنُهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْعَامِمِ (۴۷۰۳).

القصة الثانية عشر: رَجُلٌ دَخَلَ الْجَنَّةَ بِتَنْجِيَّتِهِ الْأَدْنَى عَنْ طَرِيقِ

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ، وَجَدَ غُصْنًا شَوْكًا فَأَخَذَهُ فَشَكَرَ اللَّهَ لَهُ، فَقَفَرَ لَهُ (١).

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: لَقَدْ رَأَيْتُ رَجُلًا يَتَقَلَّبُ فِي الْجَنَّةِ فِي شَجَرَةٍ قَطَعَهَا مِنْ ظَهْرِ الطَّرِيقِ كَأَنَّهُ تُؤْذِي النَّاسَ (٢).

چیرۆکی دوانزهیه م: پیاویک چوو به هه شته وه به هوی لابر دنی ناره حه تی له سه ر پێگه

ها وه لی خۆشه و یست ئه بو هوره یه (خوای لی پازی بیت) ده فه رموویت:

پيغه مبهري خوا (ﷺ) فه رموویه تی: له کاتی که دا پیاویک به پێگه دا ده پویشیت،

له دارێکی دپکاوی ده بینیت و لای ده بات له سه ر پێگا که و دوری ده خاته وه،

خوای گه وه ئه و کاره ی لی وه رگرت و سوپاسی کردو لیتی خۆشبوو، وه له

پیاویه تیکی تر دا: ئه بو هوره یه (خوای لی پازی بیت) ده فه رموویت: پيغه مبهري

خوا (ﷺ) فه رموویه تی: پیاویکم بینى له خۆشی و نازو نيعمه تا بوو له

به هه شتدا، چونکه دارێکی له سه ر پێگه بپي بوو، ئه و داره خه لکی ئازار ده دا.

چهند سوودو ناموزگارييه ك له م چیرۆكه دا.

(١) به خشنده یی و میهره بانی خوای په ره ر دگار به رامبه ر به نده کانی، له

به نده یه کی خۆش ده بیت به هوی ئه وه ی دارێکی له سه ر پێگه بپوه .

(٢) پێگه و بان مافی هیه، یه کێک له مافه کانی ئه وه یه کاتی که ناره حه تییه ک

له سه ر پێگه ده بینیت، وه ک (دپکو دارو به ردو ئاسنو هتد) لای بیه ی .

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (٢٤٧٢)، وَمُسْلِمٌ (٦٦١٢) .

(٢) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ (٦٦١٤) .

(۳) فه زلّو پاداشتی لابر دنی ناپه حتی و نازار پیگه یاندن له سهر پیگه ویان، پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموویته: ههر که سیټک به ردیټک ناپه حتی که له سهر پیگه ی خه لکی لابتات، نهوا چاکه یه کی بۆ ده نوسریت، وه ههر که سیټکیش چاکه ی هه بیت ده چیت به هه شته وه^(۱).

(۴) کرده وه ی چاک هه چهنده که م بیت پاداشتی زوری له سهر، نه بو به رزه ی نه سله می (په زای خوی لیبت) فهرمووی نه ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) شتیټکم فیریټکه سودی لی وه ریکرم؟ فهرمووی: (اغزِلِ الْأَذَى عَنْ طَرِيقِ الْمُسْلِمِينَ)^(۲).
واته: ناپه حتی و نازار پیگه یاندنی سهر پیگه و بانی موسلمانان لابه.

(۵) زوریټک له خه لکی توشی هه له و تاوان و سه ریټچی ده بن، به وه ی که خول و خاشاک و شتی پیس فری ده دات له سهر پیگه ی موسلمانان.

(۶) نه و دارو درختانه دروسته بیردیت که مایه ی نازارو ناپه حتی خه لکیه، به لام نه گهر سودی هه بو بۆ خه لکی به وه ی له سیټبهری دابنیشن یان له به رو بومی بخون، نهوا دروست نییه بیردیت، به لکو پیغه مبهری خوا (ﷺ) هه په شه ی توندی له و که سانه کردوه که دارو درختیټک ده بن سودی هه ی بۆ موسلمانان، ده فهرموویت: (مَنْ قَطَعَ سِدْرَةَ صَوَّبَ اللَّهُ رَأْسَهُ فِي النَّارِ)^(۳).

واته: ههر که سیټک داری توتړک بیریت (داریکی دپکاوییه بۆ په رزین به کار دیت)، نهوا خوی گه وره سهری به ناگر داده پو شیت.

(۱) (حَسَن) أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْمُعْتَمَكِ الْكَبِيرِ، وَحَسَنَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْخَامِ (۶۲۶۵).

(۲) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ (۶۶۱۶).

(۳) (صَحِيح) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ، وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْخَامِ (۶۴۷۶) وَفِي الصَّحِيحَةِ (۶۱۴).

الفَصَّةُ الثَّالِثَةُ عَشَرُ: النَّبِيُّ الَّذِي أَخْرَقَ قَرْيَةَ النَّمْلِ

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ: (كُذِّلَ نَبِيٌّ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ تَحْتَ شَجَرَةٍ، فَلَدَغَتْهُ نَمْلَةٌ، فَأَمَرَ بِجَهَازِهِ فَأَخْرَجَ مِنْ تَحْتِهَا ثُمَّ أَمَرَ بِهَا فَأَخْرَقَتْ فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ، فَهَلَّا نَمْلَةٌ وَاحِدَةً) ^(۱).

وَفِي رِوَايَةٍ: (أَنَّ نَمْلَةً قَرَصَتْ نَبِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ فَأَمَرَ بِقَرْيَةِ النَّمْلِ فَأَخْرَقَتْ فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ أَفَى أَنْ قَرَصَتْكَ نَمْلَةٌ أَهْلَكَتْ أُمَّةً مِنَ الْأُمَمِ تُسَبِّحُ) ^(۲).

چیرۆکی سیانزیه‌م: ئەو پیغه مبه‌ره‌ی شاره می‌روله‌یه‌کی سوتاند

هاو‌ه‌لی خۆشه‌ویست ئەبو هوره‌یره (خوای لێ پازی بێت) ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌رێک له پیغه‌مبه‌ران هه‌واری خست له‌بن داریکدا، می‌روله‌یه‌ک گازی لێگرت، ئینجا پیغه‌مبه‌ره‌که فه‌رمانی کرد جێگه‌و خواردنه‌که‌یان هه‌ل بگرن له‌بن ئەو داره‌دا، پاشان فه‌رمانی کرد شاره‌ می‌روله‌که‌یان سوتان، په‌روه‌ردگار وه‌حی بۆنارد، ئە‌ی بۆچی ته‌نها یه‌ک می‌روله‌ت نه‌ سوتان (ئەو می‌روله‌یه‌ی که گازی لێگرتی).

وه له‌ پێوایه‌تیکی تردا می‌روله‌یه‌ک گازی له پیغه‌مبه‌رێک له پیغه‌مبه‌ره‌کان گرت، ئینجا پیغه‌مبه‌ره‌که فه‌رمانی کرد که شاره‌ می‌روله‌که بسوتێنن، وه‌ خوای په‌روه‌ردگار سروشی بۆنارد، ئایا می‌روله‌یه‌ک گازی لێگرتی، به‌لام تۆ ئوممه‌تێک (که‌ لێک) کت له‌ ناو برد که ته‌سبیحات و ستایشی خوایان ده‌کرد.

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (۵۷۹۸) وَمُسْلِمٌ (۵۸۱۱).

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (۳۳۱۹) وَمُسْلِمٌ (۵۸۱۰).

چه‌ند سوودو نامۆزگارییه‌ک له‌م چیرۆکه‌دا.

(۱) ناگادار کردنه‌وه له توپه بوون .

(۲) بی‌ویسته مڕۆڤ دادپه‌روه‌ر بیت، چونکه هیچ که‌سیکی گونا‌ه‌بار گونا‌های هیچ که‌سیکی تر هه‌ل ناگرت .

(۳) له ئومه‌تانی پێشودا دروست بووه می‌روله بسوتین‌ریت، به‌لام له‌شه‌رعی نه‌م ئومه‌ته‌دا دروست نییه‌و قه‌ده‌غه‌کراوه سزای مارو می‌رو بدریت به‌ناگر، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (إِنَّهُ لَا يَنْبَغِي أَنْ يُعَذَّبَ بِالنَّارِ إِلَّا رَبُّ النَّارِ)^(۱) واته‌: هیچ که‌س بۆی نییه‌ سزای خه‌لکی بدات به‌ ناگر جگه‌ له‌ خوای گه‌وره‌.

(۴) کوشتنی می‌روله قه‌ده‌غه‌کراوه، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (نَهَى عَنْ قَتْلِ أَرْبَعٍ مِنَ الدُّوَابِّ الثَّمَلَةُ وَالنَّحْلَةُ وَالْهُذُودُ وَالصُّرَدُ)^(۲) .

واته‌: قه‌ده‌غه‌کراوه له‌ کوشتنی چوار گیانه‌وه‌ر نه‌وانیش: می‌روله‌وه‌نگو هودهودو صورد (صورد: بالنده‌یه‌که‌ سه‌ری گه‌وره‌یه‌و ژیرسکی سپیه‌و سه‌ر پشتی سه‌وزه‌و په‌له‌وه‌ری بچوک ده‌خوات) .

(۵) جاری وا هه‌یه به‌هۆی کرداری هه‌ندیک له‌خه‌لکی ئومه‌تیک له‌ ناو ده‌چیت، وه‌ک چۆن، ئه‌و می‌روله‌یه به‌ نه‌جامدانی کاریکی هه‌له‌ ئومه‌تیک به‌ سوتاندن . دا .

(۱) (صَحِيح) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْخَامِعِ (۲۴۲۵) .

(۲) (صَحِيح) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ وَابْنُ مَاجَةَ وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْخَامِعِ (۶۹۶۸) .

(٦) مێرۆله ته‌سبیحات و ستایشی خوای گه‌وره‌ ده‌کات، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿نَسِجَ لَهُ الشَّمْسُ وَاللَّيْلُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسِجُ بِحَدِّهِ وَلَكِنْ لَا يَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ (الإسراء: ٤٤).

واته‌: ستایشی خوای گه‌وره‌ ده‌که‌ن هه‌ر حه‌وت ئاسمانه‌کان، هه‌روه‌ها زه‌ویی و ئه‌وه‌ی له‌ناویدا، وه‌ هه‌چ شتێک نییه‌ که‌ به‌ سوپاسی ئه‌و ستایش نه‌کات، به‌لام ئیوه‌ تێ ناگه‌ن له‌ ته‌سبیحاته‌کانیان، به‌پاستی خوای گه‌وره‌ زۆر هێدی و لێبوورده‌یه‌.

(٧) زانایان ده‌فه‌رموون: ئه‌گه‌ر مێرۆله له‌مالدا هه‌بوو، ئه‌وا ئه‌توانیت گازی لێ نزیک بکه‌یته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ئاگادار ببێته‌وه‌ و بپوا، وه‌ به‌ ویستی خوا ده‌پوات، وه‌ ئه‌گه‌ر هه‌ر نه‌پۆیشت و بپزازی ده‌کردی، ئه‌وا ده‌توانیت بیکۆزیت نه‌ک بپسوتینیت^(١).

(١) شرح رياض الصالحين، للشيخ العلامة: محمد بن صالح العثيمين (رحمة الله).

القصة الرابعة عشر: عجوز بني إسرائيل

عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رضي الله عنه) أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) أَغْرَابِيًّا فَأَكْرَمَهُ فَقَالَ لَهُ: ائْتِنَا، فَأَتَاهُ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) سَلْ حَاجَتَكَ، فَقَالَ: نَاقَةٌ بِرَحْلَيْهَا، وَأَعْتَرَا يَخْلِبُهَا أَهْلِي! فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَعَجَزْتُمْ أَنْ تَكُونُوا مِثْلَ عَجُوزِ بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَقَالَ الصَّحَابَةُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا عَجُوزُ بَنِي إِسْرَائِيلَ؟ قَالَ: إِنَّ مُوسَى (عليه الصلاة والسلام) لَمَّا سَارَ بِبَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ مِصْرَ، ضَلُّوا الطَّرِيقَ، فَقَالَ: مَا هَذَا؟ فَقَالَ: عَلِمْنَاوَهُمْ: نَحْنُ نُحَدِّثُكَ، إِنَّ يُوسُفَ (عليه الصلاة والسلام) لَمَّا حَضَرَهُ الْمَوْتُنِ أَحْذَى عَلَيْهِمَا مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ أَنْ لَا تُخْرَجَ مِنْ مِصْرَ حَتَّى نُنْقِلَ عِظَامَهُ مَعَنَا، قَالَ: فَمَنْ يَعْلَمُ مَوْضِعَ قَبْرِهِ؟ قَالُوا: مَا نَدْرِي أَيْسَنَ قَبْرِ يُوسُفَ (عليه الصلاة والسلام)، إِلَّا عَجُوزٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَبَعَثَ إِلَيْهَا، فَأَتَتْهُ، فَقَالَ: ذُلُّوْنِي عَلَى قَبْرِ يُوسُفَ (عليه الصلاة والسلام)، قَالَتْ: لَا وَاللَّهِ لَا أَفْعَلُ حَتَّى تُعْطِيَنِي حُكْمِي، قَالَ: وَمَا حُكْمُكَ؟ قَالَتْ: أَكُونُ مَعَكَ فِي الْجَنَّةِ، فَكَّرَهُ أَنْ يُعْطِيَهَا ذَلِكَ، فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ أَنْ أَعْطَاهَا حُكْمَهَا، فَأَنْطَلَقَتْ بِهِنِ إِلَى بُحَيْرَةِ مَوْضِعِ مُسْتَنْقَعِ مَاءٍ، فَقَالَتْ: أَلْضَبُوا هَذَا الْمَاءَ فَأَنْضَبُوا، قَالَتْ: اخْفَرُوا وَاسْتَخْرِجُوا عِظَامَ يُوسُفَ (عليه الصلاة والسلام) فَلَمَّا أَقْلَوْهَا إِلَى الْأَرْضِ، إِذَا الطَّرِيقُ مِثْلُ ضَوْءِ النَّهَارِ^(١).

(١) (صحيح) أخرجه أبو يعلى وأحكام وصححه الشيخ الألباني في السلسلة الصحيحة (٣١٣).

چیرۆکی چواردەیه‌م: پیره‌ ژنه‌که‌ی به‌نی ئیسرائیل

هاوێلی خۆشه‌ویست نه‌بو موسای نه‌شعەری (خوای لا پازی بیت) ده‌فه‌رموویت: پیاویکی گوندنشین هات بۆ لای پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) وه‌ پێزی لیگرت و پاشان فه‌رمووی: وه‌ره‌ بۆلامان؟ پیاوه‌که‌ش هات بۆلای، پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: داواکه‌ چیت پێویسته‌؟ پیاوه‌ گوندنشینکه‌ ووتی: وشتریکم پێویسته‌ به‌ باره‌وه‌و بزنیکیش شیرێ هه‌بیت بۆمال و مندالم، پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: سه‌یرم لی دیت و به‌لامه‌وه‌ سه‌یره‌ ئایا ناتوانن وه‌کو ئه‌و پیره‌ژنه‌ی به‌نی ئیسرائیل بکه‌ن، هاوێله‌کان فه‌رموویان: ئه‌ی پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) ئه‌و پیره‌ژنه‌ی به‌نی ئیسرائیل چیه‌؟ ئه‌ویش فه‌رمووی: کاتیك موسا (عليه السلام) له‌گه‌ل ئومه‌ته‌که‌ی ده‌رچوون و پوێشتنه‌ده‌ر (شه‌و په‌وی پێکردن) له‌میسر، پێگه‌که‌یان لی تیک چوو لییان وون بوو، ووترا: ئه‌مه‌ چیه‌؟ ئینجا زاناکانیان ووتیان: ئیمه‌ پێتان ده‌لێین، له‌کاتی‌که‌دا پێغه‌مبەر یوسف (عليه السلام) مردنی نزیك بوویه‌وه‌، په‌یمان و وه‌عدی له‌ باو باپیرانمان وه‌رگرت به‌هیچ شتیه‌یه‌ک له‌ میسر نه‌چنه‌ده‌ر تا‌کو ئێسکانه‌کانی لاشه‌که‌ی پێغه‌مبەر یوسف (عليه السلام) له‌گه‌ل خۆیان نه‌به‌نه‌ده‌ر، فه‌رمووی: کێ شوینی قه‌بره‌که‌ی ده‌زانیت؟ ووترا: نازانین قه‌بره‌که‌ی له‌ کوێدایه‌، جگه‌ له‌ پیره‌ژنیکی به‌نی ئیسرائیلی، ئینجا پێغه‌مبەر موسا (عليه السلام) ناردی به‌شوین پیره‌ژنه‌که‌دا ئه‌ویش هات، پێی فه‌رموو: پێمان بلی قه‌بری پێغه‌مبەر یوسف (عليه السلام) له‌کوێیه‌؟ پیره‌ژنه‌که‌ ووتی: نا به‌خوا پێتان ناڵیم

تاكو ئه‌وه‌ی ده‌مه‌وێت پێم نه‌ده‌ن، ئه‌ویش پێی فهرموو: حه‌قی تۆجییه‌و داوای چی ده‌که‌یت؟ پیره‌ژنه‌که‌ ووتی: له‌گه‌ڵتا‌بم له‌ به‌مه‌شتدا!

پیغه‌مبه‌ر موسا (علیه‌السلام) پێی ناخۆش بوو ئه‌و حه‌قه‌ی پێ بدات، چونکه‌ ئه‌و داواکاریه‌ له‌ ده‌سه‌لاتی ئه‌ودا نییه‌، خوای گه‌وره‌ وه‌حی بۆ پیغه‌مبه‌ر موسا (علیه‌السلام) نارد که حه‌قی خۆی پێ بدات، ئینجا پیره‌ژنه‌که‌ که‌وته‌پێ بۆئه‌وه‌ی شوێنی قه‌بره‌که‌یان پێ بلێت، تاكو گه‌یشته‌ ده‌ریاچه‌یه‌ك گۆمێك ئاوی تیدا پاوه‌ستا‌بوو، پیره‌ژنه‌که‌ ووتی: ئیره‌ هه‌ل بکه‌ن‌و ده‌ری بکه‌ن، ئه‌وانیش هه‌لیانکه‌ندو ئیسکانه‌کانی لاشه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر یوسف (علیه‌السلام) ده‌رکه‌وت‌و هه‌لیان گرت‌و له‌سه‌ر زه‌وی دایان ناو به‌رزیان کرده‌وه‌، پاشان پێگه‌و بان وه‌ك پۆژی لیها‌ت‌و پوناك بووه‌ وه‌ .

چهند سوودو نامۆگارییه‌ك لهم چیرۆکه‌دا.

(١) پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پێی خۆش بووه‌و حه‌زی کرد‌وه‌ که ئوممه‌ته‌که‌ی وه‌کو ئه‌و پیره‌ژنه‌ی به‌نی ئیسرائیل داوای پله‌و پایه‌ی به‌رز بکه‌ن .

(٢) پودانی موعجزه‌ی پیغه‌مبه‌ر یوسف (علیه‌السلام) به‌وه‌ی که ئوممه‌ته‌که‌ی له‌دا‌ی خۆی ئیسکه‌کانی به‌جێ ده‌هێلن، بۆیه‌ فهرمانی کرد به‌وه‌ی که هه‌رکات میصریان به‌جێهێشت‌و چوون بۆ شام، ئه‌وا ئیسکی پیروزی ئه‌میش له‌گه‌ڵ خۆیان بیه‌ن، بۆئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ باوک‌و باپیرانیدا بنیژرێت .

(٣) پودانی موعجزه‌ی پیغه‌مبه‌ر یوسف (علیه‌السلام) له‌دا‌ی مردنی به‌وه‌ی که ئوممه‌ته‌که‌ی به‌جێانیه‌شت پێگه‌یان لێ تێك چوو‌وه‌ به‌ده‌رکه‌وتنی لاشه‌و ئیسکانه‌ پیروزه‌کانی پێگا‌که‌یان بۆپه‌ون بۆه‌ .

(۴) له ناو به‌نی ئیسرائیلدا ئافره‌تی چاک و له خواترس هه‌بووه که زۆر تامه‌زۆی به‌هه‌شت و هاوه‌لی پیغه‌مبه‌ران بووه .

(۵) پێیو‌سته‌ مرۆفی باوه‌ردار له‌کاتی نزیک بوونه‌وه‌ی مردنیدا وه‌سیه‌ت بکات بۆ منداڵ و خێزان و که‌س و کاری، به‌وه‌ی که مافی کێی لایه‌ یان کێ مافی لایه‌تی و... هتد.

(۶) پێیو‌سته‌ که‌س و کاری مردوو وه‌سیه‌تی مردوو جێبه‌جێبکه‌ن، نه‌گه‌ر وه‌سیه‌ته‌که‌ شه‌ری بوو (واته‌: تاوان وه‌له‌و گوناهاکاری و بیدعه‌ و گه‌یروگرفتی تێدانه‌بوو، وه‌ نه‌گه‌ر وه‌سیه‌ت (تاوان و وه‌له‌و گوناهاکاری و بیدعه‌ گه‌یروگرفتی تێدا بوو) نه‌وا پێیو‌سته‌ له‌سه‌ر که‌س و کاری مردوو که‌ جێبه‌جێ نه‌که‌ن^(۱) .

(۷) تامه‌زۆیی به‌نده‌ صالحه‌کان بۆ به‌هه‌شتی خوای گه‌وره‌ و نه‌ویستنی دونیا، به‌وه‌ی کاتی‌ک پیره‌ژنه‌که‌ ووتی: قه‌بره‌که‌تان پێ نالێم تا‌کو په‌یمان پێنه‌ده‌ی به‌وه‌ی که له به‌هه‌شتدا له‌گه‌لتابم! خوای گه‌وره‌ وه‌حی بۆ پیغه‌مبه‌ر موسا (علیه‌ السلام) نارد که په‌یمان و حه‌قی پێ بدات .

(۸) که‌م ته‌رخه‌می به‌نی ئیسرائیل و گوێ نه‌دانیا‌ن به‌ قه‌بری پیغه‌مبه‌ران، له‌سه‌ر نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر موسا (علیه‌ السلام) له‌ناویاندا بووه‌ و قه‌بری پیغه‌مبه‌ر یوسف (علیه‌ السلام) یان نه‌زانوووه .

(۱) بجزیاتر شاره‌زابونت بروانه‌ پرتوکی (احکام الجنائز و بدعها) للشیخ: مُحَمَّد ناصِر الدِّین الألبانی (رحمه‌ الله).

القصة الخامسة عشر: المرأة التي صنعت رجلين من خشب

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: (كَانَ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ امْرَأَةً قَصِيرَةً، فَصَنَعَتْ رَجُلَيْنِ مِنْ خَشَبٍ، فَكَانَتْ تَسِيرُ بَيْنَ امْرَأَتَيْنِ قَصِيرَتَيْنِ، وَاتَّخَذَتْ خَاتَمًا مِنْ ذَهَبٍ وَحَشَتْ تَحْتَ فَصِّهِ أَطِيبَ الطِّيبِ الْمِسْكِ، فَكَانَتْ إِذَا مَرَّتْ بِالْمَجْلِسِ حَرَّكَتُهُ فَتَفَحَّ رِيحُهُ) (۱).

چیرۆکی پانزەیه‌م: ئەو ئافەرەتە‌ی دوو پێی داری بو‌خۆی دروستکرد

هاوێلی خۆشه‌وێست ئەبو سەعیدی خۆدەری (خوای لێ پازی بێت) دە‌فه‌رمووی‌ت: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: له‌ به‌نی ئیسرائیل ئافه‌هه‌تیکی کورته‌ به‌لا‌ هه‌بوو، نه‌ه‌لی بن به‌رزی بو‌خۆی دروست کردبوو له‌ دار (دوو پێی له‌ دار بو‌خۆی دروستکرد)، بو‌شه‌وه‌ی به‌لای به‌رز بێت و له‌کاتی پۆیشته‌ندا به‌لا‌ کورته‌ی پێوه‌ دیار نه‌بێت، ئینجا کاتی‌ک که‌ به‌نیوان دوو ئافه‌هه‌تدا ده‌پۆیشه‌ت، هه‌روه‌ها به‌ازنگو ئنگوستیه‌ی ئالتون و خرخالی پێوه‌ بوو، سه‌رنجی خه‌لکی پاده‌کیشه‌ به‌لای خۆی، وه‌ خۆشته‌رین بو‌نی پێوه‌ ده‌کرد که‌ میسک بوو، ئینجا هه‌رکات به‌لای کۆمه‌لیکدا بپۆیشه‌تایه‌ که‌ پیاوانی لی‌ بوايه‌ ئالتونه‌که‌ی ده‌جولاندو بو‌نی به‌لا‌و ده‌بووه‌ وه‌ .

(۱) (صَحِيح) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ فِي سِلْسِلَةِ الْأَحَادِيثِ الصَّحِيحَةِ (٤٨٦) .

چه ند سوودو ناموزگار بیبهك له م چیرۆكه دا.

(١) ئافره تانی به دپه وشت پۆشاك و نه عل و نه و جۆره جل و بهرگانه ده پۆشن كه ده بیته هوی سه رنج پاكی شی خه لکی .

(٢) حه رامه بۆ ئافره تی موسلمان بۆن له خۆی بدات و بجیته ده ره وه ، (به لام له ماله وه بۆ مێرده که ی دروسته) ، پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رموویه تی :
(اَيُّمَا امْرَأَةٍ اسْتَعْطَرَتْ فَمَرَّتْ عَلَى قَوْمٍ لِيَجِدُوا مِنْ رِيحِهَا فَهِيَ زَانِيَةٌ)^(١) .

وا ته ؛ هه ر ئافره تیك بۆن له خۆی بدات و پاشان له مال ده رچی ت و پیاوانی بیگانه بۆنی نه و ئافره ته بکه ن نه و نه و ئافره ته زیناکه ره .

(٣) خرابترینی ئافره تان نه وانه ن كه جوانی خۆیان ده رده خه ن ، پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رموویه تی : (... وَشَرُّ نِسَائِكُمُ الْمُتَبَرِّجَاتُ الْمُتَخَيَّلَاتُ وَهُنَّ الْمُتَنَافِقَاتُ لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْهُنَّ إِلَّا مِثْلُ الْغُرَابِ الْأَعْصَمِ)^(٢) .

وا ته ؛ خرابترینی ئافره ته کانتان ، نه وانه ن كه جوانی خۆیان ده رده خه ن ، وه خۆیان ده رازیننه وه له خۆیان رازین و فه خرو شانازی ده که ن به سه ر ئافره تانی تر دا ، به راستی نه وانه خۆیان ده شو به یێن به دوو په کانه وه ، نه وانه ناچه به هه شته وه مه که ر وه کو قه له باز له (جۆری که له قه له په ش) نه بی ت .

(٤) شاره زای و توانای ئومه تانی پێشو له دروستکردنی که لوپه لی گومانای ، به وه ی نه و ئافره ته دوقاچ بۆخۆی دا بین ده کات و خه لکی پێ فریو ده دات .

(٥) بۆنی میسك له هه موو بۆنه کانی تر خۆشتره وه کو له چیرۆکه که دا هاتوه .

(١) (حَسَن) أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ، وَحَسَنُ الشَّيْخِ الْأَبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْعَامِيعِ (٢٧٠١) .

(٢) (صَحِيح) أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ الْأَبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْعَامِيعِ (٣٣٣٠) وَفِي الصَّحِيحَةِ (١٨٤٩) .

القصة السادسة عشر: الملك الذي فر من الحكم

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه) عَنْ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: إِنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ اسْتَخْلَفُوا خَلِيفَةً عَلَيْهِمْ، بَعْدَ مُوسَى فَقَامَ يُصَلِّي لَيْلَةً فَوْقَ بَيْتِ الْمَقْدِسِ فِي الْقَمَرِ، فَذَكَرَ أُمُورًا صَنَعَهَا فَخَرَجَ، فَتَدَلَّى بِسَبَبٍ، فَأَصْبَحَ السَّبَبُ مُعَلَّقًا بِالْمَسْجِدِ وَقَدْ ذَهَبَ، قَالَ: فَالْطَّلَقَ حَتَّى أَتَى قَوْمًا عَلَى شَطِّ الْبَحْرِ، فَوَجَدَهُمْ يَضْرِبُونَ أَوْ (يَصْنَعُونَ) لَبَنًا، فَسَأَلَهُمْ: كَيْفَ تَأْخُذُونَ عَلَى هَذَا اللَّبَنِ؟ فَأَخْبَرُوهُ، فَلَبِنَ مَعَهُمْ، فَكَانَ يَأْكُلُ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ حِينَ الصَّلَاةِ قَامَ يُصَلِّي، فَرَفَعَ ذَلِكَ الْعَمَالُ إِلَى دِهْقَانِهِمْ، فَقَالَ: أَنْ فِينَا رَجُلًا يَصْنَعُ أَوْ (يَفْعَلُ) كَذَا وَكَذَا، فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ، فَأَبَى أَنْ يَأْتِيَهُ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ إِنَّهُ جَاءَ يَسِيرُ عَلَى دَابَّتِهِ فَلَمَّا رَأَاهُ فَرَّقَتِيْعُهُ فَسَبَقَهُ فَقَالَ أَلْظَرْنِي أَكَلَمَكَ كَلِمَةً فَقَامَ حَتَّى كَلِمَتُهُ، فَأَخْبَرَهُ خَبْرَهُ فَلَمَّا أَخْبَرَهُ أَنَّهُ كَانَ مَلِكًا، وَأَنَّهُ فَرَّ مِنْ رَهْبَةِ رَبِّهِ قَالَ: إِنِّي لِأُظْنِي لِحِقَ بَلِّكَ، قَالَ: فَاتَّبَعَهُ فَعَبَدَ اللَّهَ، حَتَّى مَاتَا بِرُمَيْلَةٍ مِصْرَ^(١).

چیرۆکی شانزه‌یه‌م: نه‌و پێشه‌وایه‌ی له‌ فه‌رمان‌ ره‌وایی هه‌لات

هاوه‌لی خو‌شه‌ویست عه‌بدل‌لای کور‌ی مه‌سعود (خوایان لای پانی بیت) ده‌فه‌رموویت: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: به‌نی ئیسرائیل پێشه‌وایه‌کیان بۆ خوایان دانا له‌دوای پێغه‌مبه‌ر موسا (عليه‌السلام)، ئه‌م پێشه‌وایه‌ پیاویکی له‌خواترس و به‌ویژدان و ژیر بوو، کاتی‌ک که‌شه‌و ده‌هات هه‌ل‌ده‌ستا له‌ (بیت المقدس) نوێژی ده‌کرد، ئینجا شه‌ویکیان هه‌ستا بۆ ئه‌وه‌ی خواپه‌رستی و نوێژ بکات، به‌ری کرده‌وه‌ چه‌ند کاریکی کردووه‌، خوای گه‌وره‌ به‌و کاره‌ پازی نه‌بووه‌، بۆیه

(١) (صحيح) أخرجه أحمد وصححه الشيخ الألباني في سلسلة الأحاديث الصحيحة (٢٨٣٣).

بپاری دا بپوات و خۆی بشاریته وه واز له پێشه‌وایه‌تی بێنیت، پویششت تاكو
 گه‌یشته شوینێك كۆمه‌لێك كریكاری بینى له كه‌نار روبرێك خه‌ریكى
 دروستكردنى خشتن، ئینجا پرسىاری كرد له‌و كریكارانه كه به‌چه‌ند دروستى
 ده‌كه‌ن؟ ئه‌وانیش هه‌والیان پێدا كه به‌چه‌ند دروستى ده‌كه‌ن، وه ئه‌میش وه‌ك
 ئه‌وان ده‌ستى كرد به دروستكردنى خشت، ئینجا وای لێهات كه خواردن و
 خواردنه‌وه‌و بژێوى پۆژانه‌ی له‌سه‌ر دروستكردنى خشت بپین بوو، وه ئه‌گه‌ر
 كاتى نوێژ بهاتایه، ئه‌وا ده‌ستى له‌كار هه‌ل ده‌گرت و نوێژه‌كه‌ی ده‌كرد، بۆیه
 كریكاره‌كان ئه‌م هه‌واله‌یان بۆ پادشای ولات باسكرد، به‌وه‌ی كه پیاویك هه‌یه
 به‌وشیوه‌یه كار ده‌كات، بۆیه پادشاكه ناردی به‌شوینیدا (چونكه ئه‌م
 كاره‌ی پێ سه‌یر بوو)، به‌لام پیاوه‌كه نه‌چوو، تاكو سێ جار پادشا ناردی
 به‌شوینیدا، ئینجا پادشاكه به‌سواری ولاخه‌وه هات بۆ لای پیاوه‌كه (به‌شوینى
 كاره‌كه‌ی)، پیاوه‌كه بینى وا پادشاكه دیت بۆ لای پای كردو هه‌لات،
 پادشاكه به‌سواری ولاخه‌كه‌یه‌وه كه‌وته دواى به‌لام بۆی نه‌گیرا، پادشاكه
 كه زانى بۆی ناگیریت بانگی له پیاوه‌كه كرد بوه‌ستیت تاكو قسه‌ی له‌گه‌ڵدا
 بكات، پیاوه‌كه كه گوتی له پادشاكه بوو ئه‌و قسه‌یه‌ی كرد وه‌ستاو باسى
 به‌سه‌رهاتى خۆی بۆ پادشاكه كرد، پادشاكه زانى ئه‌م پیاوه پێشه‌واى
 قه‌ومه‌كه‌ی بووه‌و پای كردووه له‌ده‌ستیان، بۆیه ووتی: گومانم وایه كه پیت
 گه‌یشتم (چونكه حاڵی ئه‌م پادشایه‌ش وه‌كو حاڵی ئه‌و پیاوه بوو)، ئینجا
 هه‌ردووکیان پێكه‌وه وازیان له پێشه‌واى هێناو ده‌ستیان كرد به‌خوا په‌رستى
 تاكو پێكه‌وه له پومه‌یله‌ی میصر مردن .

واته: له‌ خاوه‌ن کتێبه‌کان، ده‌سته‌یه‌ک له‌ باوه‌پدارنیا‌ن هه‌ن که‌
 ئایه‌ته‌کانی خوا له‌ کاتی شه‌ودا ده‌خویننه‌وه‌و نوێژ ده‌که‌ن و
 سوژده‌ده‌بن .

(۴) پێویسته‌ مرقفی باوه‌پدار بیرله‌و کارانه‌ بکاته‌وه‌ که‌ نه‌نجامیداوه‌،
 نه‌گه‌ر کاری چاکی نه‌نجامدا‌بوو، ئه‌وا بلیت بۆ دوا‌پۆژ که‌مه‌ ئه‌و کاره‌،
 هه‌روه‌ها به‌کاری خراپه‌ لی‌پرسینه‌وه‌ له‌گه‌ڵ خۆیدا بکات، چونکه‌
 خوای گه‌وره‌ له‌ دوا‌پۆژدا لی‌پرسینه‌وه‌ی له‌گه‌ڵدا ده‌کات.

(۵) پێویسته‌ مرقفی باوه‌پدار هه‌ولی کارو که‌سابه‌تی هه‌ڵاڵ بدات، وه‌
 خۆی به‌پاریزێت له‌ هه‌رام و قه‌ده‌غه‌لیکراوه‌کان .

(۶) موس‌لمانی ژیه‌رو دانا ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ نوێژه‌کانی له‌ کاتی خۆیدا
 بکات، وه‌ به‌هۆی کارو که‌سابه‌ته‌وه‌ نوێژه‌کانی دوا نه‌خات .

(۷) به‌نی ئیسرائیل جی نیشینیا‌ن هه‌بووه‌ که‌ کارو با‌ری
 به‌پێوه‌بردون، بی ئه‌وه‌ی که‌ پێغه‌مبه‌ریش بن .

(۸) ناسینی هه‌ندیک له‌و که‌لو په‌لانه‌ی له‌و سه‌رده‌مه‌دا هه‌بووه‌ که‌
 دروستکراون، وه‌کو دروستکردنی خشت .

القصة السابعة عشر: الرجل الذي قتل نفسه من شدة الألم

عَنْ جُنْدُبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سُفْيَانَ الْبَجَلِيِّ (رضي الله عنه)، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ فِيمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ رَجُلٌ بِهِ جُرْحٌ، فَجَزَعٌ فَأَخَذَ سِكِّينًا فَحَزَّ بِهَا يَدَهُ، فَمَا رَقَا الدَّمُ حَتَّى مَاتَ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: بَادَرَنِي عَبْدِي بِنَفْسِهِ، حَرَمْتُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ (١).

چیرۆکی هه‌قده‌یه‌م: ئهو پیاوه‌ی له‌به‌ر ئازار خۆی کوشت

هاوه‌لی خۆشه‌ویست جوندوبی کوپی عه‌بدوللا (خوای لێ پازی بێت) ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: له‌ ئوممه‌تانی پێش ئێوه‌ پیاویک برینیکی هه‌بوو، برینه‌که‌ی کیم و زوخمی هه‌بوو، ئارامی نه‌گرت له‌سه‌ر ئازاره‌که‌ی و چه‌قویه‌کی کرد به‌ناو برینه‌که‌دا به‌رده‌وام خوینی لێده‌هات تاكو نه‌زێف بوو ئینجا مرد، په‌روه‌ردگار فه‌رمووی: به‌نده‌که‌م په‌له‌ی کرد له‌مردندا خۆی کوشت، ئه‌وا منیش به‌هه‌شتم لێ حه‌رام کرد.

چهند سوودو ئاموزگارییه‌ك له‌م چیرۆکه‌دا.

(١) خوای گه‌وره‌ به‌نده‌کانی خۆی تا‌قی ده‌کاته‌وه‌ به‌ هه‌موو شتێک (برینداری، برسیتی، که‌سوکار مردن، هه‌ژاری...هتد).

(٢) پێویسته‌ مرقفی باوه‌ردار ئارامگریت له‌سه‌ر تا‌قیکردنه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار، چونکه‌ له‌سه‌ر تا‌قیکردنه‌وه‌ی ژیا‌نی دونه‌یا پاداشتی گه‌وره‌ی ده‌دریته‌وه‌.

(٣) خوای گه‌وره‌ خۆ کوشتنی حه‌رام کردوه‌.

(٤) له‌دونه‌یادا به‌چی خۆت بکوژیت له‌قیامه‌تدا به‌رده‌وام به‌و شته‌ سزا ده‌دریت.

القصة الثامنة عشر: المرأة التي دخلت النار بسبب هرة

عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: (غَذَبْتُ امْرَأَةً فِي هِرَّةٍ سَجَّتْهَا حَتَّى مَاتَتْ فَدَخَلَتْ فِيهَا النَّارَ لِأَنَّهُ لَمْ يَأْكُلْ مِنْ خَشَاشِ الْأَرْضِ) (١).

چیرۆکی هه‌ژده‌یه‌م: ئەو ئافەرەتە‌ی بە‌هۆی پشیلە‌یە‌که‌وه چوو ه ناگه‌وه

هاوه‌لی خۆشه‌یست عه‌بدلای کوری عومه‌ر (خوایان لی پازی بێت) ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووێتی: ئافه‌رتێک سزا ده‌درا له‌سه‌ر پشیلە‌یه‌که‌، به‌ندی کردبوو تا‌کو مرد، به‌هۆیه‌وه‌ خرایه‌ دۆزه‌خه‌وه‌، نه‌ ئه‌وه‌بوو خۆراک و ناوی بداتی، وه‌ نه‌ وازی لی ده‌هینا بۆ خۆی په‌له‌وه‌ری سه‌ر زه‌وی بخوات .
چه‌ند سوود و ئامۆزگارییه‌ک له‌م چیرۆکه‌دا .

(١) گه‌وره‌یی تاوانی ئه‌وانه‌ی ئازاری ئاژه‌لان ده‌ده‌ن و ده‌یان کوژن .

(٢) دروسته‌ پاگرتن و به‌ندکردنی پشیلە‌وه‌مه‌وو جو‌ره‌ ئاژه‌لێک، به‌مه‌رجێک فه‌رامۆش نه‌کریت له‌ خواردن و ئاو، به‌تایبه‌تی ئه‌و ئاژه‌لانه‌ی کوژیرو نو‌قستان و ناته‌وان .

(٣) هه‌رکه‌سیک ئاژه‌لێک ئازار بدات له‌ دونیادا له‌ دواپۆژدا ئه‌و ئاژه‌له‌ ئه‌وه‌که‌سه‌ سزا ده‌داته‌وه‌ .

(٤) ئە‌م چیرۆکه‌ به‌لگه‌ی هه‌بوون و ئاماده‌یی دۆزه‌خه‌ له‌ ئیستادا، که‌ ئه‌میش مه‌زه‌بی ئه‌ه‌لی سوننه‌ و جه‌ماعه‌یه‌ .

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (٣٤٨٢)، وَمُسْلِمٌ (٥٨١٣) .

القصة التاسعة عشر: الْمُتَصَدِّقُ الَّذِي وَضَعَ الصَّدَقَةَ فِي غَيْرِ مَوْضِعِهَا
 عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: (قَالَ: رَجُلٌ
 لَأُتَصَدَّقَنَّ اللَّيْلَةَ بِصَدَقَةٍ، فَخَرَجَ بِصَدَقَتِهِ فَوَضَعَهَا فِي يَدِ سَارِقٍ،
 فَأَصْبَحُوا يَتَحَدَّثُونَ تُصَدِّقُ عَلَى سَارِقٍ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
 لَأُتَصَدَّقَنَّ اللَّيْلَةَ بِصَدَقَةٍ، فَخَرَجَ بِصَدَقَتِهِ فَوَضَعَهَا فِي يَدَيِ زَانِيَةٍ،
 فَأَصْبَحُوا يَتَحَدَّثُونَ تُصَدِّقُ اللَّيْلَةَ عَلَى زَانِيَةٍ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
 عَلَى زَانِيَةٍ، لَأُتَصَدَّقَنَّ اللَّيْلَةَ بِصَدَقَةٍ، فَخَرَجَ بِصَدَقَتِهِ فَوَضَعَهَا فِي يَدَيِ
 غَنِيِّ، فَأَصْبَحُوا يَتَحَدَّثُونَ تُصَدِّقُ عَلَى غَنِيٍّ فَقَالَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، عَلَى
 سَارِقٍ وَعَلَى زَانِيَةٍ وَعَلَى غَنِيٍّ، فَأَتَيْ، فَقِيلَ لَهُ: أَمَا صَدَقْتُكَ عَلَى سَارِقٍ،
 فَلَعَلَّهُ أَنْ يَسْتَعْفَّ عَنْ سَرِقَتِهِ، وَأَمَا الزَّانِيَةُ فَلَعَلَّهَا أَنْ تَسْتَعْفَّ عَنْ زِنَاهَا،
 وَأَمَا الْغَنِيُّ فَلَعَلَّهُ يَعْتَبِرُ فَيَنْفِقُ مِمَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ ^(۱) .

چیرۆکی نۆزده‌یه‌م: ئەو خێرمه‌نده‌ی خێره‌که‌ی له شوینی خۆیدا نه‌بوو

هاوه‌لی خۆشه‌وێست نه‌بو هوره‌یره (خوای لی پازی بی‌ت) ده‌فه‌رمووی‌ت:
 پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی‌تی: پیاوی‌ک ووتی: سوێند به‌خوا
 نه‌مشه‌و خێری‌ک ده‌که‌م، کاتی‌ک شه‌وه‌اته‌ ده‌روه‌ه‌ خێره‌که‌ی کرده‌ ناو
 ده‌ستی دزی‌که‌وه (به‌لام نه‌ی زانی‌که‌ دزه)، که به‌یانی بووه‌وه له‌ناو
 خه‌لکی‌دا باسی شه‌وه‌ ده‌کرا که شه‌و خێر به‌ دز دراوه، پیاوه‌که‌ش
 ووتی: خوابه‌ سوپاس و ستایش بۆ‌تۆ، که شه‌و خێره‌ بۆ شه‌و دزه بوو
 شه‌ویش به‌ ویستی خوابه‌ نه‌ک به‌ ویستی من، چونکه‌ ویستی و

(۱) أخرجه البخاري (۱۴۲۱)، ومسلم (۲۳۵۹) .

فه‌رمانه‌کانی تۆ هه‌موویان جوانن)، دووبار ووتی: سوێند به‌خوا ئه‌م شه‌و خێرده‌که‌م، شه‌و هاته‌ دهره‌وه ئه‌م جاره‌یان خێره‌که‌ی کرد به داوێن پیستی‌ک، دیسان که به‌یانی بووه‌وه له‌ناو خه‌لکیدا باسی ئه‌وه ده‌کرا که ئه‌م شه‌و خێر به داوێن پیس دراوه، پیاوه‌که‌ش ووتی: خوایه سوپاس و ستایش بۆ تۆ، که ئه‌و خێره بۆ ئه‌و داوێن پیسه‌ بوو (ئه‌ویش به‌ ویستی خوایه نه‌ک ویستی من، چونکه ویستی فه‌رمانه‌کانی تۆ هه‌موویان جوانن)، جاری سییه‌م ووتی: سوێند به‌خوا ئه‌م شه‌و خێرده‌که‌م، شه‌و هاته‌ دهره‌وه به‌لام ئه‌م جاره‌یان خێره‌که‌ی دا به‌ ده‌وله‌مه‌ندی‌ک، دیسان که به‌یانی بووه‌وه له‌ناو خه‌لکیدا باسی ئه‌وه ده‌کرا که ئه‌م شه‌و خێر به‌ ده‌وله‌مه‌ندی‌ک کراوه، پیاوه‌که‌ش ووتی: خوایه سوپاس و ستایش بۆ تۆ، که ئه‌و خێره بۆ ئه‌و ده‌وله‌مه‌نده‌ بوو (ئه‌ویش به‌ ویستی خوایه نه‌ک ویستی من، چونکه ویستی فه‌رمانه‌کانی تۆ هه‌موویان جوانن)، پیاوه‌که‌شه‌و خه‌ونی بینی که مه‌لائیکه‌تیک له‌ خه‌ودا پێی ووت: به‌لام ئه‌و خێره‌ی که کردت به‌ دزه‌که ئومێد ده‌کری‌ت و ده‌گونجی‌ت که ده‌ست هه‌لبگری‌ت و از له‌ دزی به‌ی‌نی‌ت، وه ئه‌و خێره‌ی که کردت به داوێن پیسه‌که ئومێد ده‌کری‌ت و ده‌گونجی‌ت که از له داوێن پیسی به‌ی‌نی‌ت، وه ئه‌و خێره‌ی که کردت به‌ ده‌وله‌مه‌نده‌که ئومێد ده‌کری‌ت و ده‌گونجی‌ت که به‌هۆی ئه‌و کاره‌وه په‌ند و ئامۆزگاری وه‌ریگری‌ت و به‌خشیت له‌وه‌ی که خوا‌ی گه‌وره پێی به‌خشیوه .

چەند سوودو نامۆزگارییه‌ك له‌م چیرۆكه‌دا .

(١) له‌ ناو هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌كدا پیاو چاك‌و صالح هه‌یه‌ كه‌ تامه‌زۆی خێرو سه‌ده‌قه‌ن، بۆ به‌ده‌ست هه‌ینانی په‌زانه‌ندی خوای په‌روه‌ردگار، هه‌روه‌ها به‌هیوای هه‌چ پاداشت و ستایشی به‌نده‌کانی خوای په‌روه‌ردگار نین .

(٢) فراوانی به‌زه‌یی و میهره‌بانی خوای په‌روه‌ردگار بۆ قه‌بول بوونی خێرو سه‌ده‌قه‌، ئه‌گه‌رچی نه‌كه‌ویته‌ ده‌ست ئه‌وانه‌ی شایسته‌ن .

(٣) نییه‌ت پاکی گه‌وره‌ترین هۆکاره‌ بۆ گیرابوونی کرده‌وه‌ چاکه‌کان.

(٤) فەزڵ و گه‌وره‌یی مالّ به‌خشین، به‌تایبه‌تی مالّ به‌خشینی نه‌یّتی .

(٥) خێرو مالّ به‌خشینی نه‌یّتی و شاراوه‌ توپه‌ بوونی خوای گه‌وره‌ لاده‌بات.

(٦) پازی بوون به‌قه‌ده‌ری خوای گه‌وره‌ سوپاس و ستایشکردنی په‌روه‌ردگار له‌هه‌موو کاتێکدا، به‌تایبه‌تی له‌ کاتی ناخوشیدا .

(٧) دوو باره‌کردنه‌وه‌ی خێرو سه‌ده‌قه‌ ئه‌گه‌ر زانرا نه‌دراوه‌ به‌ هه‌ژارو که‌سانی موسته‌حق و شیاو .

(٨) زۆر جار کرده‌وه‌ی چاکی موسلمان کاریگه‌ری چاک‌و باش به‌ره‌م ده‌هه‌ینێت، به‌شێوه‌یه‌ك خاوه‌نه‌که‌ی نه‌یویستوه‌، وه‌ په‌روه‌ردگار پاداشتی ده‌داته‌وه‌ له‌سه‌ری، ئه‌و پیاوه‌ نه‌ی ده‌ویست خێر بکات به‌ دزو داوین پیسو ده‌وله‌مه‌ند، به‌لام په‌روه‌ردگار کاره‌که‌ی ئی وه‌رگرت.

(٩) خه‌وی خۆش و چاک له‌و خه‌وانه‌یه‌ که‌ مژده‌ی خۆش ده‌ده‌ن به‌ موسلمانان، هه‌روه‌ها خه‌وی خۆش و چاک به‌شێکه‌ له‌ چل و شه‌ش به‌شی پێغه‌مبەرایه‌تی .

النَّصَةُ الْعِشْرُونَ: الرَّجُلُ الَّذِي أَحَبَّهُ اللَّهُ لِحُبِّ أَخِيهِ

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) أَنَّ رَجُلًا زَارَ أَخًا لَهُ فِي قَرْيَةٍ أُخْرَى، فَأَرْصَدَ اللَّهُ لَهُ عَلَى مَدْرَجَتِهِ مَلَكًا، فَلَمَّا أَتَى عَلَيْهِ، قَالَ: أَتَيْنَ تَرِيدُ؟ قَالَ: أُرِيدُ أَخًا لِي فِي هَذِهِ الْقَرْيَةِ، قَالَ: هَلْ لَكَ عَلَيْهِ مِنْ نِعْمَةٍ تَرْتُهَا، قَالَ: لَا، غَيْرَ أَنِّي أَحْبَبْتُهُ فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، قَالَ: فَإِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكَ بِأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَبَّكَ كَمَا أَحَبَّتُهُ فِيهِ (۱).

چیرۆکی بیستویه‌که‌م: ئەو پیاوێ پەروردگار خوشی دەوێت

هاوێلی خوشەوێست ئەبو هورەیره (خوایان ئی پانی بیت) دەفەرمووێت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: پیاوێک چوو بۆ سەردانی بڕایەکی لە گوندیکی تر، خوای گەورە لەسەر پێگەی ئەو پیاوێ مەلانیکیەتیکی دانا، کاتێک پیاوێکە گەیشته لای، مەلانیکیەتەکی بە پیاوێکە یوت: بۆ کوێ دەچیت؟ پیاوێکەش ووتی: دەمەوێت بچم بۆلای بڕایەکم لەم گوندە، مەلانیکیەتەکی ووتی: ئایا لەلای ئەو بڕایەت هیچ خێرو بەرزەو هەندییەکت لای دەست دەکەوێت؟ پیاوێکە ووتی: نەخێر، تەنھا ئەو نەبێت کە من لەبەر خاتری خوای گەورە ئەم خوش دەوێت، مەلانیکیەتەکی ووتی: بەراستی من نێردراوی خوای گەورەم بۆلای تۆ کە پێت بلێم خوای گەورە تۆی خوش دەوێت، وەک چۆن تۆ ئەو بڕایەت خوش دەوێت لەبەر خاتری خوای گەورە.

(۱) أخرجه مسلم (۶۴۹۵).

چهند سوودو ئامۆژگارییه‌ك له‌م چیرۆكه‌دا.

- (١) فه‌زڵو گه‌وره‌یی سه‌ردانی‌کردن و خۆشه‌ویستن له‌به‌ر خاتری په‌روه‌ردگار .
- (٢) باوه‌پ‌داران ب‌رای یه‌ك‌ترین: ﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ ۖ ﴾ سورة الحجرات .
واته‌: به‌پاستی ته‌نها باوه‌پ‌داران ب‌رای یه‌ك‌ترین، هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (الْمُؤْمِنُ أَخُو الْمُؤْمِنِ)^(١) واته‌: باوه‌پ‌دار ب‌رای باوه‌پ‌داره‌ .
- (٣) خۆشه‌ویستی له‌به‌ر خوا هۆکاره‌ بۆ به‌ده‌ست هه‌ینانی خۆشه‌ویستی خوا
- (٤) هه‌ریاوه‌پ‌داریك له‌به‌ر خوا باوه‌پ‌داریکی خۆش بووێت ئه‌وا ئه‌و كه‌سه‌ پ‌ێزی له‌ خ‌وای گه‌وره‌ گرتووه‌ .
- (٥) هه‌ركه‌سێك خۆش بووێت له‌ دونیادا له‌ قیامه‌تیشدا له‌گه‌ڵ ئه‌وداده‌بی‌ت، پ‌یاویك پ‌رسیاری كرد له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) سه‌باره‌ت به‌ قیامه‌ت؟
ئه‌ویش فه‌رموویه‌تی: چ‌یت بۆ ئاماده‌ك‌ردوه‌، پ‌یاوه‌كه‌ش ووتی:
خۆشه‌ویستی خ‌واو پێغه‌مبه‌ره‌كه‌ی، ئه‌ویش فه‌رمووی: (إِنَّكَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ)^(٢) واته‌: تۆ له‌گه‌ڵ خۆشه‌ویستندا‌یت .
- (٦) مه‌لائیکه‌ت دا‌وای لی‌خ‌خ‌وش بوون بۆ ئه‌و كه‌سانه‌ ده‌كه‌ن كه‌ له‌به‌ر خوا یه‌ك‌تریان خۆش ده‌پ‌ێت .
- (٧) خۆشه‌ویستی له‌به‌ر خوا هۆکاره‌ بۆ پ‌زگار بوون له‌ نا‌په‌حه‌تی قیامه‌ت .
- (٨) خۆشه‌ویستی له‌به‌ر خوا نیشانه‌یه‌ بۆ چ‌یژ وه‌رگرتن و ته‌وا‌و‌ی‌تی باوه‌پ‌ .

(١) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ (٣٤٤٩) .

(٢) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (٣٦٨٨)، وَمُسْلِمٌ (٦٦٥٥) .

القصة الحادية والعشرون: الرجل الذي افتخر بأبائه الكفرة

عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ (رضي الله عنه) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) انْتَسَبَ رَجُلَانِ عَلَى عَهْدِ مُوسَى (عليه السلام) فَقَالَ: أَحَدُهُمَا أَنَا فَلَانُ بْنُ فُلَانٍ حَتَّى عَدَّ تِسْعَةً فَمَنْ أَتَتْ لَا أُمَّ لَكَ؟ قَالَ: أَنَا فَلَانُ بْنُ فُلَانٍ ابْنُ الْإِسْلَامِ، فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَى مُوسَى (عليه السلام) أَنْ قُلْ: لِهَذَيْنِ الْمُتَنَسِّبِينَ: أَمَّا أَنْتَ أَيُّهَا الْمُتَنَسِّبُ إِلَى تِسْعَةٍ فِي النَّارِ، فَأَنْتَ عَاشِرُهُمْ فِي النَّارِ، وَأَمَّا أَنْتَ أَيُّهَا الْمُتَنَسِّبُ إِلَى اثْنَيْنِ فِي الْجَنَّةِ فَأَنْتَ ثَالِثُهُمَا فِي الْجَنَّةِ (١).

چیرۆکی بیست و دووهم: ئەو پیاوێ شانا زی دەکرد بە باو و باپیرە بێ باوەڕە کانی
 هاوێ خۆشە و یست ئوبەیی کوپی کەعب (خوای ئی پازی بێت)
 دەفەر مووێت: پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) فەر مووێتی: دوو پیاو نەژادو
 ڕەچە لکی خۆیان باسکرد لە سەر دەمی پیغه مبه‌ر موسادا (ﷺ)،
 یەکیکیان ووتی: من فلانی کوپی فلانم تا کو نو پشستی خوێ ژمارد
 (فەخرو شانا زی کرد بە سەریدا)، ئینجا بە پیاوێ کە ی تری ووت: تو
 کی دایکت نییە (بە چاویکی سوکو و پێسوایی سەیری کرد)؟ ئەویش
 ووتی: من فلانی کوپی فلانم کوپی نیسلام، خوای گەورە سروشی
 بو پیغه مبه‌ر موسا (ﷺ)، نارد کە بە دوو پیاو بلیت: باسی نەژادو
 ڕەچە لکی خۆیان کرد، ئەویان کە تا کو نو پشستی ژمارد هەر ئۆیان لە
 ئاگردان و ئەویش دەیه‌میانه، وە ئەوێان کە دوو پشستی خوێ ژمارد
 هەر دووکیان لە بەهه‌شتان و ئەویش سی یه‌میانه لە بهه‌شتدا.

(١) (صحيح) أخرجه أحمد وصححه الشيخ الألباني في صحيح الجامع (١٤٩٢).

چەند سوودو نامۆزگارییەك لەم چیرۆكەدا.

(۱) پێگەری و قەدەغەیی لە فەخرو شانازی کردن بە‌باو باپیران لە شوێن کەوتنیان لە‌سەر کارە پێو‌پوچ و ناحەقە‌کانیان .

(۲) خوای گە‌وره کە‌سانیککی خو‌ش تاو‌یت فەخرو شانازی بکەن بە‌سەر خە‌لکیدان

(۳) نە‌ژادو پە‌چە‌لە‌ك سوود بە‌کە‌س ناگە‌یە‌ن‌یت لە دوا‌پۆ‌ژدا، پێغه‌مبە‌ری خوا (ﷺ) فە‌رموویە‌تی: (وَمَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ)^(۱)

واتە: هەر‌کە‌سی‌ك لە پۆ‌ژی دوا‌ییدا کردە‌وه‌ی خرا‌پی هە‌ب‌یت و دوا‌ی ب‌خات، ئە‌وا ئە‌و کە‌سە نە‌ژادو پە‌چە‌لە‌کی سوودی پێ‌ناگە‌یە‌ن‌ن و پێ‌شی ناخات و نایکاتە بە‌هە‌شتە‌وه .

(۴) بە‌پ‌ێ‌زترین کە‌س لای خوای گە‌وره ئە‌و کە‌سە‌یە کە لە‌خوا تر‌سە

(۱) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ . (۶۷۹۳)

القصة الثانية والعشرون: الرجل الذي يتألى على الله

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: كَانَ رَجُلَانِ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ مُتَأَخِّضِينَ، فَكَانَ أَحَدُهُمَا يُذْنِبُ، وَالْآخَرُ مُجْتَهِدٌ فِي الْعِبَادَةِ فَكَانَ لَا يَزَالُ الْمُجْتَهِدُ يَرَى الْآخَرَ عَلَى الذَّنْبِ، فَيَقُولُ أَقْصِرْ، فَرَجَدَهُ يَوْمًا عَلَى ذَنْبٍ، فَقَالَ لَهُ أَقْصِرْ؟ فَقَالَ خَلَنِي وَرَبِّي أَبْعَثَ عَلَيَّ رَقِيئًا، فَقَالَ وَاللَّهِ لَا يَغْفِرُ اللَّهُ لَكَ، أَوْ لَا يُدْخِلُكَ اللَّهُ الْجَنَّةَ، فَقُبِضَ أَرْوَاحُهُمَا، فَاجْتَمَعَا عِنْدَ رَبِّ الْعَالَمِينَ، فَقَالَ لِهَذَا الْمُجْتَهِدِ أَكُنْتَ بِي عَالِمًا؟ أَوْ كُنْتَ عَلَيَّ مَا فِي يَدِي قَادِرًا؟ وَقَالَ لِلْمُذْنِبِ اذْهَبْ فَادْخُلِ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِي، وَقَالَ لِلْآخَرِ اذْهَبُوا بِهِ إِلَى النَّارِ (١).

چیرۆکی بیست و نهم: ئەو پیاوێی ئە جیاتی خۆی گەورە بریارێ دا

هاوێلی خۆشه‌ویست ئەبو هورەیره (خوای ئی زانی بیت) دەفەر موویت: گویم لێ بوو پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) دەیفەر موو: دوو پیاو هه‌بوو له‌به‌نی ئیسرائیل وه‌ك برا بوون یه‌كێکیان تاوان کار بوو ئەوی تریشیان کۆششی ده‌کرد له‌ خواپه‌رستی دا، به‌رده‌وام خواپه‌رسته‌که براکه‌ی ده‌بینی له‌سه‌ر تاوان پێی ده‌ووت: ده‌ست هه‌لگره‌ له‌ تاوان به‌سه‌، پۆژیکیان بینی له‌سه‌ر تاوانیک، ئەویش پێی ووت: ده‌ست هه‌لگره‌؟ تاوان کاره‌که‌ش ووتی: وازم لێ بێته‌ توخوا خۆم و خوای خۆم، ئایا تۆ نێردراوی به‌ چاودێر به‌سه‌ر منه‌وه‌؟ خوا په‌رسته‌که‌ش پێی ووت: سویند به‌خوا خوا لێت خۆش نابیت، یان خوا ناتکاته به‌هه‌شته‌وه‌ پوحيان کیشرا، هه‌ردووکیان گه‌پانه‌وه‌ لای په‌روه‌ردگار،

(١) (صَحِيح) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْخَامِعِ (٤٤٥٥).

پەروەردگار بە خواپەرستەکەى فەرموو: ئایا تۆ زانیاریت هەبوو بەوێى کە
من لێى خۆش نابم؟ پاشان بە تاوانکارەکەى فەرموو: بێۆ بۆبەهەشت
بەپەحمو بەزەبى خۆم، وە بە خوا پەرستەکەشى فەرموو: ببەن بۆ دۆزەخ.
چەند سوودو نامۆگاریبێک لەم چیرۆکەدا.

(١) پێویستە مەزنی باوەردار ئاگاداریبێت خۆى گەرە لە خۆى توپە نەکات،
وە لە جیاتی خۆى گەرە بپار نەدات و بەناوى ئەووە قسە نەکات .

(٢) پێویستە لەسەر مەزنی موسلمان لە وێستگەى بەندایەتیدا راپۆهەستى و
کار بەفەرمانى خوا بکات، ئارامگرێت لەسەر بانگەوازو بانگێشت کردنى
خەلکى و پەلە نەکات لە حوکمدان بەسەریاندا .

(٣) دەبێت باوەردار بەو خواپەرستەى کە دەیکات لە خۆى بابى نەبێت .

(٤) مەزنی باوەردار هەركاتێك قسە دەکات پێویستە بێر لەسەر ئەنجامەکەى
بکاتەو، چونکە بەندە هەیه قسەى وادەکات خۆى گەرە بەهۆى ئەو
قسەیهو دەبیاتە خوارەو بە ناو ئاگریدا .

(٥) کەسانێك هەن گومانیان وابە خەلکى هەموویان بەهێلاک چوون و خۆبەشی
پزگارى بوو، بەلام لە راستیدا ئەو کەسە خۆى بەهێلاک چوو .

(٦) خۆى گەرە لە هەموو تاوان و گوناھێك خۆش دەبێت ئەگەر ویستى
لێبێت جگە لە شیرك، بەراستى خۆى گەرە لەکەسێك خۆش نابێت کە
هاوبەشى بۆ بپار بدات، بەلام لەو بچوکتەر هەر تاوانێك بێت خۆش دەبێت بۆ
هەركەسێك کە ویستى لێبێت و شایەنى ئەو لێخۆش بوونە بێت .

(٧) ترسان لە عاقیبەتى خراپ .

روونکردنه‌وه‌یه‌ک :

زانای پایه‌به‌رز شیخ ابنُ العُثَیْمِین (ره‌حه‌تی خوای لی‌بیت) ده‌فه‌رموویت: ئیمه‌ شایه‌تی بۆ هه‌موو باوه‌پداریک ده‌ده‌ین که له‌به‌ه‌شتدایه، به‌لام نه‌گه‌ر که‌سیکمان بینى نوێژ ده‌کات و زه‌کات ده‌دات و پۆژوو ده‌گزی‌ت و حه‌ج ده‌کات و خێرو سه‌ده‌قه ده‌کات و چاکه‌کاره‌و گوێپایه‌لی دایک و باوکیتی و سه‌ردانی خزم و ناسیاری ده‌کات، ئه‌وا شایه‌تی بۆ ناده‌ین که ئه‌و که‌سه له‌به‌ه‌شتدایه، چونکه ئیمه‌ بۆمان نییه‌ هیچ که‌سیک ده‌ستنیشان بکه‌ین، وه ئه‌گه‌ر پیاویکی بێ باوه‌پو یاخی مان بینى و قورئانی ده‌دان و ده‌یخسته ژێر پێیه‌وه‌و گالتیه‌ی به‌ خوای گه‌وره‌و پیغه‌مبهر(ﷺ) ده‌کرد، ئه‌وا نالین: ئه‌و که‌سه له‌ ئاگر دایه، به‌لکو ده‌لین هه‌ر که‌س ئه‌و کاره‌ بکات ئه‌وه له‌ ئاگر دایه، به‌بێ ده‌ست نیشانکردن، چونکه ده‌گونجیت ئه‌و که‌سه له‌ کۆتایی ژيانیدا خوای گه‌وره‌ منه‌تی به‌ سه‌ردا برێژیت و هیدایه‌تی بدات، وه تۆ نازانیت، بۆیه ده‌بیت جیاوازی بکری‌ت له‌ نیوان (التعین و الإطلاق، أو التعین والإجمال)، بۆیه بیروباوه‌پى (ئه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه) ئه‌وه‌یه که شایه‌تی بۆ هیچ که‌س نه‌دریت که له‌ به‌ه‌شتدایه، وه شایه‌تیش بۆ هیچ که‌س نه‌دریت که له‌ ئاگر دایه، جگه‌ له‌وه‌ی که خوای گه‌وره‌و پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) ده‌ست نیشانی کردوون و شایه‌تی بۆ داون ^(۱).

(۱) بپوانه: ته‌فسیری جوزئی زاریات ثابته‌تی (يُؤْتِكُ عَنْهُ مِنْ أَفْكَ)، الشَّيْخ / مُحَمَّدُ بْنُ صَالِحٍ الْعُثَيْمِين .

القصة الثالثة والعشرون: موسى (عليه السلام) و ملك الموت

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: أَرْسَلَ مَلَكُ الْمَوْتِ إِلَى مُوسَى (عليه السلام) فَلَمَّا جَاءَهُ صَكَّهُ فَقَفَا عَيْنَهُ فَرَجَعَ إِلَى رَبِّهِ فَقَالَ أَرْسَلْتَنِي إِلَى عَبْدٍ لَا يُرِيدُ الْمَوْتَ، قَالَ: فَرَدَّ اللَّهُ إِلَيْهِ عَيْنَهُ وَقَالَ: ارْجِعْ إِلَيْهِ فَقُلْ لَهُ: يَضَعُ يَدَهُ عَلَى مَنْشِ ثَوْرٍ، فَلَهُ بِمَا غَطَّتْ يَدُهُ بِكُلِّ شَعْرَةٍ سَنَةٌ، قَالَ: أَيْ رَبِّ ثُمَّ مَهْ قَالَ: ثُمَّ الْمَوْتُ، قَالَ: فَلَا أَنْ فَسَأَلَ اللَّهُ أَنْ يُدْنِيَهُ مِنَ الْأَرْضِ الْمُقَدَّسَةِ رَمِيَةً بِحَجَرٍ، فَقَالَ: رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَلَوْ كُنْتُ ثُمَّ لَأَرْثِيَكُمْ قَبْرَهُ إِلَى جَانِبِ الطَّرِيقِ تَحْتَ الْكُتَيْبِ الْأَحْمَرِ^(۱) چیرۆکی بیست و سێ یه‌م: پیغه مبه‌ر موسا (عليه السلام) وه مه‌لانیکه‌ی گیان کیشان

هاوه‌لی خۆشه‌ویست نه‌بو هوره‌یره (خوای ئا‌ پازی بی‌ت) ده‌فه‌رمووی‌ت: پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: مه‌لانیکه‌ی گیان کیشان نێردرا بۆ‌لای موسا (عليه السلام) (له‌سه‌ر شیوه‌ی م‌و‌ف)، جا کاتێک هات بۆ‌لای زله‌یه‌کی لێ‌داو چاوی کو‌یز کرد، مه‌لانیکه‌ ته‌که‌ گه‌‌پا‌یه‌وه بۆ‌لای خوای گه‌‌وره‌و فه‌رمووی: منت ناردوه‌و بۆ‌لای به‌نده‌یه‌ک م‌رد‌نی ناو‌یت، خوای په‌روه‌ردگار چاوی بۆ‌ گ‌ێ‌پا‌یه‌وه‌و فه‌رمووی: ب‌گه‌‌رێ‌ره‌وه بۆ‌لای و پێ‌ی ب‌لێ: با ده‌ست بخاته‌ سه‌ر پ‌شتی گایه‌ک، چه‌ند تال مو‌و‌که‌وته ژێ‌ر ده‌سته‌یه‌وه نه‌وه‌نده سال ده‌ژیت، نه‌ویش فه‌رمووی: ئه‌ی دوا‌ی نه‌وه‌نده ساله؟ فه‌رمووی: دوا‌ی ئه‌وه ده‌مریت، پیغه مبه‌ر موسا (عليه السلام) فه‌رمووی: ده‌ی ئێ‌ستا با به‌رم داوا‌یه‌که له‌ خوای په‌روه‌ردگار نزیک ب‌کاته‌وه له‌خاکی پ‌یرۆ‌ز به‌نه‌ندازه‌ی به‌رد هاو‌پ‌ۆ‌یک، وه

(۱) أخرجه البخاري (۳۴۰۷)، ومسلم (۶۱۰۱).

پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) فەرمووی: ئەگەر لە لای ئەو بوايەم، ئەوا قەبرە کەم نیشان دەدان و لە کەناری پێگە کەدا لە ژێر کۆمەڵە لمێکی سوردایە .
چەند سوود و ئامۆژگارییە کە لەم چیرۆکەدا .

- (۱) مەلانیکیە لە سەر شیوەی مرقەکان دین بۆ سەر زەوی بۆلای مرقەکان .
- (۲) مردن پێگە یەکی حەتمیە و هەموو مرقەیک و خاوەن نەفسیک دەمریت .
- (۳) مرقەکان حەز بە مردن ناکەن و مردنیان پێ ناخۆشە، بە لām لە راستیدا مردن باشترە بۆ باوەردار لە توش بوون بە فیتنە و گومرایی و تاوان و گوناھ .
- (۴) پێغه‌مبەران لە کاتی مردنیاندا موخە یەرو سەرپشک دەکری، لە نیوان مردن و ژياندا .

(۵) فەزڵ و گەورەیی ناشتن لە خاکی پیروز (الأرض المقدسة) .

(۶) قەبرە کە ی پێغه‌مبەر موسا (عليه السلام) لە خاکی پیروز، وە پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) شوینە کە ی زانیوە و هەندیک نیشانی باسکرد لە سەری .

(۷) فەزڵ و گەورەیی پێغه‌مبەر موسا (عليه السلام) لە لای خۆی گەورە، ئەو وە بو بە یە ک زە چاوی مەلانیکیە گیان کێشانی کوێر کرد، جا ئەگەر پێغه‌مبەر موسا (عليه السلام) لە لای خۆی گەورە بە پێز نەبوايە، ئەوا مەلانیکیە گیان کێشان تۆلە ی دە سەندە وە .

(۸) کوێر کردنی چاوی مەلانیکیە گیان کێشان لە لایەن پێغه‌مبەر موساوە (عليه السلام) واتە: ئەو چاوە ئادەمیە ی کە لە سەر شیوە کە ی خۆی نیشاندابوو، چونکە ئەگەر لە سەر شیوە ی مەلانیکیە خۆی نیشان بدایە، ئەوا نەیدەتوانی زلە ی لێ بدات و توانای نە دەبوو بە سەریدا .

پەنکەردنەوێهە ک:

هەندیک لەبیدەهەچی و گومراکان دەلێن: چۆن دەبێت پێغه‌مبەر موسا (ﷺ) چاوی مەلانیکی پۆج کێشان کوێر بکات، بۆ وەلامی ئەم شوێهە دەچینه لای پێشەوانەوێهە (پەحمەتی خۆی لێ بێت) و ئەو زانا یا ئیمان پێی پادەگەنێت، دەفەرموێت: زانا یا وەلامی ئەم شوێهە یان داوێهە بە چەند وەلامیک، لەوانە: یەگەم؛ هیچ پێگەریک نییە کە خۆی گەرە پێگە ی پێدایێت بەوێهە کە چاوی کوێر بکات، وە دەگونجێت تا قیگەردنەوێهە کە بێت بۆ مەلانیکی پۆج کێشان، هەر وەها خۆی گەرە وێستی چۆن بێت هەر ئەوێهە دەبێت .

دووهم: پێغه‌مبەر موسا (ﷺ) نەیزانی کە ئەو مەلانیکی گیان کێشانەو لەلای خۆی گەرەوێهە نێردراو، بەلکو وای زانی کە پیاوێکی بێگەنەوێهە بۆ زیان پێگەیانندی هاتوێهە، بۆیە ئەویش بەرگری لە خۆی کردوێهە، وە نەیشی وێستوێهە کە کوێری بکات، چونکە، زللە یەکی لێداوێهە (صَكُّهُ أَي لَطْمُهُ)، ئەمەش بۆ چوونی ئێمە بۆ بەکری کوێر خوزەیمەو جگە لەوانێشە .

هەر وەها (الْمَازِرِي وَالْقَاضِي عِيَّاض) دەفەرموێن: هیچ بەلگە یەک نییە کە پێغه‌مبەر موسا (ﷺ) بە ئەنقەست چاوی کوێر کردبێت، وە ئەگەر بووترێت: ئەو جاری دووهم پێغه‌مبەر موسا (ﷺ) دانی پێدانا کە ئەو مەلانیکی پۆج کێشانە؟ وەلامی دەدەینەوێهە بەوێهە کە جاری دووهم هاتەوێهە بۆ لای نیشانە ی پێی بوو کە دەناسرایەوێهە مەلانیکی پۆج کێشانە، بۆیە خۆی دایە دەستی و تەسلیم بوو، خۆی گەرە لە هەموو کەس زاناترە^(۱).

(۱) بێوان: شَرْحُ التَّوْرَةِ عَلَى مُسْلِمٍ (۸/۱۰۳/۱۳۷۴).

هه‌روه‌ها پێشه‌وا ئێبنو حه‌جەر (په‌حمه‌تی خوای لی بیّت) زانیارییه‌کی تهرمان ده‌داتسێ به‌وه‌ی که ده‌فه‌رموویت: ده‌لێت: پێغه‌مبهران له‌ کاتی مردنیاندا موخه‌یه‌ر ده‌کریّن، له‌ نیوان مردن و ژياندا، ئه‌میش ئاگادار نه‌کراوه‌ته‌وه‌ پێش مردنی، بۆیه جاری دووهم که ئاگادار کرایه‌وه‌و موخه‌یه‌ر کراو مه‌لائیکه‌ته‌که‌ خوێ ناساند ئه‌میش خوێ دایه‌ ده‌ستی و ته‌سلیم بوو، وه‌ئهم ووتیه‌ له‌ هه‌موویان به‌هێزتره‌و نزیکتره‌ له‌ پاستیه‌وه‌، خوای گه‌وره‌ش له‌ هه‌موو که‌س زاناتره‌^(۱).

(۱) به‌وانه: فَتْحُ الْبَارِي شَرْحُ صَحِيحِ الْبُخَارِيِّ (۱۰/۲۰۴/۳۱۵۵).

القصة الرابعة والعشرون: الحجر الذي فر بثوب موسى (عليه السلام)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِنَّ مُوسَى كَانَ رَجُلًا حَيًّا سَتِيرًا، لَا يُرَى مِنْ جِلْدِهِ شَيْءٌ اسْتَحْيَاءَ مِنْهُ، فَأَذَاهُ مِنْ ابْنِي إِسْرَائِيلَ، فَقَالُوا مَا يَسْتَرُ هَذَا التَّسْتَرُ إِلَّا مِنْ عَيْبٍ بَجِلْدِهِ، إِمَّا بَرَصٌ وَإِمَّا أُذْرَةٌ وَإِمَّا آفَةٌ، وَإِنَّ اللَّهَ أَرَادَ أَنْ يُبَيِّنَهُ مِمَّا قَالُوا لِمُوسَى فَخَلَا يَوْمًا وَخَذَهُ فَوَضَعَ ثِيَابَهُ عَلَى الْحَجَرِ ثُمَّ اغْتَسَلَ، فَلَمَّا فَرَّغَ أَقْبَلَ إِلَى ثِيَابِهِ لِيَأْخُذَهَا، وَإِنَّ الْحَجَرَ عَدَا بِثَوْبِهِ، فَأَخَذَ مُوسَى عَصَاهُ وَطَلَبَ الْحَجَرَ، فَجَعَلَ يَقُولُ ثَوْبِي حَجَرٌ، ثَوْبِي حَجَرٌ، حَتَّى انْتَهَى إِلَى مَلَأٍ مِنْ ابْنِي إِسْرَائِيلَ، فَرَأَوْهُ غُرْبَانًا أَحْسَنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ، وَأَبْرَاهُ مِمَّا يَقُولُونَ، وَقَامَ الْحَجَرُ فَأَخَذَ ثَوْبَهُ فَلَبَسَهُ، وَطَفِقَ بِالْحَجَرِ ضَرْبًا بِعَصَاهُ، فَوَاللَّهِ إِنْ بِالْحَجَرِ لَنَدَبًا مِنْ أَثَرِ ضَرْبِهِ ثَلَاثًا أَوْ أَرْبَعًا أَوْ خَمْسًا فَذَلِكَ قَوْلُهُ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ ءَادُوا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجْهًا﴾ (١).

چیرۆکی بیست و چوارم: ئەو بەردەیی پۆشاکە کە ی پیغه مبه‌ر موسا (عليه السلام) ی رفاند هاره‌لی خۆشه‌ویست ئەبو هوره‌یره (خوای ئی پازی بیست) دەفه‌رموویت: پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: به‌راستی پیغه مبه‌ر موسا (عليه السلام) پیاویکی شه‌رمز و شاراووه‌ بوو، هیچ کات لاشه‌ی به‌پووتی نه‌ده‌بینرا چونکه شه‌رمی لییان ده‌کرد، هه‌ندیک له‌ ئازارده‌ران له‌ به‌نی ئیسرائیلیه‌کان ئازاریان ده‌دا، ووتیان: ئەم شارده‌نه‌وه‌یه‌ی موسا (عليه السلام) ئیلاعه‌بیته‌ک له‌ پێست و لاشه‌یدا هه‌یه، جا یان نه‌خۆشی به‌له‌کی هه‌یه، وه‌یان هه‌له‌کی گونی

(۱) أخرجه البخاري (٣٤٠٤).

ئاوساوه، وه یان به‌لاو نه‌هامه‌تییه‌کی هه‌یه، وه خوای گه‌وره‌ش ده‌یویست که له‌و تۆمه‌ت و بوختانانه‌ پاک‌ی بکاته‌وه که به‌ موسا (علیه‌السلام) ده‌وترا، پۆژیکیان به‌ته‌نها بوو پۆشاکه‌که‌ی له‌سه‌ر به‌ردیک داناو پاشان خۆی شۆری، وه‌کاتی‌ک له‌ خۆشۆردن بووه‌وه ویستی پۆشاکه‌که‌ی ببات و له‌به‌ری بکات، به‌لام به‌رده‌که به‌ خیرایی پۆیشت، وه موسا (علیه‌السلام) به‌ داره‌که‌یه‌وه دوی که‌وت و له‌ به‌رده‌که‌ی ده‌داو ده‌یفه‌رموو: ئه‌ی به‌رد بوه‌سته پۆشاکه‌کانم پۆشاکه‌کانم، تاکو گه‌یشته‌ لای کۆمه‌لێک له‌ به‌نی ئیسرائیلیه‌کان (ئه‌وانه‌ی که‌ بوختانیان بۆ کرد بوو به‌وه‌ی که‌ لاشه‌ی عه‌یبیک‌ی هه‌یه)، پاشان که‌ لاشه‌یان به‌پوت‌ی بینی که‌ خوای گه‌وره له‌ جوانترین شیوه‌ دروست‌ی کردووه‌و به‌ری کرد له‌و تۆمه‌ت و بوختانانه‌ی که‌ بۆیان هه‌لبه‌ستبوو، ئینجا به‌رده‌که وه‌ستاو موسا (علیه‌السلام) پۆشاکه‌که‌ی بردو له‌به‌ری کردو ئینجا به‌ داره‌که‌ی له‌ به‌رده‌که‌ی ده‌دا، پاشان فه‌رمووی: سویند به‌خوا شوین‌ه‌وارو شوین لێدانی داره‌که به‌ به‌رده‌که‌وه دیاره، سیان یان چوار یان پینج، خوای په‌روه‌ردگاریش ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَىٰ فَبَرَأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهاً﴾ په‌روه‌ردگاریش فه‌رموویه‌تی: ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هیناوه، وه‌کو ئه‌وانه مه‌بن که‌ ئازاری موسایان دا، په‌روه‌ردگار له‌و تۆمه‌ت و بوختانانه‌ پاراستی و پاک‌ی کرده‌وه، ئه‌و لای خوا نۆد به‌پێزو خاوه‌ن پله‌یه .

چەند سوودو ئامۆزگارییەك لەم چیرۆكەدا.

- (۱) لە شەریعەتی پێغه‌مبەر موسادا (ﷺ) ڕێگە پێدراو بوو پیاوان بە پوتی خۆیان بشۆرن، بەلام شەریعەتی ئێمە ئەوەی لابر دوووە وەسخی کردووە.
  - (۲) فەزل و گەورەیی پێغه‌مبەر موسا (ﷺ) وە شەرمکردنی لەوەی كە بە پوتی خۆ بشۆریت، هەرچەندە ڕێگە پێدراویش بوو .
  - (۳) پێویستە مرقفی باوەردار بە شەرم بیت، بە تاییەتی لە بەرامبەر پەرەردگارا، شەرمکردنێك كە شایەن بیت بەرامبەر بە پەرەردگار .
  - (۴) شەرم كردن ڕێگەیه‌كە بەرەو بەهەشت .
  - (۵) مرقفی باوەرداری شەرم لای پەرەردگار خۆشەویستە .
  - (۶) پێویستە هەر كات مرقفی باوەردار خۆی شۆری لە شوێنكی داپۆشراودا خۆی بشۆریت، بۆ ئەوەی هیچ كەس نە ی بینیت .
  - (۷) پێغه‌مبەران (عَلَيْهِمُ السَّلَام) لە هەموو كەم و كورپیەك بەرین و پەرەردگار هەلی بژاردوون، كاتێك بەنی ئیسرائیل لاشەیان بەپوتی بینی، جوانترین شیوەی هەبوو، دڵنیا بوون لەوەی كە بەهەڵدا چوونە .
  - (۸) تەنانت پێغه‌مبەرانیش (عَلَيْهِمُ السَّلَام) لە ئازاردانی نەزانه‌كان پزگاریان نەبوو، بەلام ئەوان ئارامگر بوونە لەسەر ئەو ئازاردانە .
  - (۹) چەند موعجزەیه‌کی پێغه‌مبەر موسا (ﷺ) لەوانە: پۆیشتن و پاكردنی بەرد، شوێنەوارو دەرکەوتنی شوین دارەكان لەسەر بەردەكە .

النِّصَّةُ الْخَامِسَةُ وَالْعِشْرُونَ: حَبَسَ الشَّمْسُ لِنَبِيِّ مِنَ النَّبِيِّاءِ (الْعَلَاءِ)
 عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) غَرَا نَبِيٌّ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ فَقَالَ لِقَوْمِهِ
 لَا يَتَّبِعْنِي رَجُلٌ قَدْ مَلَكَ بُضْعُ امْرَأَةٍ وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يَبْنِيَ بِهَا وَلَمَّا بَيْنَ وَلَا آخِرُ قَدْ
 بَنَى بُنْيَانًا وَلَمَّا يَرْفَعُ سُقْفَهَا وَلَا آخِرُ قَدْ اشْتَرَى غَنَمًا أَوْ خِلْفَاتٍ وَهُوَ مُنْتَظَرٌ
 وَلَإِذَاهَا قَالَ: فَغَرَا فَادْنَى لِلْقَرْيَةِ حِينَ صَلَاةِ الْعَصْرِ أَوْ قَرِيبًا مِنْ ذَلِكَ فَقَالَ
 لِلشَّمْسِ أَنْتِ مَأْمُورَةٌ وَأَنَا مَأْمُورٌ اللَّهُمَّ احْبِسْهَا عَلَيَّ شَيْئًا فَحَبَسَتْ عَلَيْهِ حَتَّى
 فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ قَالَ: فَجَمَعُوا مَا غَنَمُوا فَأَقْبَلَتِ النَّارُ لِتَأْكُلَهُ فَأَبَتْ أَنْ تَطْعَمَهُ فَقَالَ
 فِيكُمْ غُلُولٌ فَلْيَايَعْنِي مِنْ كُلِّ قَبِيلَةٍ رَجُلٌ فَبَايَعُوهُ فَلَصِقَتْ يَدُ رَجُلٍ بِيَدِهِ فَقَالَ
 فِيكُمْ الْغُلُولُ فَلْتُبَايَعْنِي قَبِيلَتُكَ فَبَايَعْتَهُ قَالَ فَلَصِقَتْ يَدَ رَجُلَيْنِ أَوْ ثَلَاثَةٍ فَقَالَ
 فِيكُمْ الْغُلُولُ أَنْتُمْ غُلَلْتُمْ قَالَ فَأَخْرَجُوا لَهُ مِثْلَ رَأْسِ بَقَرَةٍ مِنْ ذَهَبٍ قَالَ فَوَضَعُوهُ
 فِي الْمَالِ وَهُوَ بِالصَّعِيدِ فَأَقْبَلَتِ النَّارُ فَأَكَلَتْهُ فَلَمْ تَحِلِّ الْغَنَائِمُ لِأَحَدٍ مِنْ قَبْلِنَا
 ذَلِكَ بَأَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى رَأَى ضَعْفَنَا وَعَجَزَنَا فَطَيَّبَهَا لَنَا (١).

چیرۆکی بیستوینجهم: راگرتنی خۆر بۆ یه‌كێك له پێغه‌مبه‌ران (الْعَلَاءِ)

هاوێلی خۆشه‌ویست ئه‌بو هوره‌یره (خوای ئی‌پازی بی‌ت) ده‌فه‌رموویت:
 پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووێته‌ی: پێغه‌مبه‌ریك له پێغه‌مبه‌ران
 غه‌زابه‌کی كرد، وه به ئومه‌ته‌كه‌ی فه‌رموو: با پیاویك شوینم
 نه‌كه‌وێت كه ئافه‌ره‌تیکی ماره‌كردی‌ت و ویستبیتی بیگوژیته‌وه و
 هیشتا نه‌یگواستبیتیته‌وه، هه‌روه‌ها كه‌سیکی تریش كه خانووی‌ه‌کی

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (٣١٢٤)، وَمُسْلِمٌ (٤٥٣٠).

دروستکردبیت و هیشتا سه‌ری نه‌گرتبێ، وه یه‌کیکی تریش که مه‌پ
یان ووشتری ئاوسی کپی بی‌و چاوه‌پێی به‌چکه‌ی بی‌و بزیت، ئینجا
پیغه‌مبه‌ره‌که‌ غه‌زا که‌ی کردوو پاشان نزیک گوندیک بووه، کاتی نویژی
عه‌سریان ده‌وروبه‌ری عه‌سر، پیغه‌مبه‌ره‌که‌ به‌ خۆری فهرموو: تۆ
فه‌رمان به‌رداری و منیش فه‌رمان به‌ردارم، خواجه بۆ ماوه‌یه‌ک ئهم
خۆره‌ راگره‌ بۆم، وه‌ خۆره‌ که‌ی بۆ راگیرا تا کو خوای گه‌وره‌ سه‌ری
خست، ئینجا ده‌ست که‌وته‌ جه‌نگیه‌کانیان کۆکرده‌وه، پاشان ئاگر
هات بۆ ئه‌وه‌ی که‌ ده‌ست که‌وته‌کان بسوتی‌نێت، به‌لام نه‌ی سوتاند،
پیغه‌مبه‌ره‌که‌ش فهرمووی: دزتان تێدایه‌، با له‌ هه‌ر هۆزیک پیاویک
په‌یمانم بدات، ئینجا په‌یمانیان دایه‌ و ده‌ستی پیاویک به‌ ده‌ستییه‌وه
لکا (به‌ ده‌ستییه‌وه‌ نوسا)، پیغه‌مبه‌ره‌که‌ش فهرمووی: دزتان تێدایه‌،
با هۆزه‌ که‌ت هه‌موویان په‌یمانم بده‌ن، وه‌ هۆزه‌ که‌ی هه‌موویان
په‌یمانیان دایه‌ و ئه‌مجاره‌یان ده‌ستی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ لکا به‌ ده‌ستی دوو
یان سی پیاوی هۆزه‌ که‌یه‌وه، پاشان پیغه‌مبه‌ره‌که‌ فهرمووی:
ده‌زه‌ که‌ له‌ ناو ئیوه‌ دایه‌ و ئیوه‌ دزیتان کردوه، ئینجا به‌ ئه‌ندازه‌ی
سه‌ره‌ مانگایه‌ک ئالتونیان بۆ ده‌ره‌ینا و خستیانه‌وه‌ ناو
ده‌ستکه‌وته‌کان که‌ له‌ ده‌شته‌ که‌دا دانرابوو، ئه‌مجاره‌یان ئاگره‌که‌
هات و سوتاندی، ده‌ستکه‌وته‌کانی شه‌پ بۆ که‌س حه‌لال نه‌کراوه
له‌ پێش ئێمه‌دا، به‌لام چونکه‌ خوای گه‌وره‌ ئێمه‌ی به‌ لاوازی و بی‌
ده‌سه‌لاتی بینیه‌، بۆیه‌ ده‌ستکه‌وتی شه‌پی بۆ حه‌لال کردوین .

چه‌ند سوودو نامۆزگار ییه‌ک له‌م چیرۆکه‌دا.

- (۱) غه‌زاو جه‌نگ له‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌کانی پیش ئیمه‌ش فهرز بووه .
- (۲) له‌ چیرۆکه‌که‌دا به‌لگه‌ی نه‌وه‌ی تیدایه‌ که نابیت که سانیک بچن بۆ غه‌زاو جه‌نگ له‌کاتی‌که‌دا سه‌رقاڵن به‌ ژن هینان یان خانوو دروست کردن .
- (۳) خوشویستنی دنیا هۆکاره‌ بۆ پێگری له‌ غه‌زاو جیا بوونه‌وه‌ له‌ موسلمان .
- (۴) نیشانه‌و موعجیزه‌ی گه‌وره‌ له‌سه‌ر ده‌سه‌لاتی خوای گه‌وره‌، هه‌روه‌ها پشتگیری کردنی نێر دراوه‌کانی و یارمه‌تیدانیان، له‌سه‌ر نه‌و کاره‌ گرنگانه‌ی خراوته‌ نه‌ستۆیان، له‌وانه‌: پاگرتنی خۆر تا‌کو به‌سه‌ر دوژمن‌دا سه‌ر ده‌که‌ون .
- (۵) له‌ ئوممه‌تانی پیش ئیمه‌دا ده‌ستکه‌وتی غه‌زاو جه‌نگ هه‌لال نه‌بووه‌، بۆیه‌ کاتیک ده‌ستکه‌وتیان هه‌بوایه‌ نه‌وا کۆیان ده‌کرده‌وه‌و ئاگرێک ده‌هات‌و ده‌یسوتاند، به‌لام بۆ ئه‌م ئوممه‌ته‌ هه‌لاله‌و په‌وایه .
- (۶) له‌ ئوممه‌تانی پیش‌ودا پیاو چاک هه‌بووه‌ که له‌ پیناوی خوادا جه‌نگاون، وه‌ خوای گه‌وره‌ له‌سه‌ر ده‌ستی نه‌وان سه‌ر که‌وتن به‌ده‌ست ده‌خات .
- (۷) به‌هۆی کرداری نه‌فامه‌وه‌ سزای خوای گه‌وره‌ کۆمه‌لیک ده‌گرێته‌وه‌ .
- (۸) هه‌رچه‌نده‌ نه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ سوپاکه‌ی پاک کردبووه‌ له‌وانه‌ی ده‌بنه‌ هۆی شکاندنی سوپا، به‌لام هه‌ر کۆمه‌لیک باوه‌ر لاوازی تیدا مابوو، نه‌وانیش نه‌وانه‌ بوون که دزی یان له‌ ده‌ست که‌وتی جه‌نگ کرد بوو .

الفَصَّةُ السَّادِسَةُ وَالْعِشْرُونَ: الْقَوْمُ الَّذِي أَحْيَا اللَّهُ لَهُمْ مَيِّتًا

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) حَدَّثُونَا عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ، فَإِنَّهُ كَانَتْ فِيهِمُ الْأَعَاجِيبُ، ثُمَّ أَتَشَأُ يُحَدِّثُ قَالَ: خَرَجَتْ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ حَتَّى أَتَوْا مَقْبَرَةَ لَهُمْ مِنْ مَقَابِرِهِمْ، فَقَالُوا: لَوْصَلَيْنَا رَكَعَتَيْنِ، وَدَعَوْنَا اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يُخْرِجَ لَنَا رَجُلًا مِمَّنْ قَدْ مَاتَ نَسْأَلُهُ عَنِ الْمَوْتِ، قَالَ: فَفَعَلُوا فَبَيْنَمَا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ طَلَعَ رَجُلٌ رَأْسَهُ مِنْ قَبْرِ مِنْ تِلْكَ الْمَقَابِرِ خَلَّاسِي بَيْنَ عَيْنَيْهِ أَثَرُ السُّجُودِ، فَقَالَ: يَا هَؤُلَاءِ مَا أَرَدْتُمْ إِلَيَّ فَقَدْ مِتُّ مُنْذُ مِائَةِ سَنَةٍ، فَمَا سَكَنْتُ عَنِّي حَرَارَةُ الْمَوْتِ حَتَّى كَانَ الْآنَ فَادْعُوا اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لِي يَعِيدَنِي كَمَا كُنْتُ^(۱).

چیرۆکی بیستوشه‌شهم: نه‌و قه‌ومه‌ی خ‌وای گه‌وره‌ مردو یه‌کی بۆ زیندو کردنه‌وه
هاوه‌لی خۆشه‌ویست جابری کوپی عه‌بدوللا (خ‌وای لێ پازی بێت) ده‌فه‌رموویت:
پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: له‌ به‌نی ئیس‌رائیله‌وه‌ شت بگێڕنه‌وه‌،
چونکه‌ له‌ ناو نه‌واندا شتی زۆر سه‌ر سوپه‌ینه‌ر هه‌یه‌، جارێکیان کۆمه‌لێک له‌
به‌نی ئیس‌رائیل چوون بۆ گۆرستانێک له‌ گۆرستانه‌کانیان و وتیان: با دوو
پکات نوێژ بکه‌ین و داوا له‌ خ‌وای گه‌وره‌ بکه‌ین که‌ یه‌کێک له‌ پیاوه‌
مردووه‌کانی ئه‌م گۆرستانه‌مان بۆ زیندو بکاته‌وه‌ و بێنێته‌ده‌ر تاکو پرسیا‌ری
لێ بکه‌ین سه‌باره‌ت به‌ مردن، پاشان دوو پکاته‌ نوێژه‌که‌یان کردو و نه‌وه‌نده‌ی
پێنه‌چوو له‌ یه‌کێک له‌ گۆرپه‌کان پیاویکی په‌نگ نه‌سه‌ر سه‌ری له‌ ناو

(۱) (صَحِيح) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ فِي سِلْسِلَةِ الْأَحَادِيثِ الصَّحِيحَةِ (۲۹۲۶).

کۆپه‌که‌ی ده‌رکرد، وه‌ پیاوه‌که‌ شوینه‌واری سو‌جده‌ بردن به‌ ناو‌چه‌وانیه‌وه‌ دیار‌بوو، وه‌ پیاوه‌ مردوو‌ه‌که‌ به‌ به‌نی ئیس‌رائیلیه‌کانی ووت: ئێوه‌ چ کارێکتان به‌من هه‌یه‌؟ من ماوه‌ی سه‌د سال‌ ده‌بی‌ت مردووم، وه‌ تا‌کو ئێستا لاشه‌م سارد نه‌بو‌ته‌وه‌ له‌ گه‌رمی مردن و پۆ‌ج کێشان، بپا‌پێنه‌وه‌ له‌ خ‌وای گه‌وره‌ با به‌م گێ‌پێته‌وه‌ شوینی خۆم .

چهند سوودو نامۆ‌زگارییه‌ك له‌م چیرۆکه‌دا.

(۱) دروس‌ته‌ گێ‌زانه‌وه‌ی چیرۆکه‌کانی به‌نی ئیس‌رائیل به‌مه‌رجێ‌ك د‌لتیابیت له‌وه‌ی كه‌ هه‌لبه‌ستراو درۆ نییه‌ .

(۲) چه‌سه‌پاندنی كه‌راماتی پیاو‌چا‌كان پاس‌ته‌و خ‌وای په‌روه‌ردگار به‌ هه‌ندێ‌ك له‌به‌نده‌كانی خ‌وای ده‌به‌خشیت .

(۳) نوێ‌ژه‌وكاریکی سه‌ره‌كیه‌ بۆ‌پ‌زگاری‌بوون له‌ ناخ‌وشی و گه‌یراب‌وونی پا‌رانه‌وه‌ .

(۴) نا‌په‌حه‌تی ئازاری گیان‌كێشان و مانه‌وه‌ی د‌وای سه‌د سال .

(۵) کاریکی پێ‌گه‌ پێ‌ دراوه‌ نه‌گه‌ر كه‌سێ‌ك بپا‌پێته‌وه‌ له‌ خ‌وای گه‌وره‌ بۆ‌ شتی‌کی گه‌وره‌ (له‌ توانای م‌و‌ف‌دا نه‌بی‌ت)، وه‌ پێ‌ش یا‌رانه‌وه‌كه‌ی دوو پ‌كاهه‌ت نوێ‌ژ ب‌كات .

النِّصَّةُ السَّابِعَةُ وَالْعِشْرُونَ: وَصِيَّةُ نُوحٍ (عليه السلام) لِابْنِهِ

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ نُوحًا (عليه السلام) لَمَّا حَضَرَتْهُ الْوَفَاةُ، قَالَ لِابْنِهِ: إِنِّي قَاصٌّ عَلَيْكَ الْوَصِيَّةَ، أَمْرُكَ بِاثْنَيْنِ، وَأَنْهَاكَ عَنْ اثْنَيْنِ، أَمْرُكَ بِ— (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، فَإِنَّ السَّمَوَاتِ السَّعْيَ، وَالْأَرْضَيْنِ السَّعْيَ، لَوْ وُضِعَتْ فِي كَفَّةٍ، وَوُضِعَتْ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) فِي كَفَّةٍ، رَجَحَتْ بِهِنَّ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، وَلَوْ أَنَّ السَّمَوَاتِ السَّعْيَ، وَالْأَرْضَيْنِ السَّعْيَ، كُنَّ حَلَقَةً مُبْهِمَةً قَصَمْتَهُنَّ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، وَ(سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ)، فَإِنَّهَا صَلَاةٌ كُلُّ شَيْءٍ، وَبِهَا يُرْزَقُ الْخَلْقُ، وَأَنْهَاكَ عَنِ الشِّرْكِ وَالْكِبْرِ، قَالَ: قُلْتُ، أَوْقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَذَا الشِّرْكَ قَدْ عَرَفْنَاهُ، فَمَا الْكِبْرُ؟ قَالَ: أَنْ يَكُونَ لِأَحَدِنَا نَعْلَانِ حَسَنَتَانِ لَهُمَا شِرْكَانِ حَسَنَتَانِ؟ قَالَ: «لَا» قَالَ هُوَ أَنْ يَكُونَ لِأَحَدِنَا حُلَّةٌ يُلْبِسُهَا؟ قَالَ: «لَا» قَالَ: الْكِبْرُ هُوَ أَنْ يَكُونَ لِأَحَدِنَا دَابَّةٌ يَرْكَبُهَا؟ قَالَ: «لَا» قَالَ: أَفَهُوَ أَنْ يَكُونَ لِأَحَدِنَا أَصْحَابٌ يَجْلِسُونَ إِلَيْهِ؟ قَالَ: «لَا» قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَمَا الْكِبْرُ؟ قَالَ: سَفَهُ الْحَقِّ، وَغَمْصُ النَّاسِ (١).

چيروكى بيستو حهوتهم: وهسييتى پيغه مبهري نوح (عليه السلام) بو كوره كهي

هاوه لى خو شه ويست عه بدوللاى كورى عه مر (خوابان لى پازى بيت) ده فهرموويت: پيغه مبهري خوا (ﷺ) فهرموويه تى: له كاتيكا پيغه مبهري نوح (عليه السلام) مردنى نزيك بووه وه، به كوره كهي فهرموو: من وهسيه تت بى ده كه م، فهرمانت

(١) (صحيح) أخرجه البخاري في الأدب المفرد وصححه الشيخ الألباني في سلسلة الأحاديث الصحيحة (١٣٤).

پێده‌که‌م به دووشت، وه پێگريت لێده‌که‌م له دووشت، فه‌رمانت پێده‌که‌م به ووتنى: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) واته: هيچ په‌رستراویك نیه به‌حق جگه له (الله) چونكه هه‌ر چه‌وت ئاسمانه‌كان و زه‌وییه‌كانیش، ئه‌گه‌ر بخزێنه تايه‌کی ته‌رازووه‌وه (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) له تايه‌که‌ی ترى بێت، ئه‌وا (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) قورستره، وه ئه‌گه‌ر هه‌ر چه‌وت ئاسمانه‌كان و زه‌وییه‌كانیش ببن به بازنه‌یه‌کی ناديارو ئالۆز ئه‌وا (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) لێکیان جیا‌ده‌کاته‌وه، وه فه‌رمانیش پێده‌که‌م به ووتنى: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ)، واته: پاکى و بێگه‌ردى و ستایش بۆ خواجه، چونكه ووتنى ئه‌م ووشانه نوێژى هه‌موو شتێکه، وه به‌هۆیه‌وه پزق و پۆزى ده‌به‌خشریت به‌ دروستکراوه‌كان، وه پێگريشت لێده‌که‌م له هه‌وبه‌ش دانان بۆ خواى گه‌وره، وه له خۆبه‌گه‌وره‌زانين، هه‌وله‌كان فه‌رموویان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) زانیومه‌نه هه‌وبه‌ش دانان بۆ خواى گه‌وره‌ چیه، به‌لام خۆبه‌گه‌وره‌ زانیان چیه؟ ووتیان: ئه‌وه‌یه که یه‌کێک له ئێمه جوتێک نه‌عل یان پێلاویکی جوانی هه‌بێت و قه‌یتانی جوانی پێوه‌بێت، ئه‌ویش فه‌رمووی: نه‌خێر، ووتیان: یه‌کێک له ئێمه پۆشاکێکی جوانی هه‌بێت و له‌به‌رى بکات، ئه‌ویش فه‌رمووی: نه‌خێر، ووتیان: ئه‌وه‌یه که یه‌کێک له ئێمه سوارییه‌کی هه‌بێت و سواری بێت، ئه‌ویش فه‌رمووی: نه‌خێر، ووتیان: ئایا ئه‌وه‌یه که یه‌کێک له ئێمه هه‌ورپێ هه‌بێت و له‌لای دابنیشن، ئه‌ویش فه‌رمووی: نه‌خێر، ووتیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) ئه‌ی خۆبه‌گه‌وره‌ زانیان چیه؟ ئه‌ویش فه‌رمووی: وه‌رنه‌گرتن و په‌تکردنه‌وه‌ی حه‌ق و راستیه، وه به‌سوک و نزم ته‌ماشای کردنى خه‌لکه .

چه ئه سوودو ئامۆزگارییه که له م چیرۆکه دا.

(۱) پێویسته باوهردار له کاتی مردنیدا وهسیهتو ئامۆزگاری بۆ منداڵو خێزان و کهسو کاری بکات .

(۲) زهوییه کانیش ههوتن، وهکو ئاسمانه کان، خوای گهره دهه فهرمویت:

﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ﴾ ﴿۱۳﴾ سورة الطلاق .

واته: خوای پهروهردگار ئه و زاتهیه که ههوت چین ئاسمانی دروستکردوه، وه بهوینهی ئهوان زهویشی دروست کردوه.

(۳) فهزلو گهره بی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، وه بهدلتیایی تهنها وتنی: هیچ سوود به بێژهری ناگهینیت، ئه گهر ههوت مهرجی له گه ئا نه بیت، ئهوانیش:

— زانیاری به ماناکه ی له نه فی و جیگرکردندا، بۆیه ههرکه سیك بیلێت و ماناو ناوه پۆکه که ی نه زانیت ئه و سوودی پێ ناگهینیت .

— دلتیایی، که بریتیه له تهواویتی زانیاری پێی که دژی گومان و دوودلتیه .

— نییهت پاکی و دلسۆزی، که نه فی هاوبهش بپاردان دهکات .

— پاستگزی که به رهسته له دوو پوویی، چونکه دووپوه کان به زوبان ئه یلێن و باوهریان به دهلالهت له سه ر کراوه کان نییه .

— خۆشهویستی بۆ ئه م ووشهیه و ئه وهی که ئه م ووشهیه دهلالهت بکات له سه ری، وه خۆشحال بوون به م شته .

— خۆ په یوهست کردن به جی به جی کردنی مافه کانی، که بریتیه له کرده وه فرهزه کان به نیاز پاکی بۆ خوا .

- وەرگرتن، کەنەفی پەتکردنەوە ئەکات، ئەمەیش بە خۆ پەییوەستکردن بە
فەرمانەکانی خۆی پەروەردگار وازھێنان لە قەدەغەکراوەکانی ئەبێت .

(۴) فەزڵ و گەورەیی زیكرو یادی خۆی گەورە .

(۵) تەرازیوی پۆژی دواوی حەق و دوو تایی هەیه، ئەمیش بیروباوەڕی ئەهلی
سوننە و جەماعەیه .

(۶) خۆپازاندنەوە بە پۆشاکێ جوان بریتی نییه لە خۆبەگەورە زانین، بەلکو
کاریکی رێگەپێدراوە، پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: (إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ،
يُحِبُّ الْجَمَالَ)^(۱) .

واتە: خۆی پەروەردگار جوانە و خاوەنی هەموو ناو و سەفەتێکی جوان و
پیرۆزە، هەروەها هەموو کارەکانی جوان و پێپایەخ و پیرۆزە و جوانی بێ
سنورە لە ناو سیفەتدا، وە ئەوانەى خۆش دەوێت کە خۆیان دەپازێننەو
بە کار و کردەوێ جوان .

(۷) پێویستە مۆفی باوەردار خۆی لە خۆبەگەورە زانین بە دووربگیریت،
لەبەرئەوێ فەرموودەى ئۆرەاتوووە سەبارەت بەرێگری و قەدەغەیی
خۆبەگەورە زانین.

(۱) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ (۲۷۵)

القصة الثامنة والعشرون: مُحَاجَّةُ آدَمَ وَمُوسَى (عَلَيْهِمَا السَّلَام)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) اخْتَجَّ آدَمُ وَمُوسَى (عَلَيْهِمَا السَّلَام) عِنْدَ رَبِّهِمَا فَحَجَّ آدَمُ مُوسَى قَالَ مُوسَى أَنْتَ آدَمُ الَّذِي خَلَقَكَ اللَّهُ بِيَدِهِ وَنَفَخَ فِيكَ مِنْ رُوحِهِ وَأَسْجَدَ لَكَ مَلَائِكَتُهُ وَأَسْكَنَكَ فِي جَنَّتِهِ ثُمَّ أَهْبَطَ النَّاسَ بِخَطِيئَتِكَ إِلَى الْأَرْضِ فَقَالَ آدَمُ أَنْتَ مُوسَى الَّذِي اصْطَفَاكَ اللَّهُ بِرِسَالَتِهِ وَبِكَلَامِهِ وَأَعْطَاكَ الْأَنْوَاعَ فِيهَا تَبَيَّانُ كُلُّ شَيْءٍ وَقَرَّبَكَ نَجِيًّا فَبِكُمْ وَجَدْتَ اللَّهَ كَتَبَ التَّوْرَةَ قَبْلَ أَنْ أُخْلَقَ قَالَ مُوسَى بَارِعِينَ عَامًا قَالَ آدَمُ فَهَلْ وَجَدْتَ فِيهَا ﴿وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى﴾ قَالَ نَعَمْ قَالَ أَقْتُلُونِي عَلَى أَنْ عَمِلْتُ عَمَلًا كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَى أَنْ أَعْمَلَهُ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَنِي بَارِعِينَ سَنَةً قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَحَجَّ آدَمُ مُوسَى (عَلَيْهِمَا السَّلَام) ^(۱).

چیرۆکی بیستو هه شتەم: بە لێگە هینانەوه بۆ یە کتری لە نیوان ئادەم و موسا سەلامی خۆیان بێنیت هاوێلی خۆشەویست ئەبو هورەیرە (خوای لای پازێ بیت) دەفەرموویت: پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: ئادەم و موسا کەوتنە گفتوگۆ لە نیوان خۆیاندا لە لای خوای گەرە، وە ئادەم بە لێگە ی بە هیژتربوو لە موسا، موسا فەرمووی: تۆ ئادەمی کە خوای گەرە بە دەستی پێڕۆزو موبارەکی خۆی دروستی کردووی، وە لە پوچی خۆی فووی کرد بە بەرتا، وە مە لانیگە تەکان سووژەیان بۆ بردی، وە جیگیری کردی لە بەهەشتدا، پاشان بەهۆی هەڵگەت (کە لە دارە کەت خوارد) خە لکیت دا بە زاند بۆ سەر زەوی؟

(۱) أخرجه البخاري (٦٦١٤)، ومسلم (٦٦٨٦).

ئادەم فەرمووی: تۆ ئەو موسایەیی کە خوای گەورە بەهۆی پەيام و وشە پێرۆزەکانیەوە هەلیبژاردووی، وە تەوراتی پێبەخشی کە پۆشنکەرەوێ هەموو شتێک بوو، وە نزیکێ کردیتەو و پزگاری کردی، وە بوونی تەوراتیش چەندە پیش دروستکردنی من بوو؟ موسا فەرمووی: چل سال، ئادەم فەرمووی: ئەم ئایەتە ی تێدا بوو: کە خوای گەورە دەفەرموویت: ﴿وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ﴾ سۆرە طه .

واتە: ئادەم یاخی بوو لە پەروەردگاری و فریوی خواردو پزگای لی تێکچوو، موسا فەرمووی: بەلێ، ئادەمیش فەرمووی: باشە ئایا سەرزنەشتی من دەکە ی لەسەر کردەوێک کە پیش چل سال لە دروست بوونم خوای گەورە نوسیویەتی؟ ئینجا پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) فەرمووی: بەلگە ی ئادەم بەهێزتریو لە بەلگە ی موسا .

چەند سوود و ئامۆژگارییە ک ئەم چیرۆکە دا .

(۱) فەزڵ و گەورەیی پێغه‌مبەر ئادەم (ﷺ) بەوێ خوای گەورە بە دەستی خۆی دروستی کردوو، وە فەرمانی کردوو بە مەلائیکە تەکان سوجدە ی پێزی بۆ ببەن، هەر وە ها لە بەهشتدا دایناو .

(۲) فەزڵ و گەورەیی پێغه‌مبەر موسا (ﷺ) بەوێ خوای گەورە قسە ی لەگە ل کردوو، هەر وە ها ئەو لەو حانە ی پێ بەخشبوو کە هەموو شتێکی تێدا پوون کراو و تەو .

- (۳) چه‌سپاندنی ده‌ست بۆ خوای گه‌وره، وه دروست نییه بۆ هیچ که‌سیک نکولی له‌و پاستیه بکات، به‌لام شیوازه‌که‌ی چۆنه ئیمه نایزانین، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (سوره الشوری ۱۱) واته: هیچ شتی‌ک نییه له‌ وینه‌ی ئه‌و زاته پیروژه، وه هیچ شتی‌ک له‌و ناچیت، چونکه په‌روه‌ردگاره‌و به‌دیینه‌ره. وه هه‌ر ئه‌ویش بیسه‌رو بینایه.
- (۴) خوای گه‌وره ته‌وراتی به‌ده‌ستی خۆی نویسه‌و پیش دروستکردنی ئاده‌م به‌چل سال وه یه‌کی‌ک له‌و ئایه‌تانه‌ی که‌تیی‌دایه: ﴿وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى﴾ (سوره النحل ۱۲۱) له‌ قورئانی‌شدا هاتوه، هه‌روه‌ها ئاده‌میشی به‌ده‌ستی خۆی دروستکردوه.
- (۵) خوای گه‌وره به‌هشت و دۆزه‌خی دروستکردوه پیش دروستبوونی ئاده‌م.
- (۶) دروسته مونا‌قه‌شه‌و گفتو‌گۆکردن له‌سه‌ر باسی‌ک بۆ ده‌رکه‌وتنی حه‌ق و راستی، ئه‌ویش به‌چهند مه‌رجیک:
- ئه‌وکه‌سه‌ی که مونا‌قه‌شه‌و گفتو‌گۆ ده‌کات له‌سه‌ر پوونکردنه‌وه‌ی حه‌ق و راستی ده‌بی‌ت نیه‌ت پاک بی‌ت.
  - ده‌بی‌ت ئه‌وکه‌سه‌ی که مونا‌قه‌شه‌و گفتو‌گۆ ده‌کات زانا بی‌ت به‌و باسه.
  - ده‌بی‌ت که‌سیکی نه‌رم و نیان و له‌سه‌ر خۆبی‌ت و خۆبه‌گه‌وره زان نه‌بی‌ت، بۆ ئه‌وه‌ی حه‌ق و راستی په‌ت نه‌کاته‌وه.
  - ده‌بی‌ت د‌ل‌خۆش بی‌ت به‌ ده‌رکه‌وتنی حه‌ق و راستی، جا له‌سه‌ر ده‌ستی خۆی بی‌ت، یان له‌سه‌ر ده‌ستی به‌رامبه‌ره‌که‌ی بی‌ت.

القصة التاسعة والعشرون: فضل تَكَارُّرِ التَّوْبَةِ وَالِاسْتِغْفَارِ

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) فِيمَا يَحْكِي عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ: أَذْنَبَ عَبْدٌ ذَنْبًا، فَقَالَ: اللَّهُمَّ! اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَذْنَبَ عَبْدِي ذَنْبًا، فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ، وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، ثُمَّ عَادَ فَأَذْنَبَ، فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: عَبْدِي أَذْنَبَ ذَنْبًا، فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ، وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، ثُمَّ عَادَ فَأَذْنَبَ، فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَذْنَبَ عَبْدِي ذَنْبًا، فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ، وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، اْعْمَلْ مَا شِئْتَ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكَ، قَالَ عَبْدٌ الْأَعْلَى لَا أَذْرِي أَقَالَ فِي الثَّالِثَةِ أَوِ الرَّابِعَةِ اْعْمَلْ مَا شِئْتَ (١).

چیرۆکی بیست و نۆهه‌م: فه‌زێی دووباره بوونه‌وه‌ی ته‌ویه‌و داوا‌ی ئی خوشبوون کردن هاوه‌لی خوشه‌ویست نه‌بو هوره‌یره (خوا‌ی ئی پازی بیت) ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌وشتانه‌ی که له‌ په‌روه‌ردگاریه‌وه ده‌گێڕێته‌وه‌و ده‌فه‌رموویت: به‌نده‌یه‌ک گوناھێکی نه‌نجامداو ووتی: خوا‌یه له‌ گوناھه‌که‌م خوشبه، خوا‌ی په‌روه‌ردگاریش فه‌رمووی: به‌نده‌که‌م گوناھێکی نه‌نجامداو پاشان زانی که په‌روه‌ردگاریکی هه‌یه‌و له‌ گوناھ خوش ده‌بیت و له‌سه‌ر گوناھیش به‌نده‌کانی سزاده‌دات، پاشان دووباره گوناھێکی تری نه‌نجامدا‌یه‌وه‌و ووتی: خوا‌یه له‌گوناھه‌که‌م خوشبه، خوا‌ی په‌روه‌ردگاریش فه‌رمووی: به‌نده‌که‌م گوناھێکی نه‌نجامداو پاشان زانی که په‌روه‌ردگاریکی

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (٧٥٠٧)، وَمُسْلِمٌ (٦٩١٩).

هه‌یه‌و له گوناھ خۆش ده‌بی‌تو له‌سه‌ر گوناھیش به‌نده‌کانی سزاده‌دات، پاشان سیّ باره گوناھێکی تری ئه‌نجامدایه‌وه‌و ووتی: خوايه له‌گوناھه‌که‌م خۆشبه، خوای په‌روه‌ردگاریش فەرمووی: به‌نده‌که‌م گوناھێکی ئه‌نجامداو پاشان زانی که په‌روه‌ردگاریکی هه‌یه‌و له گوناھ خۆش ده‌بی‌تو له‌سه‌ر گوناھیش به‌نده‌کانی سزاده‌دات، خوای په‌روه‌ردگار فەرمووی: چی ده‌که‌یت بیکه، ئه‌وا من لێت خۆش بووم، (عَبْدُ الْأَعْلَى) ده‌فه‌رمووی‌ت: نازانم له جاری سیّ یه‌م دابوو یان چواره‌م فەرمووی: «چی ده‌که‌یت بیکه» .

چهند سوودو ئامۆزگارییه‌ك له‌م چیرۆکه‌دا.

(۱) گه‌وره‌یی و لیخۆشبوونی خوای په‌روه‌ردگار به‌رامبه‌ر به‌نده‌کانی .

(۲) دان پێدانانی مۆقه‌کان به‌ تاوان و گوناھه‌کانیان .

(۳) ئه‌گه‌ر به‌نده‌کان تاوان و گوناھ ئه‌نجام نه‌ده‌ن، ئه‌وا خوای گه‌وره له‌ناویان ده‌بات و گه‌ل و قه‌ومیکی تر دینیت که گوناھو تاوان ئه‌نجام بده‌ن و پاشان داوای لیخۆش بوون بکه‌ن و خوای گه‌وره‌ش لێیان خۆش بی‌ت .

(۴) هه‌ر که‌سی‌ك ته‌وبه‌ بکات له‌سه‌ر تاوان و گوناھه‌کانی ئه‌وا وه‌ك ئه‌وه‌ وایه که تاوانی ئه‌نجام نه‌دا بی‌ت .

(۵) پێویسته مۆقی باوه‌ردار ئاگادار بی‌ت له‌وه‌ی گوێ نه‌دات به‌تاوان و هه‌له‌، چونکه له‌وانه‌یه‌ مردن له‌ پڕ یه‌خه‌ی پێگه‌رت و بواری ته‌وبه‌ی نه‌دات .

پونکردنه وه‌یه‌ک

پیشه‌وا ئیبنول قه‌ییمی جه‌وزی (به‌حه‌تی خ‌وای لا بی‌ت) ده‌فه‌رمووی‌ت: ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ و‌ا ناگه‌ ینیت که خ‌وای گه‌وره‌ پ‌یگه‌ به‌ نه‌ نجامدانی گونا‌هو تاوان بدات، به‌ لکو واده‌ گه‌یه‌ نیت که خ‌وای گه‌وره‌ لی‌ی ده‌بوو‌یت، چونکه‌ به‌م شی‌وه‌یه‌ گونا‌هو تاوان ده‌کات و پاشان په‌شیمان ده‌بی‌ته‌وه‌ و ته‌وبه‌ ده‌کات، وه‌ خ‌وای گه‌وره‌ ئه‌و به‌نده‌یه‌ی تایه‌ت کردووه‌ به‌ لی‌بووردن، چونکه‌ زانیویه‌تی که سور نابی‌ت له‌سه‌ر گونا‌هو تاوان، به‌ لکو هه‌رکاتیک توشی گونا‌هیک هات به‌ په‌له‌ ته‌وبه‌ ده‌کات، وه‌ ئه‌م حوکمه‌ش گشتیه‌و هه‌مووکه‌ سی‌ک ده‌گری‌ته‌وه‌ که به‌م شی‌وه‌یه‌ بی‌ت، به‌ لام ئه‌و به‌نده‌یه‌ لی‌بووردنی بۆ پ‌راوه‌ ته‌وه‌، هه‌روه‌ک هاوه‌لانی به‌در، وه‌ به‌هه‌مان شی‌وه‌ ئه‌و هاوه‌لانه‌ی که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) مژده‌ی به‌هه‌شتی پ‌یداوان، یان پ‌ییانی پاگه‌ یاندووه‌ که خ‌وای گه‌وره‌ لی‌یان خ‌ۆش بووه‌، جا ئه‌مه‌ ئه‌وه‌ ناگه‌یه‌ نیت که پ‌یگه‌ی پ‌یدا‌بن گونا‌هو تاوان نه‌ نجام بده‌ن و واز له‌ به‌ندایه‌تی و کاره‌ واجبه‌کان به‌ی‌نن، به‌ لکو ئه‌م هاوه‌لانه‌ د‌وای ئه‌وه‌ی مژده‌ی لی‌بووردنیان پ‌یدرا زیاتر له‌ خ‌وای گه‌وره‌ ده‌ترسان و به‌ندایه‌تیان بۆ ده‌کرد، هه‌روه‌ک ئه‌و (۱۰) هاوه‌له‌ی که مژده‌ی به‌هه‌شتیان پ‌یدرا بوو^(۱).

له‌ کوێ تاییدا...

سوپاس و ستایش بۆ خوای په‌روه‌ردگار که یارمه‌تی دام بۆ ئاماده‌کردنی ئەم بابەته، وه‌ هه‌موو ئەو بڕایانه‌ی که یارمه‌تی ده‌رم بوون.

برای خوشه‌ویست... خوشکی به‌ریز...

ئه‌گه‌ر هه‌رشتێک له‌م په‌رتوکه‌ی به‌رده‌ستدایه له‌پاستی و په‌واو حه‌ق ئەوا له‌خوای تاکو ته‌نهاو پێغه‌مبهره‌که‌یه‌وه‌یه، وه‌ هه‌رشتیکیش له‌هه‌له‌و بیرچوون و خامۆش کردنی تیدا بێت، ئەوا له‌خۆم و له‌شه‌یتانه‌وه‌یه... خوای په‌روه‌ردگار و پێغه‌مبهره‌که‌ی (ﷺ) به‌رین لێی...

وه‌ جێی خۆیه‌تی لێره‌شه‌وه سوپاس و پێزانینی خۆم ئاراسته‌ی مامۆستای به‌ریز (م. صلاح الدین عبده‌لکریم) بکه‌م که توانی بۆ چاپی دووه‌میش نه‌رکی پێداچونه‌وه‌ و هه‌له‌سه‌نگاندنی شه‌رعی ئەم په‌رتوکه‌ بکریته ئه‌ستۆی خۆی، خوای په‌روه‌ردگار پاداشتی خه‌یری بداته‌وه‌.

هه‌. ابوبکر احمد قادر (۱۴۳۱) کوچی.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَهُ خَالِصًا لِّوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَتَغْفِرَ عَمَّا وَقَعَ فِيهِ مِنَ الْخَطَا
وَالزَّلَلِ إِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ، رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، وَاعْفِرْ لِي
وَلِوَالِدَيَّ وَلِلنَّاسِ الْمُسْلِمِينَ

وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ .

وَأَخِرُ دَعْوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

گرنگترین سه‌رجاوه‌کان

- (١) القرآن الکَرِیم .
- (٢) مُختَصَر تَفْسِیرِ ابْنِ کَثِیر .
- (٣) تَفْسِیرِ السَّعْدِی .
- (٤) صَحِیحُ الْبُخَارِی .
- (٥) صَحِیحُ مُسْلِم .
- (٦) صَحِیحُ سُنَنِ أَبِي دَاوُد/ تَحْقِیقُ الشَّیْخِ الْعَلَامَةِ: مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّینِ الْأَلْبَانِی (رَحِمَهُ اللَّهُ)
- (٧) صَحِیحُ سُنَنِ التِّرْمِذِی/ تَحْقِیقُ الشَّیْخِ الْعَلَامَةِ: مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّینِ الْأَلْبَانِی (رَحِمَهُ اللَّهُ)
- (٨) صَحِیحُ سُنَنِ ابْنِ مَاجَه/ تَحْقِیقُ الشَّیْخِ الْعَلَامَةِ: مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّینِ الْأَلْبَانِی (رَحِمَهُ اللَّهُ)
- (٩) صَحِیحُ سُنَنِ النَّسَائِی/ تَحْقِیقُ الشَّیْخِ الْعَلَامَةِ: مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّینِ الْأَلْبَانِی (رَحِمَهُ اللَّهُ)
- (١٠) صَحِیحُ الْجَامِعِ الصَّغِيرِ/ لِلشَّیْخِ الْعَلَامَةِ: مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّینِ الْأَلْبَانِی (رَحِمَهُ اللَّهُ)
- (١١) شَرْحُ رِیَاضِ الصَّالِحِیْنَ/ لِلشَّیْخِ الْعَلَامَةِ: مُحَمَّدُ بْنُ صَالِحٍ الْعُثَیْمِیْن (رَحِمَهُ اللَّهُ) .
- (١٢) صَحِیحُ الْأَدَبِ الْمُفْرَدِ لِلْإِمَامِ الْبُخَارِی/ تَحْقِیقُ الشَّیْخِ الْعَلَامَةِ: مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّینِ الْأَلْبَانِی .
- (١٣) فَتْحُ الْبَارِی شَرْحُ صَحِیحِ الْبُخَارِی/ لِلْحَافِظِ: أَحْمَدُ بْنُ حَجَرٍ الْعَسْقَلَانِی (رَحِمَهُ اللَّهُ)
- (١٤) شَرْحُ التَّوْرِی عَلَی مُسْلِمٍ/ لِلشَّیْخِ الْإِمَامِ الْعَلَامَةِ: أَبُو زَکَرِیَّا یَحْیٰی بْنُ شَرْفِ التَّوْرِی (رَحِمَهُ اللَّهُ) .
- (١٥) چه‌ند سه‌ر چاوه‌یه‌که تر .

ناومرۆك

- پیشەکی ۲
- ئەو پیاوێی سەد کەسی کوشتبوو ۵
- ئەو پیاوێی پەرۆردگار چاوی پۆشی لێکرد ۹
- ئەو سێ کەسێی چوونە ناو ئەشکەوتەکەووە ۱۴
- ئەو پیاوێی فەرمانی کرد بە منداڵەکانی لاشەی بسوتینن ۱۹
- لاوێکی باومردار لەگەڵ پادشایەکی بێ باومر ۲۳
- ئەو پیاوێی چوو بەهەشتەو لەبەر ئەوەی سەگێکی تێر ئاوکرد ۳۱
- بەلەکیک و کەجەلێک و کوپرێک ئەوانەیی تاقیکرانەووە ۳۴
- ئەو پیاوێی زەویەکی کڕی و لەزەویەکەدا گۆزمیەک ئالتونی ۴۰
- ئەو پیاوێی هەزار دیناری بە قەرزی وەرگرت ۴۳
- ئەو هەورەیی فەرمانی پێکرا باخی پیاوێک ئاوبدان ۴۶
- جورەنجی خوا پەرست ۵۰
- ئەو پیاوێی چوو بەهەشتەو بەهۆی لابردنی ناپەچەتی لەسەر ڕێگە ۵۴
- ئەو پیغه‌مبەرەیی شارە میروڵەییەکی سوتاند ۵۶
- پیرە ژنەکی بەنی ئیسرائیل ۶۰
- ئەو ئافەرتەیی دوو پێی داری بۆ خۆی دروستکرد ۶۳
- ئەو پیشەوایەیی لە فەرمان ڕەوایی هەلات ۶۵
- ئەو پیاوێی لەبەر ئازاری خۆی کوشت ۶۹
- ئەو ئافەرتەیی بەهۆی پشیلەیکەووە چوو ئەگرەووە ۷۰
- ئەو خێرمەندەیی خێرەکی لە شوێنی خۆیدا نەبوو ۷۱

- ٧٤ ..... ئەو پیاوهری په‌رومردگار خۆشی ده‌ویست
- ٧٦ ..... ئەو پیاوهری شانازی ده‌کرد به‌باو باپه‌ره بی باومرپه‌کانی
- ٧٨ ..... ئەو پیاوهری له جیاتی خوای گه‌وره برپاری دا
- ٨١ ..... پیغممبهر موسا (ﷺ) وه مه‌لانیکه‌ی گیان کیشان
- ٨٥ ..... ئەو به‌رده‌ی پۆشاگه‌که‌ی پیغممبهر موسا (ﷺ) ی رفاند
- ٨٨ ..... راگرتنی خۆر بۆ یه‌کێک له پیغممبهران (ﷺ)
- ٩١ ..... ئەو قه‌ومه‌ی خوای گه‌وره‌ مردو یه‌کی بۆ زیندو کردنه‌وه
- ٩٣ ..... نامۆزگاری پیغممبهر نوح (ﷺ) بۆ کورمه‌که‌ی
- ٩٧ ..... به‌لگه‌ هه‌نانه‌وه بۆ یه‌کتری له‌نیوان ئاده‌مو موسا سه‌له‌ی خویان نییست
- ١٠٠ ..... فه‌زلی دووباره‌ بوونه‌وه‌ی ته‌وبه‌و داوای ئی خۆشبوون کردن
- ١٠٤ ..... سه‌رچاوه‌کان
- ١٠٥ ..... ناومرۆک

